

Ἀκοῦτε τὴ Φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας
89,4 στὰ FM

Ἡ ραδιοφωνικὴ σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σᾶς ἐνημερώνει ὑπεύθυνα καὶ σὰς ψυχαγωγεῖ πνευματικὰ, ὀρθόδοξα καὶ ἑλληνικὰ

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κυκλοφορεῖ κάθε μῆνα
Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

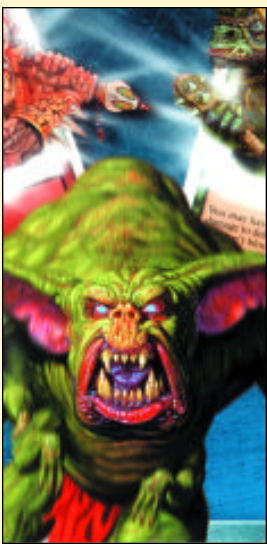
Τὸ πλούσιο σὲ θέματα ἑλληνορθόδοξης πνευματικότητας, λειτουργικῆς ζωῆς καὶ πληροφόρησης τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου περιοδικό

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΑΣΙΟΥ 1, 115 21 ΑΘΗΝΑ

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ - ΕΤΟΣ Β' (26ο) - ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛ. 23 ● ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2002

Συνέντευξη τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ΕΚΥΟ στὴν «Α.» γιὰ τὶς ἐκκλησι. ἐκτάσεις Ἀττικῆς

Φπμο™Δδ



**Σατανισμός:
Γιὰ παιδιὰ
καὶ νέους!**

➤ ΣΕΛ. 8-9

**Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**

**Ἡ θρησκευτικὴ
ὑπηρεσία τῆς
Ἑλληνικῆς
Ἀστυνομίας**

➤ ΣΕΛ. 5

**Ἡ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΤΟΥ ΜΑΣΑΪ**

**Τὸ πνεῦμα
τῆς
σύγχρονης
Ὀρθόδοξης
Ἱεραποστολῆς**

➤ ΣΕΛ. 14-15

Ἡ συμπερίληψη τῆς Ἐκκλησίας στό Γ' Κοινοτικό Πλαῖσιο Στήριξης

« Ἡ Ὑπουργός Περιβάλλοντος πρέπει νὰ περάσει ἀπό τὶς διαβεβαιώσεις σὲ συγκεκριμένες πράξεις οἱ ὁποῖες δὲν θά θίγουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ περιουσία», δήλωναν ἐγκυροὶ ἐκκλησιαστικοὶ κύκλοι σχολιάζοντας τὶς διαβεβαιώσεις πού ἔδωσε ἡ Ὑπουργός ΠΕΧΩΔΕ κυρία Β. Παπανδρέου στὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο ὅτι «δὲν κινδυνεύει» ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἀπὸ τὶς ἀξιώσεις πού ἐγείρει ὁ Ὄργανισμός Ρυθμιστικοῦ Σχεδίου Ἀθηνῶν ἐναντι τῶν ἐκτάσεων τῆς πού βρίσκονται στὴ Βάρη, στὴ Βουλιαγμένη καὶ στό Καβούρι.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου γιὰ τὴ συζήτηση πού εἶχε μὲ τὴν κυρία Παπανδρέου μετὰ τὰ δημοσιεύματα πού ἔφεραν τὸν Ὄργανισμό Ρυθμιστικοῦ Σχεδίου νὰ καταλαμβάνει μέρος τῆς ἀκίνητης περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας στὴν προσπάθεια ἀνάπλασης τοῦ λεκανοπεδίου Ἀττικῆς.



Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος.

Σὲ τηλεφωνικὴ συνομιλία πού εἶχε μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο ἡ Ὑπουργός δήλωσε ὅτι δὲν γνώριζε τὸ πρόβλημα πού ὑπάρχει καὶ δεσμεύθηκε νὰ τὸ ἐπιλύσει ἄμεσα.

Ὅπως προσέθεταν οἱ ἴδιοι κύκλοι, ἡ Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας ἔχει καταθέσει ἡδὴ σχετικὲς ἐνστάσεις σὲ μίᾳ προσπάθεια νὰ ἀνακόψει τὰ σχέδια τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ δὲν σκοπεύει νὰ ὑποχωρήσει ἐκτός καὶ ἂν ἐξαιρεθοῦν τὰ οἰκόπεδα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία σκοπεύει νὰ κτίσει σ' αὐτὰ τὰ οἰκόπεδα νοσοκομεῖο, ξενοδοχεῖο καὶ πρότυπο ἐκπαιδευτικὸ συγκρότημα.

Σχετικὰ ἡ «Α» ἀπευθύνθηκε στὸν Διευθυντὴ τῆς ΕΚΥΟ κ. Κωνσταντῖνο Πυλαρινό, ὁ ὁποῖος τῆς παραχώρησε πολὺ ἐνδιαφέρουσα συνέντευξη.

Ἡ Συνέντευξη στὴ σελ. 7

Ναρκοτικά καὶ ναρκωμένη κοινωνία

Τὴν ἴδια ὥρα πού γίνεται τόσος λόγος γιὰ τὴ "μάστιγα" τῶν ναρκωτικῶν, χιλιάδες εἶναι οἱ νέοι οἱ ὁποῖοι τὴν ἴδια ὥρα, θέλοντας νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ μίᾳ κοινωνία θανατογόνα πού ἔχασε τὴ φωτεινότητά της καὶ τὴν πιστότητά της, καταφεύγουν στὴ φρίκη χωρὶς τέλος, στὰ κάτεργα τῶν τεχνητῶν παραδείσων καὶ τῶν ψευδαισθήσεων.

Δυστυχῶς, ἡ ἐπιδημία φουντώνει, οἱ θρῆνοι συνοδεύουν τοὺς χαμούς τους, οἱ στατιστικὲς διαδέχονται τοὺς θρήνους τῶν μαζικῶν θανάτων τῶν χρηστῶν ἡρώων. Ἡ μάστιγα τῶν ναρκωτικῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ντύνει οἰκογένειες στὰ μαῦρα καὶ νὰ δηλητηριάζει τὶς φλέβες τῶν νέων ἀνθρώπων. Χιλιάδες ζωντανοὶ νεκροί, οἱ ἀπόκληροι τῆς κοινωνίας μας στὶς φυλακές. Ἐκατοντάδες οἱ νεκροί, ἔρχονται νὰ προστεθοῦν στὸ νησί τῶν νεκρῶν τοῦ προηγούμενου ἔτους. Οἱ δι-

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΔΡΥΕΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

δικαστικὲς καὶ ὑγειονομικὲς ἀρχές μᾶς πληροφοροῦν ὅτι καθημερινὰ ἡ χρῆση ναρκωτικῶν οὐσιῶν παίρνει ὄλο καὶ μεγαλύτερες καὶ πιὸ ἐπικίνδυνες διαστάσεις.

Τὰ ναρκωτικά ἔχουν εἰσχωρήσει σὲ ὅλες τὶς κοινωνικὲς τάξεις καὶ ἐπαγγέλματα, περισσότερο ὅμως πλήττουν τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι φαίνεται νὰ δείχνουν καὶ μίᾳ μεγαλύτερη ἐνδοτικὴ τάση ἀπέναντι στοὺς πειρασμούς αὐτῶν τῶν μεθυστικῶν οὐσιῶν. Αὐτοὺς τοὺς νέους καλοῦμαστε νὰ ὑπερασπιστοῦμε αὐτὴ τὴν ὥρα. Οἱ σκόπελοι εἶναι πολλοί, ἡ ἐξουδετέρωσή τους ὑπόθεση μακρὰ καὶ ἐπίπονη. Πέραν ὅμως τῶν μακροπρόθεσμων συνδυασμῶν πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσουμε καὶ τὴν καθημερινὴν πραγματικό-

τητα. Καθὼς λέγει ὁ Ντοστογιέφσκι "Πρέπει νὰ καταστήσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ὑπεύθυνους γιὰ τὶς ἀμαρτίες ὄλου τοῦ κόσμου". Ἀναλαμβάνοντας τὶς εὐθύνες μας, οἱ ὁποῖες θά περνοῦν ἀπὸ τὸν ὀδυνηρὸ δρόμο τῶν ἀτομικῶν ἀπαρνήσεων καὶ ὑπερβάσεων, καλοῦμαστε νὰ ἀντιμετωπίσουμε μὲ συνέπεια, εὐκρίνεια καὶ ἐπιμέλεια τὰ προβλήματα τῆς νεολαίας μας. Δὲν ὀφείλει νὰ φιλολογοῦμε αὐτὴ τὴν ὥρα κατὰ τὴν ὁποία ὀλόκληρη ἡ κοινωνία βυθίζεται σὲ μίᾳ ὄλο καὶ μεγαλύτερη δυστυχία. Ὅλοι ταξιδεύουμε στὸ ἴδιο καράβι καὶ ἂν αὐτὸ βουλιάξει ὄλοι θά πνιγοῦμε, ἀφοῦ καμιά σημασία δὲν ἔχει ἂν διαθέτουμε καμπίνες πολυτελείας ἢ μὲνουμε στὰ ἀμπάρια.

Λεπτομέρειες σελ. 6

**Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Χριστόδουλος
ἐκτάκτως στὴν
Κωνσταντινούπολη**



Ὁ ἀσθενῶν Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Ἰωακείμ.

Στὴν Κωνσταντινούπολη μετέβη ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ ἐπισκέφθηκε στὸ Ἀμερικανικὸ Νοσοκομεῖο τὸν νοσηλευόμενον βαρῶς ἀσθενοῦντα Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνος κ. Ἰωακείμ. Κατόπιν ὁ Μακ. συναντήθηκε μὲ τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο, παρακάθησε στὸ πατριαρχικὸ «ἄριστο» καὶ εἶχε μαζί του ἰδιαίτερη μακρὰ συνομιλία.

ΚΣΘΝΟΨΟΙΗ™Η

**Μεταμοσχεύσεις
ὀργάνων πού
καταψύχθηκαν**

Ἀπὸ ἀρθρίτιδα πάσχει ἡ Ντόλυ -τὸ πρῶτο κλωνοποιημένο πρόβατο- ἐντείνοντας τοὺς φόβους ὅτι ἡ μέθοδος τῆς κλωνοποίησης -τὴν ὁποία κάποιοι εἰδικοί θέλουν νὰ ἐφαρμόσουν καὶ στὸν ἄνθρωπο- δὲν εἶναι χωρὶς παρενέργειες.



Ἡ Ντόλυ.

➤ ΣΕΛ. 4

ΚΑΤΑ ΤΗ™ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ™

**Ἐτοιμάζεται
ἡ Διαθρησκευτικὴ
Συνάντηση
τῆς Ἀθήνας**

➤ ΣΕΛ. 10

Ο Παπαδιαμάντης και η πνευματική πενία

Είπώθηκε κατά κόρον πώς καινούργιοι όριζοντες ανοίχθηκαν με την είσοδο της Οικουμένης στην τρίτη χιλιετία. Όριζοντες πνευματικοί, οικονομικοί, επιστημονικοί. Βεβαίως, ποτέ μου δεν κατανόησα πώς μπορεί μία προκαθορισμένη χρονική στιγμή ν' αποτελέσει τό ξεκίνημα άλλων που σχετίζονται με την ψυχή και τό μυαλό του ανθρώπου. Τίς «οικονομικές» μεταβολές τίς αντιλαμβάνομαι εύκολοτερα. Σέ λίγες ημέρες, λόγω χάρη, θά πάψουν οι δραχμές νά έχουν ισχύ. Τό πώς, όμως, θά «ανοίξει» τό μυαλό των άπανταχού τής γής από τή μία στιγμή στην άλλη... Φοβούμαι, μάλιστα, πώς ή αντίληψη αυτή έχει τά τελευταία χρόνια προξενήσει τραγικές παρεξηγήσεις καθώς οι άπλοποιήσεις έκλαμβάνονται ως έκουγχρονισμοί και ή άμάθεια πρόοδος ή τουλάχιστον βήματα προς τά εμπρός.

Ενδέχεται νά διαθέτω κάποιον «μαγνήτη» και νά βρίσκονται ενώπιόν μου παραδείγματα πού πιστοποιούν τούς φόβους μου αλλά κάνω λάθος πώς ή διαφήμιση πού γενικώς γίνεται για πολλά είδη τής καθημερινής ζωής όχι μόνον δεν διαθέτει φαντασία αλλά συχνά είναι άπωθητική; Κάνω λάθος πώς πολλοί από αυτούς πού γράφουν βιβλία -ιδίως μυθιστορήματα- θεωρούν τό είδος ως συλλογή άνεκδότων για γέλια ή για κλάματα και πώς οι ίδιοι ανακάλυψαν τήν πυρίτιδα; Κάνω

λάθος πώς οι στίχοι των τραγουδιών, πού ακόμα και σοβαροί καλλιτέχνες του είδους αποδίδουν, είναι από σαχλοί ως απαράδεκτοι; Κάνω λάθος πώς αυτά τά λεγόμενα «Μέσα Ένημερώσεως» μέ ό,τιδήποτε άλλο ασχολούνται παρά μέ τήν ενημέρωση του κοινού πάνω σε θέματα πού και ενδιαφέρουν και «καίνε», αλλά και προσθέτουν σε πολιτισμό;

Θά μπορούσε νά αντίταξει κανείς πώς πίσω από αυτήν τήν θιρίνα υπάρχει και καλή λογοτεχνία, σπουδαία βιβλία πού τά κρύβουν στο σωρό και πού ώστόσο αυτός πού θέλει θά τά ανακαλύψει. Ότι υπάρχει

ακόμα ανθρώπους (δέν βάζω εισαγωγικά προς τό παρόν) νά μάς παρουσιάζουν νεοέλληνες κλασικούς συγγραφείς, σάν τόν Παπαδιαμάντη, άπλοποιημένους για νά γίνουν κατανοητοί! Φορείς μίας άψυχης παιδείας, πού τεμαχίζει τά κείμενα για νά τά «μελετήσει», αντί νά φροντίσουν νά τονώσουν τή μελέτη τής ελληνικής γλώσσας, νά κάνουν τά παιδιά και τούς νέους νά αγαπήσουν τήν ωραιότερη, ποιητικότερη και πλουσιότερη γλώσσα πού δημιουργήθηκε στη γή -μέ δικαιολογία συχνά τό Internet- τήν κουτσουρεύουν για νά

Στήν άκρη τής πέννας

«καλή» μουσική, ζωγραφική, μέ άλλα λόγια πώς ή Τέχνη δέν πνίγεται από τίς τσοκνίδες. Άς φωνάζουν οι άσχετοι, άς φωνασκούν οι «μικρομεσαίοι» για νά φανούν. Θά συμφωνήσω μαζί τους. Τό πιστεύω και εγώ και όμολογώ πώς τό συναντώ πολύ συχνά και μάλιστα στην ένδοχώρα, όπου οι άνθρωποι, παρακολουθώντας από κάπως πιο μακριά τά τεκταινόμενα στο έκφυλισμένο από πολλές αιτίες κέντρο τής χώρας -τό πάλοι ποτέ κλεινόν άστου- μπορούν νά επιλέγουν εύκολοτερα και καλύτερα.

Άπογοητεύομαι, όμως -ίσως νά έλεγα και άποκαρδιώνομαι- βλέποντας πνευμα-

καλύψουν τή δική τους φτώχεια και άνικανότητα.

Όχι, δέν δέχομαι, εγώ ή άσήμαντη, έναν Παπαδιαμάντη κλαδεμένο από αυτά τά στοιχεία πού κατ' έξοχήν άποτελούν τήν άξία και τήν ιδιαιτερότητά του. Όχι, δέν θέλω τά παιδιά μου νά τρώνε σανό. Θέλω τά παιδιά του τόπου μου νά γευτούν τούς χυμούς των καρπών του πνεύματος πού αιώνας τώρα, παρά τίς έξωτερικές και τίς έσωτερικές αντίξοότητες, παράγονται σ' αυτή τή γωνιά του κόσμου αυτούσιες κι όχι μεταλλαγμένες για νά έξυμπετούνται κάποιοι και νά κερδίζουν μερικοί. Θέλω τά παιδιά τούτου του



Άλέξανδρος Παπαδιαμάντης
Σχέδιο Φ. Κόντογλου.

τόπου, τά παιδιά μου, νά στέκονται στα πόδια τους κι όχι στα δεκανίκια των μικρών κι άσήμαντων. Θέλω τά παιδιά μου μέ τίς ρίζες τους στο παρελθόν ν' άπλώνουν τά κλαδιά τους στο μέλλον. Χωρίς ρίζες οι λαοί άλλοτριώνονται και χάνονται.

Και κάτι άλλο. Σ' αυτόν τόν τόπο δέν χρειάζονται παρעουλες μέ «χαρακτήρα» πνευματικό νά άλληλολιθανίζονται. Μαικήνες χρειάζονται για νά δώσουν ώθηση και στερεώμα στις έλπίδες τούτου του τόπου. Άπό διαφήμιση μπουχτίσαμε!
Α.Ι.Χ.

Οι μαθητές εκπληρώνουν ευχές

Τά φώτα των γιορτών χαμηλώνουν σιγά-σιγά, όμως τά Χριστουγεννιάτικα «Δέντρα των Ευχών», πού πλημμύρισαν κυριολεκτικά από χιλιάδες άστέρια για νά δώσουν τήν εύκαιρία σε πολλά

και από τούς συμπολίτες μας στο Κολωνάκι, στην Άγία Παρασκευή, στη Βούλα, στη Γλυφάδα, στην Καλλιθέα και τό Kids Club τής Eurobank Cards ύποστήριξε τό «Κάνε Μία Ευχή» μέ 4.000 άστέρ-



άρρωστα παιδιά νά δουν τήν πιο βαθιά τους έπιθυμία νά εκπληρωθεί. Άπό τίς άρχές Δεκεμβρίου του 2001 και από τήν Θεσσαλονίκη μέχρι τήν Κρήτη, μέ έπίκεντρο δράσης τήν περιοχή τής Άττικής, 150 «δέντρα τής ευχής» στολίστηκαν μέ άστέρια.

Έχοντας τήν άμέριστη ύποστήριξη μαθητών, δασκάλων, καθηγητών, γονιών, αλλά και πολλών έθελοντών του «Κάνε μία ευχή», πού βοήθησαν αυτή τήν έκστρατεία των Χριστουγέννων, γιορτάσαμε τή μεγάλη τής έπιτυχία για τρίτη συνεχή χρονιά.

Παράλληλα, σε συνεργασία μέ τοπικούς φορείς και δήμους, «Δέντρα τής Ευχής» στολίστη-

σαν. Στίς 17 Δεκεμβρίου, ή χωροδία του ΤΕΙ Άθήνας προσφέρθηκε άφιλοκερδώς και τραγούδησε για τά παιδιά του όγκολογικού τμήματος του Νοσοκομείου Παιδών «Άγλαΐα Κυριακού».

Τά χιλιάδες παιδικά χέρια πού κρέμασαν τά άστέρια τους στο «Δέντρο τής Ευχής» είναι ή πίστη και ή αισιοδοξία μας ότι μπορούμε νά συνεχίσουμε τόν άγώνα μας και νά θλέσουμε τά μάτια των παιδιών του «Κάνε Μία Ευχή» νά άστράφτουν όταν οι ευχές τους πραγματοποιούνται!

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
Υπεύθυνη Έπικοινωνίας
του «Κάνε μία ευχή»

Και στην άπλή γλώσσα

Κύριε Διευθυντά,
Η ανάγκη του λαού μας νά βαδίσει προς τήν όρθόδοξη πνευματικότητα δυσχεραίνεται πάρα πολύ από τή χρήση των Άρχαίων στη λατρεία. Ένα παραπέτασμα έρμηνείας από τά άρχαία στα νέα ελληνικά προσφέρει μεγάλο χώρο για λάθη και παρερμηνείες. Έστω και εάν ούδεις έπιτηδεις ήθελε νά έκμεταλλευθεί τόν χώρο αυτό.

Τά παιδιά μας και έμεις οι μη γνωρίζοντες τήν Άρχαία Έλληνική, ζητιανεύομε ψυχία άρτου πνευματικού. Άπό μόνη της ή κατάσταση αυτή των πραγμάτων μπορεί νά άπωθήσει πολλούς από τήν πίστη στον Χριστό. Άπέχουμε από τίς πνευματικές έννοιες πού ό Κύριος προσπαθεί νά μάς φανερώσει. Ούδεις μπορεί νά μάς εξηγήσει εύκρινώς τίς άγιες έννοιες του Σώματος και Αίματος του Χριστού ή περί Άρτου Έπιούσιου, τόν όποιο επικαλούμεθα διά τής προσευχής του «Πάτερ ήμών». Όσον άφορά δε τήν Άποκάλυψη, δέν φαίνεται νά άνησχει κανείς, τήν άποφεύγουν έντελώς ή τήν παρερμηνεύουν άνηλεώς.

Μπορούμε κάλλιστα νά διευκολύνουμε τό έργο των Πνευματικών σπάζοντας τό παραπέτασμα τής έρμηνείας μέσα στους Ί. Ναούς. Γιατί άραγε νά μήν άκούμε τό Έιρό Εύαγγέλιο μέσα

στούς Ναούς και στή γλώσσα πού όλοι οι Έλληνες κατανοούν;

Όλοι έπιθυμούμε μία πιο άμεση έπαφή μέ τόν Λόγο του Θεού μέσα στο Σπίτι Του, προπαντός. Σκιρτήματα νεανικών καρδιών γίνονται πιο εύκολα και πολύ πιο συχνά έτσι! Ό Κύριος θά τό ήθελε, διότι θά έφερνε περισσότερους Έλληνες κοντά Του, ιδιαίτέρως τά παιδιά!

Μετ' έκτιμήσεως
Σ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ
Χημικός - Μηχανικός
Καθηγητής Άγγλικών

• Τό θέμα δέν είναι τόσο άπλό. Έξηγήσεις άσφαλώς πρέπει νά υπάρχουν και είναι χρήσιμες. Τά κείμενα όμως του πρωτοτύπου δέν είναι δυνατό ούτε έπιτρεπτό νά άλλοιωθούν, ούτε παράλληλη άνάγνωση μπορεί νά γίνει στην άπλή γλώσσα, όπως κάνουν οι ούνίτες. Τό έιρό κείμενο πρέπει νά άναγινώσκειται όπως άκριβώς μάς παραδόθηκε, στην άυθεντική του μορφή. Μέ αυτόν τόν τρόπο, ή Έκκλησία άπέθη Κιθωτός τής ελληνικής γλώσσας. Πάντως τό όλο θέμα χρήζει ένδελεχούς, σοβαρής κι όχι έπιπόλαιης άντιμετώπισης.

Γίνεται οικονομικός έλεγχος;

Κύριε Διευθυντά,
Θά ήθελα νά έπισημάνω ένα από τά προβλήματα τής έποχής μας: Τό θέμα τής αύξησης των αΐρέσεων και των όπαδών τους. Θά έπικεντρώσω τίς έπισημάνσεις μου στην πιο ύπουλη και έπικίνδυνη για τά έθνικά μας «πιστεύω» όργάνωση των Μαρτύρων του Έλεωθα.

Η όργάνωση αυτή λειτουργεί ως έταιρεία Σκοπιά, μέ σκοπό τά έσοδα από τή διάθεση βιβλιαρίων και περιοδικών και από συνεισφορές των όπαδών της. Έδώ γεννάται τό έρώτημα: Έλέγχει κάποιο οικονομικό όργανο τά οικονομικά τής όργάνωσης αυτής; Πέρα από τά οικονομικά μεγέθη, οι Μάρτυρες του Έλεωθα χρησιμοποιούν θεμιτά και άθέμιτα μέσα για νά αύξήσουν τούς όπαδούς τους (και φυσικά τά έσοδα), προσφέροντας μέ συστηματικό τρόπο περιοδικά σε χώρους έργασίας, σε σχολεία, στα σπίτια, στα καταστήματα, στα μέσα μεταφοράς κ.λπ., όπως οι ίδιοι παροτρύνονται νά κάνουν από έσωτερική έγκύκλιο, τή «Διακονία τής Βασιλείας».

Δυστυχώς, τό πρόβλημα άγγίζει και τά σχολεία, άφού ή όργάνωση διεΐσδυσε και σε όρισμένους εκπαιδευτικούς, πού θά κληθούν νά μάθουν τά παιδιά μας, μεταξύ των άλλων και θρησκευτικά!...

Εύχαριστώ για τή φιλοξενία
ΚΩΣΤΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Άλεξανδρούπολη

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΔΩΔΕΚΑΘΕΟ ΕΙΝΑΙ ΔΕΙΓΜΑ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΓΧΙΣΗΣ



Ἀρχαῖοι Ἕλληνες φιλόσοφοι (Δίον).

► Ἀπό τόν Πρεσβύτερον. **ΕΥΣΤΑΘΙΟ ΚΟΛΛΑ**,
Πρόεδρο τοῦ Ι.Σ.Κ.Ε.

«Τό θεῖον μήτε ἀρχήν ἔχον, μήτε τελευτήν.
Πρεσβύτερον τῶν ὄντων Θεός. Ἀγέννητον γάρ» (Θαλῆς,
624 π.Χ.)

Τελευταία ἐπιχειρεῖται, ἀπό γραφικούς νοσταλγούς τοῦ σκοτεινοῦ θρησκευτικοῦ παρελθόντος, ἓνα θανάσιμο πιωγύρισμα στό σκοτάδι καί τή σκιά τοῦ θρησκευτικοῦ θανάτου. Μιά ἔωλη προσπάθεια τραγικῶν προσώπων, τά ὅποια ἀγνοοῦν τό ὕψος τῆς ἀξίας τῆς θεοσεβείας καί τῆς φιλοσοφίας τῶν Ἑλλήνων προγόνων μας, προσπαθοῦν μέ καταφανή ἐπιπολαιότητα νά ἐπαναφέρουν τήν παλιά πλάνη τῶν εἰδώλων τοῦ σκότους αὐτοῦ τοῦ μύθου τῆς νοσηρᾶς φαντασίας τοῦ εἰδωλολατρικοῦ δωδεκάθεου, πού εἶχε ἐλεγχθεῖ καί ἀμφισβητηθεῖ πλήρως ἀπό τότε πού ἐμφανίστηκε καί μάλιστα δημόσια καί μέ ἀτράνταχτα ἐπιχειρήματα, ἀπό ἐπιφανεῖς φιλοσόφους προγόνους μας τῆς ἀρχαιότητος, ὅπως οἱ: Ὁμηρος, Ἡσίοδος, Σόλων, Αἴσωπος, Θαλῆς, Πυθαγόρας, Ξενοφάνης, Χεῖλων, Ἡράκλειτος, Αἰσχύλος, Πίνδαρος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Σωκράτης, Ἀντισθένης, Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Φιλόλαος, Μένανδρος, Ἐπίκουρος.

Ὅλοι αὐτοί καί ἄλλοι μίλησαν γιά ἕναν Θεό, μέ Οὐσία Ἄϊδιο, Ἀγέννητο, Αἰώνιο, Δημιουργό καί Κυβερνήτη τοῦ Σύμπαντος κόσμου, Παντοδύναμο, Πάνσοφο, Παντογνώστη, Πανταχοῦ παρόντα, Προνοητή καί Κύριο τῶν πάντων, Προστάτη τῶν ταπεινῶν καί ἀντίθετο τῶν ὑπερηφάνων, Αὐτάρκη καί ὅτι ὅλες αὐτές τίς ἰδιότητες τίς κατέχει ὁ ἕνας, ἀλλά «Ἄγνωστος» γι' αὐτούς Θεός.

Οἱ φιλόσοφοι αὐτοί τοῦ «σπερματικοῦ λόγου» τῆς ἀληθινῆς ἀλήθειας (ὅπως τούς χαρακτηρίζουν προσφυέστατα οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας), θεωροῦνται καί εἶναι οἱ πρόδρομοι καί διδάσκαλοι τοῦ Χριστιανισμοῦ. Οἱ Χριστιανοί πρό Χριστοῦ, τούς ὁποίους ἡ Μητέρα Ἐκκλησία μας τούς τιμᾷ δεόντως, τοποθετώντας τους στοὺς πρόναους τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς, ἐνῶ εἰκόνες τῶν λεγομένων τους ἔχει μεταφέρει καί ἐντός τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα

Πρῶτος πού ἀναγνώρισε τό βάθος, τόν πλοῦτο καί τή μεγάλη ἀξία καί ἀποστολή πού ἔχει γιά ὅλοκληρο τόν κόσμο ἡ θεοσεβεία καί ἡ φιλοσοφία τῆς γλώσσας τῶν προγόνων μας, ὑπῆρξε ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός. Ὄταν τόν πληροφόρησαν οἱ μαθητές Του ὅτι τόν ζητοῦν Ἕλληνες ἀναφώνησε εὐχαριστημένος «ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου» (Ἰωάν. 12, 20-24), ἐννοώντας βέβαια τήν ἀναγνώριση καί τήν ἀξία πού θά ἴδινε στή διδασκαλία Του ἡ ἑλληνική θεοσεβεία καί ἡ φιλοσοφημένη πλούσια γλώσσα σέ ὅλοκληρο τόν κόσμο, ὅταν ἀργότερα θ' ἀποστειλεῖ τούς μαθητές Του στά πέρατα τῆς γῆς γιά νά κηρύξουν καί μαθητεύσουν «πάντα τά ἔθνη» (Ματθ. 28, 19-20), ἀφού εἶχε φροντίσει ἀπό πρὶν νά ὀμιλεῖται ἡ ἑλληνική γλώσσα σέ ὅλοκληρο τόν τότε γνωστό κόσμο μέ τόν Ἕλληνα Μεγάλο Ἀλέξανδρο καί ἀκόμη ἐπέτρεψε νά γραφεῖ ἡ οὐράνια διδα-

σκαλία Του στή θεοθαύμαστη καί ἱερή πλέον γλώσσα τῶν Ἑλλήνων, τή γλώσσα μας.

Τόν ἴδιο σεβασμό ἔδειξαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καί οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὄχι μόνον ὡς πρὸς τόν πλοῦτο καί τό βάθος τῆς θεοσεβείας καί τῆς φιλοσοφημένης γλώσσας μας, ἀλλά καί πρὸς τά θρησκευτικά ἔθνη καί ἔθιμα τῶν Ἑλλήνων προγόνων μας, σχετικά μέ τήν ἑορτή κατὰ τήν 25η Δεκεμβρίου καί 6η Ἰανουαρίου, τή Νηστεία καί τά διάφορα νεκρικά ἔθιμα, ἀφού τούς ἔδωσε βέβαια τό ἀληθινό περιεχόμενό τους.

Ἐνα ἱερό καθήκον, πού θεόπνευστα ἐπραξε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ὡς διάδοχος θρησκείας τῆς εἰδωλολατρίας. Πάτησε στίς θάσεις τῆς εἰδωλολατρίας ὁ Χριστιανισμός καί τῆς ἔδωσε τό πραγματικό, τό ἀληθινό της περιεχόμενο. Εἶναι ἡ ἱστορική αὐτή συνάντηση τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί Χριστιανισμοῦ πού συνοδοιπόρησαν ἀρμονικότερα καί ἄλλαξαν τόν ροῦ τῆς παγκόσμιας ἱστορίας.

Πλάνη τοῦ σκότους

Αὐτή ἡ ἱερή ἱστορική πραγματικότητα ἀγνοεῖται ἀπό μιά δράκα ἄθλων νεκραναστῶν τῆς θρησκευτικῆς παρακμῆς τοῦ παρελθόντος, πού ἀγνοοῦντες τό πραγματικό βάθος τῆς ἑλληνικῆς θεοσεβείας, τήν ἱερότητα καί τό βάθος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας προσπαθοῦν νά ἐπιστρέψουν στό ἔκτρωμα τῆς πλάνης τοῦ σκότους καί τῆς σκιάς τοῦ θρησκευτικοῦ θανάτου τοῦ παρελθόντος.

Μήπως κάποιος θά ἔβλεπε μέ καλὸ μάτι νά ἐπανερχόταν καί ἡ προτέρα τοῦ δωδεκαθέου λατρεία τοῦ Κρόνου; Ἡ ἀρχαία θρησκεία ἦταν μιά κατάσταση ὑποβάθμισης ἀξιών, ὅταν οἱ θεοὶ ἐπεφταν σέ εὐτελῆ ἐπίπεδα.

Γι' αὐτό καί φωτεινά πνεύματα τῆς ἀρχαιότητος («σπερματικός λόγος») ἀντέδρασαν δυναμικά σ' αὐτή τήν ἀνθρωπομορφική διαστροφή τοῦ θείου. Ἀλήθεια, ποιός ἠθικός χαρακτήρας θά δεχόταν μέ ταπεινὲς ἀδυναμίες τόν «πατέρα τῶν θεῶν» καί μάλιστα ὡς ἐρωτύλο;

Ὅλοι πρέπει νά τιμᾶμε τό παρελθόν μας, ἀλλά ὄχι μέ τρόπο πού νά ὑποτιμᾷ τή νοημοσύνη μας. Δέν ὑπάρχει χώρος στήν ἐποχή μας γιά νέους Ἰουλιανούς, οὔτε καί γιά νέους Θεοδοσίους. Ἡ ἱστορία ἔχει λάβει τήν πορεία τῆς καί ὁ Ἕλληνας ἔχει ἀγκαλιάσει τόν Ὁρθόδοξο Χριστιανισμό, τήν Ὁρθοδοξία του καί τή θεωρεῖ τροφὸ του καί πνεύμόν του.

Ὁ Χριστιανισμός ἐμφανίστηκε σέ ἐποχὴ πνευματικῆς παρακμῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἀρχαία θρησκεία ἦταν ἓνα συνοθύλευμα ἀνατολικῶν δοξασιῶν καί ἡ φιλοσοφία ἓνα ἀνάμνημα παλαιῶν ἀπόψεων. Ὁ Χριστιανισμός ἔδωσε νέα ὄψη στὸν ἑλληνικὸ πολιτισμό.

Οἱ μεγάλες ἰδέες τῆς ἀρχαιότητος καί τά ἰδανικά τῆς ἐπεβίωσαν καί μεταφέρθηκαν στή σημερινὴ Ἑλλάδα μέσω τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ Λεωνίδας ἔγινε Παλαιολόγος καί Διάκος. Ὁ Σωκράτης ἔγινε Γεώργιος Πλήθων καί Ρήγας Φεραίος. Ὁ Φειδίας ἔγινε Ἀνθέμιος καί Θεόφιλος κ.λπ.

Οἱ Ἕλληνες ἄλλαξαν θρησκευτικὴ λατρεία τέσσερις φορές ἀναζητώντας τό ἀληθινὸ φῶς. Αὐτό κατακτήθηκε τά τελευταία 2.000 χρόνια, ὅποτε ἡ εὐλογημένη χώρα μας (ὁ νέος περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ), ἔγινε τόπος ἁγιασμοῦ, καθὼς ἑκατοντάδες Ἕλληνες ἅγιοι κοσμοῦν τήν Ἐκκλησία μας.

Ἡ ἀλήθεια τοῦ Ἐνός

Λοιπόν, ἄς ἀναζητήσουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ θιασῶτες τοῦ εἰδωλολατρικοῦ παρελθόντος τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καί πιστεύω ὅτι δέν θά ἀπογοητευθοῦν. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες εἶχαμε τήν τιμὴ νά ἐκχριστιανίσουμε τόσους λαούς καί νά τούς προσφέρουμε τόν δρόμο τῆς Ἀλήθειας τοῦ Ἐνός Θεοῦ, ἀλλά καί τόν πολιτισμό. Γιά δύο χιλιάδες χρόνια ἤδη ὁ Ἑλληνισμός ἔχει τήν ξεχωριστή του πορεία στὸν κόσμο μαζί μέ τήν Ὁρθοδοξία του.

Τό παρελθόν πρέπει νά τό τιμᾶμε μέ εἰλικρίνεια καί μέ σεβασμό. Ὅχι μέ θεατρισιμούς καί κούφια λόγια. Δέν εἶναι τιμὴ στήν ἱστορία μας ἡ προβολὴ κάποιων παρωχημένων περὶ τῶν δώδεκα θεῶν ἀντιλήψεων πού ἤδη ἀπὸ τά πρῶτα μεταχριστιανικά χρόνια εἶχαν παραφθαρεῖ καί εἶχαν ὑποστει τήν ἐπιβολὴ ἀνατολικῶν δοξασιῶν, ὅπως τῆς Ἰσιδος καί τοῦ Μίθρα.

Δυστυχῶς, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπὸ τότε πού ἔμειναν ἀσύδοτοι, νά σκέφτονται, νά μιλάνε καί νά ἐκφράζονται οἱ ἀνισόρροποι καί τά μωρὰ τοῦ κόσμου, θά ὑποφέρουν οἱ γνωστικοὶ ἂν δέν ληφθοῦν σοβαρὰ μέτρα προστασίας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ



Τούς συνταξιούχους ἱερεῖς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφανιάων τίμησε κατὰ τὴ διάρκεια σεμνῆς τελετῆς ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τους κ. Θεόκλητος, ἐκφράζοντας τὴν εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν πολὺχρονη διακονία τους στὸν Ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου.

ΗΠΑ: ΚΛΩΝΟΠΟΙΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΜΒΡΥΩΝ

ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΨΥΧΘΗΚΑΝ

Δέν διαταράχθηκαν οι λειτουργίες τους

Καναδοί επιστήμονες κατάφεραν με απόλυτη επιτυχία να καταψύξουν ολόκληρα όργανα ποντικών χωρίς να διαταράξουν σε τίποτα τη λειτουργία τους, αναφέρεται σε μελέτη που δημοσιεύεται στο περιοδικό Nature. Τό νέο επί-

τευγμα ενδέχεται να επιτρέψει στους γιατρούς στο μέλλον να διατηρούν τα όργανα προς μεταμόσχευση σε βαθιά κατάψυξη μέχρις ότου βρεθεί ο κατάλληλος λήπτης. 'Επί του παρόντος, τα όργανα δέν είναι δυνατόν να καταψυχθούν και να συντηρηθούν, ώστε να χρησιμοποιηθούν αργότερα, αφού οι διαδικα-

σίες κατάψυξης και απόψυξης καταστρέφουν τους ιστούς. Οι Καναδοί έρευνητές, αφού αφαίρεσαν τις ώθηκες από τα ποντίκια, τις αποθήκευσαν μέσα σε υγρό άζωτο, ενώ στη συνέχεια τις μεταμόσχευσαν σε άλλους γενετικά όμοιους ποντικούς. Παρ' ότι τα μοσχεύματα ώθηκων είχαν απολέσει μέρος του δυναμικού τους εξ αιτίας της κατάψυξης, αποδείχθηκε ότι περισσότερες από τις μισές είχαν φυσιολογική ώορηξία, ενώ ένα από τα ποντίκια κυοφόρησε.

Ο βασικός έρευνητής που συντόνισε την προσπάθεια, καθηγητής Ρότζερ Γκόζντεν του Πανεπιστημίου ΜακΓκίλ, που βρίσκεται στο Μόντρεαλ του Καναδά, τόνισε ότι αν στο μέλλον η τεχνική εφαρμοστεί στους ανθρώπους θα αποδειχθεί σωτήρια για γυναίκες και παιδιά που χάνουν την αναπαραγωγική τους ικανότητα εξ αιτίας της χημειοθεραπείας.

Όσο σήμερα, οι επιστήμονες πίστευαν ότι μόνο τα βλαστοκύτταρα που είχαν αφαιρεθεί από έμβρυα στα πρώτα στάδια της εξέλιξής τους ήταν δυνατόν να χρησιμοποιηθούν ώστε να δημιουργήσουν ιστούς και όργανα που θα μπορούσαν να αντικαταστήσουν όσα έχουν υποστεί βλάβες.

Έν τούτοις, Αμερικανοί έρευνητές εντόπισαν στους ενήλικες έναν τύπο βλαστοκυττάρων που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον ίδιο σκοπό και εύελπιστούν ότι θα βρουν τρόπους ώστε να δημιουργήσουν από τα συγκεκριμένα βλαστοκύτταρα διάφορους τύπους ιστών (μυες, χόνδρους ή εγκεφαλικά κύτταρα), που μπορούν να μεταμοσχευθούν στον ίδιο ασθενή από τον οποίο προήλθαν τα βλαστοκύτταρα.

Δέν υπάρχει αμφιβολία ότι ο έντοπισμός των ενήλικων βλαστοκυττάρων θα πυροδοτήσει εκ νέου την αμφισβήτηση της αναγκαιότητας των έρευνών στα έμβρυικά βλαστοκύτταρα.

Οι οργανώσεις που αντιτίθενται στις άμβλώσεις πιστεύουν ότι είναι ανήθικη ή δημιουργία εμβρύων με μοναδικό σκοπό τη χρήση τους στην έξεύρωση θεραπειών κάποιων ασθενειών.

Τώρα υποστηρίζουν ότι η έρευνα στα ενήλικα βλαστοκύτταρα αποδεικνύει την ύπαρξη εναλλακτικών λύσεων στην κλωνοποίηση εμβρυικών βλαστοκυττάρων, που αποσκοπεί στην έξεύρωση νέων θεραπειών, λύσεων για τις όποιες δώμας αδιαφορεί ή επιστημονική κοινότητα.

Σπάνια κύτταρα

Η έρευνητική ομάδα της Βερφάιγ υποστηρίζει ότι τα ενήλικα βλαστοκύτταρα είναι σπάνια κύτταρα, τα οποία έντοπιζονται στον μυελό των όστων και μπορούν να ληφθούν με μία διαδικασία έμπλουτισμού. Άλλοι ειδικοί υποστηρίζουν ότι αυτή η διαδικασία έπιλογής εύθύνεται για τη δημιουργία των βλαστοκυττάρων. Μεταξύ αυτών είναι και ο Νίλ Θάις της 'Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Νέας 'Υόρκης, που αμφισβητεί την ύπαρξη τέτοιων κυττάρων, έπισημαίνοντας ότι η Βερφάιγ βρήκε έναν τρόπο ώστε να τα παράγει.

Στόν νωτιαίο μυελό

Τα ενήλικα βλαστοκύτταρα έντοπιζονται στον νωτιαίο μυελό των ενήλικων χάρη στις έρευνες της Κάθριν Βερφάιγ του Πανεπιστημίου της Μινεσότα.

Τα συγκεκριμένα κύτταρα, που ονομάζονται πολυδυναμικά ενήλικα προγονικά κύτταρα (MARC) έχουν ακριβώς το ίδιο δυναμικό με τα έμβρυικά βλαστοκύτταρα. Όπως υποστηρίζουν οι έρευνητές, κάποιες ομάδες ενήλικων βλαστοκυττάρων που αναπτύσσονται επί διετία, έχουν διατηρήσει αναλλοίωτα τα χαρακτηριστικά τους, ενώ δέν εμφανίζουν κανένα σημάδι γήρανσης.

Γιατί η Ντόλυ γέρασε

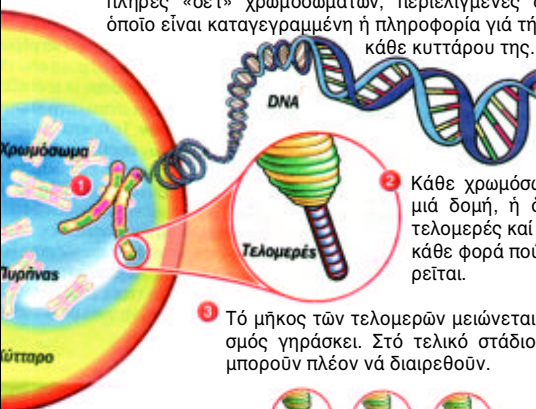
Η Ντόλυ, τό πρόβατο που ύπήρξε τό πρώτο κλωνοποιημένο θηλαστικό, εμφάνισε αρθρίτιδα έξι μήνες μετά τή διαδικασία τής κλωνοποίησης τής «κληροδότησε» γενετικές άνωμαλίες.

Η αρθρίτιδα είναι άσυνήθιστη άσθένεια για ένα πρόβατο, τό όποιο βρίσκεται στη σχετικά νεαρή ηλικία τής Ντόλυ. Είναι άδύνατο να γνωρίζουμε αν η νόσος προκλήθηκε από τή διαδικασία τής κλωνοποίησης.

Η διαδικασία τής γήρανσης

Η Ντόλυ μπορεί να είναι μεγαλύτερη από τήν ηλικία τής. Καθώς αυτή δημιουργήθηκε χρησιμοποιώντας ένα κύτταρο προβάτου ηλικίας 6 έτών, πιθανόν η πεντάχρονη Ντόλυ να είναι στην πραγματικότητα 11 έτών.

- 1 Αποθηκευμένο στον πυρήνα κάθε κυττάρου τής Ντόλυ είναι ένα πλήρες «σέτ» χρωμοσωμάτων, περιελιγμένες δομές DNA, στό όποιο είναι καταγεγραμμένη ή πληροφορία για τή δημιουργία κάθε κυττάρου τής.

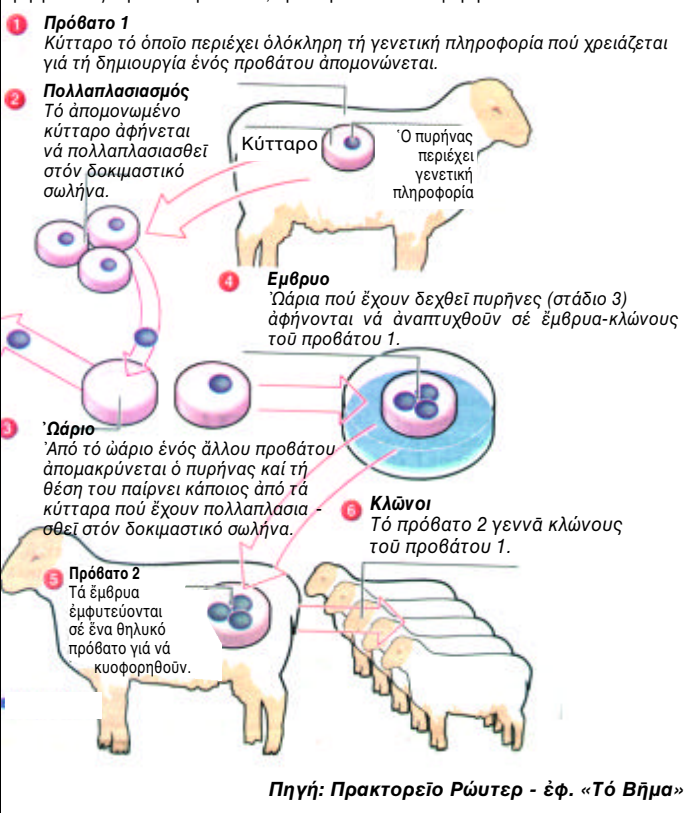


- 2 Κάθε χρωμόσωμα τελειώνει σε μία δομή, ή όποια ονομάζεται τελομερές και ή όποια κονταίνει κάθε φορά που τό κύτταρο διαιρείται.

- 3 Τό μήκος των τελομερών μειώνεται, καθώς ό οργανισμός γηράσκει. Στο τελικό στάδιο τά κύτταρα δέν μπορούν πλέον να διαιρεθούν.

Πώς κλωνοποιήθηκε ή Ντόλυ

Η Ντόλυ δημιουργήθηκε όταν ένας πυρήνας από κύτταρο ενήλικου προβάτου (στόν όποιο περιείχε τό ολόκληρο τό γενετικό υλικό ή πληροφορία για τή δημιουργία ενός προβάτου) εισήχθη σε ώριο προβάτου από τό όποιο είχε αφαιρεθεί ό δικός του πυρήνας. Τό ώριο, αξιοποιώντας τήν πληροφορία του πυρήνα του ενήλικου κυττάρου, άρχισε τή διαδικασία δημιουργίας ενός εμβρύου, τό όποιο έμφυτεύθηκε στη μήτρα ενός θηλυκού προβάτου, προκειμένου να κυοφορηθεί.



Πηγή: Πρακτορείο Ρούτερ - έφ. «Τό Βήμα»

Κλωνοποίηση χωρίς καταστροφή των εμβρύων

Όμάδα Αμερικανών έπιστημόνων, σύμφωνα με τό BBC, ανακοίνωσε ότι βρήκε νέους τρόπους έκμετάλλευσης τής κλωνοποίησης, ώστε να θεραπεύονται για άσθένειες όπως τό «άλτσχάιμερ» και ή αρθρίτιδα, χωρίς τήν καταστροφή εμβρύων. Παρά τό γεγονός ότι ή έρευνα βρίσκεται στα αρχικά στάδια, οι οργανώσεις που αντιτίθενται στις έκτρώσεις υποστηρίζουν ότι ή νέα μέθοδος είναι ήθικα άποδεκτή.

ΑΠΟ ΑΡΘΡΙΤΙΔΑ ΠΑΣΧΕΙ Η ΠΡΟΒΑΤΙΝΑ ΝΤΟΛΥ

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΠΑΡΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΛΩΝΟΠΟΙΗΣΗ

Από αρθρίτιδα πάσχει ή Ντόλυ -τό πρώτο κλωνοποιημένο πρόβατο- έντεινώντας τούς φόβους ότι ή μέθοδος τής κλωνοποίησης -τήν όποια κάποιος ειδικός θέλουν να εφαρμόσουν και στον άνθρωπο- δέν είναι χωρίς παρενέργειες.

Σύμφωνα με τή σχετική ανακοίνωση που έκδόθηκε από τό 'Ινστιτούτο Ρόσλιν του 'Εδιμβούργου, ή Ντόλυ εμφάνισε τή νόσο λόγω κάποιων γενετικών άνωμαλιών στη διαδικασία κλωνο-

ποίησης. «Η ανακάλυψη αυτή αποτελεί άδιάσειστη άπόδειξη ότι οι τωρινές μέθοδοι κλωνοποίησης είναι μάλλον άνεπαρκείς», παραδέχθηκε ό Καθηγητής 'Ιαν Γουίλμουτ. Η εμφάνιση τής αρθρίτιδας στα πρόβατα δέν είναι κάτι άσυνήθιστο. Τό γεγονός ότι έντοπίστηκε στην Ντόλυ σε τόσο νεαρά ηλικία -είναι μόλις 5,5 έτών- καθώς τά πρόβατα συνήθως φτάνουν στα 10 χρόνια χωρίς να αντιμετώπισουν σοβαρές άσθένειες, είναι άρκετό για να

δημιουργεί πάντως άνησυχίες.

Ό Γουίλμουτ, ώστόσο, έσπευσε να υπογραμμίσει ότι δέν θά μπορέσει να διακριθώσεί αν ή Ντόλυ προσβλήθηκε από αρθρίτιδα, έπειδή κλωνοποιήθηκε ή από κάποια άλλη αίτια. Όργανώσεις για τήν προστασία των ζώων έσπευσαν, πάντως, να προειδοποιήσουν ότι ή εξέλιξη αυτή άποδεικνύει πόσο έπιβλαβής είναι ή κλωνοποίηση για τά ζώα και ζήτησαν να σταματήσουν άμέσως τά σχετικά πειράματα.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἔργου γιὰ τὸ ἔργο ὑπὲρ τῶν ψυχῶν

Ἀπὸ τὸν **ΜΑΝΩΛΗ ΜΕΛΙΝΟ**

Στίβος ἱερός ὁ τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας καὶ σκυταλοδρόμος στὸν ἀγῶνα τοῦ καλοῦ, ὁ Προϊστάμενός τῆς Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Κιούλος, ὑπαστυνόμος α'. Ὁ Γορτύνιος κληρικός συνεχίζει τὴν παράδοση τῶν προκατόχων του Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀνατολ. Ἀφρικῆς κ. Φρουμεντίου, Καλαβρύτων κ. Ἀμβροσίου, Σάμου κ. Εὐσεβίου καὶ τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Συνάδων κ. Γερμανοῦ. Μὲ προθυμία μᾶς ὁμίλησε γιὰ τὸ πολυσχιδές ἔργο τῆς Ἐκκλησίας στὸν εὐαίσθητο χῶρο τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

- «Α.»: Αἰσίως, πάτερ, εἰσήλθατε στὸ ἔκτο ἔτος τῆς ποιμαντικῆς διακονίας σας στὸν χῶρο. Δὲν τὸ θεωρῶ ἀπαραίτητο νὰ σᾶς εἰσαγάγω σὲ κανάλι προκαθορισμένων ἐρωτημάτων. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μᾶς πεῖτε ὅ,τι νομίζετε ὅτι θὰ βοηθήσει τοὺς ἀναγνώστες μας νὰ κατανοήσουν τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας στὸν εὐαίσθητο αὐτὸ χῶρο.

- Ἀρχιμ. Ν.Κ.: Κάθε Κυριακὴ καὶ μεγάλη ἑορτὴ τελοῦμε τὴ Θ. Λειτουργία στὸν Ἱ.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν καὶ τὸ καλοκαίρι στίς παιδικές ἐξοχές τῆς Ἀστυνομίας. Λατρευτικές ἐκδηλώσεις ὀργανώνουμε ἐπίσης στὸν Ναὸ τῆς Ἀμυγδαλέζας καὶ τοῦ Λαγονησίου, καθὼς καὶ στὴ Σχολὴ Μετεκπαίδευσης Ν. Φιλαδέλφειας, Ἐθνικῆς Ἀσφάλειας Ἀμαρουσίου, ΠΣΕΑ, ὅπως καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς στὴ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν στὴν Κηφισιά καὶ τῶν πυροσβεστῶν στὰ Βίλια. Ὄργανώνουμε τὶς πανηγύρεις τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου, τῶν Ταξιαρχῶν, τῆς Ἁγίας Εἰρήνης γιὰ τοὺς ἀποστράτους, τοῦ Ἁγίου Λουκά γιὰ τοὺς γιατροὺς τοῦ Σώματος. Τελοῦνται ὅλες οἱ Ἀκολουθίες τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα μὲ εἰδικὸ πρόγραμμα πού ἐκδίδει ἡ Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία. Τὴν περίοδο τῆς Μ. Σαρακοστής τελοῦμε σὲ ὅλες τὶς Ἀστυνομικὲς Σχολές τῆς Ἀττικῆς τὸ μυστήριό τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Σὲ κάθε λατρευτικὴ ἐκδήλωση γίνεται Θ. Κήρυγμα, ὀργανώνονται ὁμιλίες καὶ διαλέξεις, καθὼς καὶ μαθήματα. Τὰ θέματα πού θίγονται σχετίζονται μὲ τὶς αἰρέσεις, τὴ σχέση Ἀστυνομίας καὶ Ἐκκλησίας, κοινωνικά θέματα, πνευματικὴ ζωὴ καὶ νεανικά προβλήματα. Προσκληθήκαν ἐπίσης διάφοροι ὁμιλητές, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν ἐπίκαιρα θέματα.

Βιβλιοθήκες

- «Α.»: Στὸν τομέα τῆς πνευματικῆς ἀνάπτυξης ποιές προσπάθειες κάνατε;

- Ἀρχιμ. Ν.Κ.: Ἐμπλουτίσαμε τὶς βιβλιοθήκες τῶν ἀστυνομικῶν σχολῶν μὲ δεκάδες βιβλία θρησκευτικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ περιεχομένου. Ἰδρύσαμε δανειστικὴ βιβλιοθήκη τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας γιὰ τοὺς δοκίμους καὶ τοὺς ὑπολοίπους ἀστυνομικούς, μὲ βιβλία θρησκευτικοῦ, ἱστορικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ μορφωτικοῦ περιεχομένου.

Διαθέσαμε δωρεὰν βιβλία, ἔντυπα καὶ εἰκόνες κατὰ τὶς περιόδους μας στίς διάφορες ὑπηρεσίες. Ἐκδώσαμε τὴν ἀκολουθία τῶν χαιρετισμῶν σὲ κείμενο καὶ μετάφραση γιὰ τοὺς δοκίμους. Στίς ἐκδόσεις μας περιλαμβάνονται καὶ διάφορα φυλλάδια μὲ πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ περιεχόμενο. Ἰδιαίτερη προσπάθεια ἔγινε γιὰ τὴν ἐκτύπωση καὶ ἀνάρτηση εἰκόνων τοῦ προστάτη μας Ἁγίου στὰ γραφεῖα τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρχιμ. Νεκτάριος Κιούλος, ὑπαστυνόμος α', ὁμιλεῖ στὴν «Α.»



Ἀπὸ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων τοῦ Προϊσταμένου τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ΕΛ.ΑΣ Ἀρχιμ. Νεκταρίου Κιούλου

Στὸν τεχνικὸ τομέα ἔγιναν ἐπίσης σημαντικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀντιπαρέρχομαι γιὰ τὴν οἰκονομία τοῦ χρόνου. Ἀνεγέρθηκαν νέοι ναοὶ στὴ ΔΙΤΕΝΕ, στὴν Κομοτηνὴ καὶ τὴ Χίο μὲ πρωτοβουλία ἀστυνομικῶν, ἐνῶ ἡ Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία πρότεινε τὴν ἀνεγερση ναῶν σὲ ὅλες τὶς Ἀστυνομικὲς Σχολές.

Τὸ πνευματικὸ ἔργο γίνεται μὲ ποιμαντικὲς ἐπισκέψεις στίς ἀστυνομικὲς ὑπηρεσίες τῆς Ἀττικῆς, τὶς Ἀστυνομικὲς Σχολές ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ τὶς Ἀστυνομικὲς Διευθύνσεις. Κάθε χρόνο γίνονται ἐπισκέψεις σὲ ὅλες τὶς Ἀστυνομικὲς Σχολές μὲ σκοπὸ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς δοκίμους. Στίς Σχολές Μετεκπαίδευσως καὶ Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας διδεται ἰδιαίτερη βαρῦτητα. Μέχρι σήμερα ἔχουμε ἐπισκεφθεῖ ὅλες τὶς κεντρικὲς ὑπηρεσίες καὶ τὶς Ἀ.Δ. Πειραιῶς, Βοιωτίας, Φθιώτιδος, Φωκίδος, Εὐβοίας, Εὐρυτανίας, Καρδίτσας, Τρικάλων, Λαρίσης, Θεσσαλονίκης, Κοζάνης, Φλωρίνης, Γρεβενῶν, Σερρῶν, Δράμας, Καβάλας, Ξάνθης, Κομοτηνῆς, Ἀλεξανδρουπόλεως, Ὁρεσιᾶδος, Μυτιλήνης, Χίου, Κυκλάδων, Δωδεκανήσου, Κορινθίας, Ἀργολίδος, Ἀρκαδίας, Μεσσηνίας, Ἰωαννίνων, Ἡμαθίας, Θεσπρωτίας, Χανίων, Ρεθύμνου, Ἡρακλείου καὶ Λασηθίου.

Τὸ Μυστήριό τῆς Ἐξομολογήσεως τελεῖται ὅλο τὸν χρόνο, ἰδιαίτερος στίς Σχολές καὶ στίς παιδικές ἐξοχές. Στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱ.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν λειτουργεῖ Σχολεῖο Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Κατηχητικὰ γιὰ τὰ παιδιά τῶν ἀστυνομικῶν. Ἐπίσης, ὀργανώθηκαν ψυχαγωγικὲς, πνευματικὲς καὶ μορφωτικὲς ἐκδηλώσεις μὲ προβολές σλαίτς, σὺναξη μητέρων καὶ ἐκθέσεις ζωγραφικῆς καὶ φωτογραφίας, καθὼς καὶ αἰμοδοσία.

Γιὰ τοὺς δοκίμους

- «Α.»: Ποιές ἄλλες πρωτοβουλίες ἀναπτύξατε;

- Ἀρχιμ. Ν.Κ.: Καθιερώσαμε εἰδικές ἐκδηλώσεις γιὰ τοὺς πρωτοετείς δοκίμους ἀξιωματικούς μὲ ἀναμνηστικά καὶ ἐπαίνους, καθὼς καὶ στοὺς ἀποφοίτους νέους ὑπαστυνόμους, στοὺς ὁποίους δίνουμε τὴν Καινὴ Διαθήκη, καθὼς καὶ ἀναμνηστικά. Μὲ πρότασή μας καθιερώθηκε ἡμέρα μνήμης τῶν ἀστυνομικῶν πού ἔχασαν τὴ ζωὴ τους κατὰ τὴν ἀσκηση τοῦ καθήκοντος. Καθιερώσαμε τὴν ἡμέρα προσευχῆς γιὰ τὴν εἰρήνη στὸν κόσμον καὶ τὴν ἡμέρα τιμῆς στὴ μητέρα ἀστυνομικό. Προτείνουμε τὴν καθιέρωση τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ὡς ἑορτὴ γιὰ τὶς Ἀστυνομικὲς Σχολές. Καθιερώσαμε ἡμέρα προσευχῆς καὶ τιμῆς γιὰ τὶς πολύτεκνες οἰκογένειες τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διαδώσαμε τὴν ἰδέα τῆς Ὁρθόδοξης Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ πρωτοστατοῦν στὴν ἀνεγερση ὄρφανοτροφείου στὴν Ἀφρική.

Ὄργανώσαμε ἱερά προσκυνήματα γιὰ τοὺς ἀστυνομικούς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους στὸ Ἅγιον Ὄρος, τοὺς Ἁγίους Τόπους, τὰ Μοναστήρια τῆς Κύπρου, τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ ἄλλους ἱεροὺς προσκυνηματικούς χώρους τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐκδίδομε τὸ νέο περιοδικὸ τῆς ὑπηρεσίας μας μὲ τὴν ὀνομασία «Ὁρθόδοξα Ἀστυνομικὰ Μηνύματα», πού ἀποστέλλεται σὲ ὅλες τὶς ἀστυνομικὲς ὑπηρεσίες.

- «Α.»: Θέλετε νὰ ἀναφερθεῖτε στίς ποιμαντικὲς σας δραστηριότητες στὸ ἀστυνομικό σῶμα;

- Ἀρχιμ. Ν.Κ.: Ὄργανώσαμε ἡμερίδες συνεργατῶν, Θεολόγων ἀστυνομικῶν καὶ

Ἱεροψαλτῶν, μὲ σκοπὸ τὴν καλύτερη ὀργάνωση τῆς συνεργασίας Ἀστυνομίας καὶ Ἐκκλησίας καὶ τῆς ποιμαντικῆς τῶν ἀστυνομικῶν.

Ἡ ποιμαντικὴ διακονία μας στίς παιδικές ἐξοχές τῆς Ἀστυνομίας κάθε καλοκαίρι περιλαμβάνει λατρευτικές ἐκδηλώσεις, ὁμιλίες στοὺς κατασκηνωτές καὶ τὰ στελέχη, διανομὴ βιβλίων καὶ ἐντύπων, ἐμπλουτισμὸ τῆς δανειστικῆς βιβλιοθήκης, ἐξομολόγηση κάθε περίοδο, προβολές διαφόρων ντοκυμαντέρ θρησκευτικοῦ περιεχομένου. Μὲ εὐθύνη τοῦ ἱερέως λειτουργοῦν κατηχητικὰ σχολεῖα καὶ ὁμιλοὶ πνευματικοῦ προβληματισμοῦ. Μετὰ ἀπὸ αἴτημά μας ἀποστέλλεται ἀπὸ τὰ κεντρικὰ ἱατρεία τῆς Ἀστυνομίας κατὰσταση νοσηλευομένων ἀστυνομικῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ἱερεὺς ἐπισκέπτεται καὶ ἐνθαρρύνει καὶ τοὺς διανέμει ἔντυπα πνευματικοῦ περιεχομένου. Στίς μεγάλες ἑορτές οἱ ἐπισκέψεις γίνονται περισσότερο ὀργανωμένες. Ἐπίσης γίνονται ἐπισκέψεις σὲ ἀστυνομικούς καὶ στίς οἰκογένειές τους μὲ εἰδικὰ προβλήματα.

Καινὴ Διαθήκη

Ἡ διάθεση τῆς Καινῆς Διαθήκης στοὺς ἀστυνομικούς ἀποτελεῖ ἐπιδίωξη τῆς ὑπηρεσίας μας. Ξεκινήσαμε τὴν προσπάθειά μας ἀπὸ τὴν Ἀττικὴ διαθέτοντας πέντε χιλιάδες ἀντίτυπα σὲ ἀστυνομικούς δοκίμους καὶ ὑπηρεσίες. Διαθέσαμε ἐπίσης φυλλάδια κατὰ τῆς θλασφημίας, γιὰ τον γάμο, τὰ ναρκωτικά, τὶς αἰρέσεις καὶ παραθρησκείες, ἐνημερωτικά γιὰ τὴν προστασία τῆς ζωῆς, γιὰ τὶς ἀμβλώσεις καὶ ἄλλα.

Ἐπιδίωξή μας ἦταν νὰ παρευρισκόμαστε σὲ κάθε εὐχάριστο ἢ δυσάρεστο γεγονός τῶν ἀστυνομικῶν, τιμώντας ἔτσι τὴν προσφορά τους στὴν Ὑπηρεσία καὶ τὸ κοινωνικὸ σύνολο.

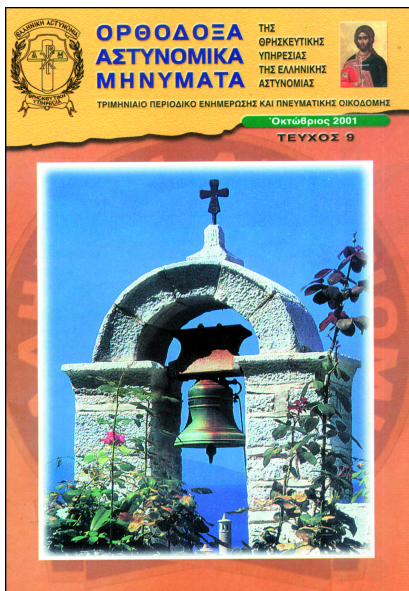
- «Α.»: Ἀξιοποιεῖτε τὸ Διαδίκτυο;

- Ἀρχιμ. Ν.Κ.: Ἡ Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία κάνει τὴν παρουσία στὸ Ἰδωδιδωδὸ καὶ συγκεκριμένα στὴ σελίδα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, μὲ τὴν ἱστορία καὶ τὸ ἔργο τῆς.

Ἡ Θρησκευτικὴ Ὑπηρεσία παρακολουθεῖ καὶ συμμετεῖλε στὰ προβλήματα τῶν ἀστυνομικῶν ἀπὸ τὴν καθημερινὴ ἐπικοινωνία μαζί τους καὶ ὑποστηρίζει τὰ θέματα πού τοὺς ἀφοροῦν. Τελευταία ἀπέστειλε ὑπόμνημα πρὸς τὴν ἡγεσία μὲ διαπιστώσεις ἀλλὰ καὶ προτάσεις πού ἀναφέρονται σὲ πνευματικά, κοινωνικά καὶ ἠθικά προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐπιδρῶν ἄμεσα στὴν ὑπηρεσιακὴ καὶ προσωπικὴ τους ζωὴ. Γιὰ τὴ δραστηριότητά μας αὐτὴ δεχθήκαμε τὴν εὐαρέσκεια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ βοήθεια πολλῶν συνεργατῶν μας ἀστυνομικῶν, κληρικῶν καὶ φίλων τῆς Ἀστυνομίας συνεχίζουμε τὴ διακονία μας στὴν Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία. Ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ μας εἶναι ἐξαιρετικὰ δύσκολη καὶ οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου πολλές, ἡ ἀγῶνια μας πάντοτε εἶναι μεγάλη γιὰ νὰ βροῦμε καινούργιους τρόπους πνευματικῆς συμπαραστάσεως στοὺς χιλιάδες ἀστυνομικούς πού πράγματι τὴν ἔχουν ἀνάγκη. Στὸ δύσκολο αὐτὸ ἔργο μας ζητοῦμε καὶ τὴ δική σας συμπαράσταση καὶ συνεργασία.

Στόχος μας εἶναι ἡ ἀναμόρφωση τῆς ὑπηρεσίας θρησκευτικοῦ καὶ ἡ διαμόρφωση ὅλων τῶν ἀναγκαίων προϋποθέσεων ὥστε νὰ ἀνταποκριθεῖ στὰ νέα δεδομένα τῆς ἐποχῆς μας καὶ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὰ πνευματικὰ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν ὁλόκληρο τὸ προσωπικὸ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.



Ναρκωτικά και ναρκωμένη κοινωνία

► Από τον ΓΕΩΡΓΙΟ Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ο περιθωριακός αλλά φιλόπρωτος ρόλος του Κυρηνάιου για ένα θέμα τό οποίο είναι έν ού παικτοίς θά ταίριαζε περισσότερο στή σύγχρονη διανόηση, στους φίλους τών νέων, στους θεσμούς τού κόσμου, τής Πολιτείας, τής οίκογένειας, τού σχολείου καί τής Έκκλησίας. Έμεις αλλά καί οί θεσμοί τού κόσμου καλούμαστε νά άναστυλώσουμε τίς διαχρονικές άξιες βίου στή νεολαία μας, καλούμαστε νά τούς άπαλλάξουμε από τόν έφιαλτικό “νιρβάνα” τού μηδενός πού χάσκει στά πόδια τους. Φωτίζοντας τόν λαβύρινθο τής συνείδησής τους, τά άνήλικα ύπόγεια τών καρδιών τους, καλούμαστε (άλλωστε τούς τό όφείλουμε), νά τούς λυτρώσουμε από τή μελαγχολία, τήν κοσμοφοβία, τό άγχος, τήν άνασφάλεια, τήν άνεσιτότητα καί τήν άπογοήτευση τού κόσμου τούτου, τού δημιουργήματός μας.

Νέοι δέσμοι στήν τοξική Χαναάν

Από παντού έκπέμπεται μιά όσμη πτωμαίνης ζοφερή καί άδυσώπητη, σκόνη, σκοτάδι καί κόλαση.

Ναί, μιά κόλαση έρχεται καί μάς πλησιάζει αύτή τήν ώρα δυνατότερη από αύτή τού Δάντη, κάνοντας τόν κόσμο άπρόβλεπτο, άνεξήγητο, τήν ιστορία μυστηριώδη καί αίνιγματική, δραματική καί άποκαλυπτική. Έρχεται, αλλά έμεις οί χαλαστάδες δέν τή βλέπουμε, γιατί ή μυωπική όρθολογικότητα τού κυρίαρχου οίκονομισμοϋ μας δέν μάς άφήνει νά δοϋμε τήν πραγματικότητα. Δέν τήν βλέπουμε γιατί κάθε φορά έμφανίζεται μέ διαφορετικές έπιγραφές, μάσκες, “προσωπεία”.

Τή μιά ως φουνταμενταλισμός, τήν άλλη ως κοινωνικό έγκλημα καί τώρα ως δρεπανοφόρος θάνατος τών μεσαιωνικών τοιχογραφιών, έρχεται σκοτώνοντας νά γράψει τό κύκνειο άσμα «Τής ζωής έν νάρκη» στίς πλάτες τής έλπίδας, στή ζωή τής δημιουργίας, στους νέους. Ίσως ύπερβάλλω γιά όσους δέν ύποκύπτουν στήν άποχαίνωση καί στήν έπιβολή τής άλαζονείας τών βαρβάρων.

Η πραγματικότητα όμως είναι αύτή. Τά έρωτήματα πού τίθενται πρός όλους μας είναι: Μέχρι ποίου σημείου εϋθύνεται ή ειδωλοποιημένη καί εϋδαιμονιστική, άνελεύθερη καί άνυπόληπτη, άναξιοπρεπής καί διαβρωμένη, έπικίνδυνη καί θανατογόνα κοινωνία, ή όποία συνεχίζει νά ευάρεστείται μέ τήν άθλιότητά της καί τήν παρακμή της, γιά τή φυγή τών νέων μας στόν ένσυνείδητο θάνατο.

Μέχρι ποίου σημείου ή άσυνέπεια τών μεγάλων τής έποχής μας εϋθύνεται γιά τό κατάντημα τών νέων, τούς όποιους άφήνει άνυπεράσπιστους καί τόν εϋτελισμό τους, στήν άσημαντότητά τους καί τήν άθλιότητά τους, στή διαστροφή τους καί τήν κατάχρηση τής έλευθερίας τους, στίς άυθαιρεσίες τους καί στους κινδύνους τών άτομικών έλευθεριών τους.

Ποιοί παράγοντες συμβάλλουν ώστε νέα παιδιά ενός κατώτερου θεοϋ προτοϋ καλά-καλά γνωρίσουν τή ζωή νά εκδηλώσουν μιά τάση άπόρριψης γι' αύτήν; Νά έπιλέγουν τόν θάνατο αντί τής ζωής;

Παράγοντες πρόληψης

Η Πολιτεία γιά νά μήν περιπέσει στό



μύθευμα ότι “Ο Βορράς πρέπει νά καταναλώνει καί ό Νότος νά παράγει τήν άλλοτρίωση τών ύπολοίπων γιά νά επιβιώσουν”, χαράσσοντας μιά εϋρωπαϊκή πολιτική άναχαίτισης τής ροής παρανόμων οϋσιών στή χώρα μας πρέπει μέ άύστηρους τελωνειακούς έλέγχους νά συντελέσει στή μείωση τής έξάπλωσης τής νέας μορφής έγκλήματος.

Η Πολιτεία, αλλά καί όλόκληρη ή έλληνική κοινωνία στό σύνολό της, άναλαμβάνοντας τίς εϋθύνες της, πρέπει νά

γέννηση τού άνθρώπου. Μόνο σέ ένα τέτοιο πλαίσιο μπορεί κανείς νά όραματίζεται τό μέλλον χωρίς φόβο. Όσο καί αν ή μυωπική όρθολογιστικότητα, ή όποία μαστίζει τήν Πολιτεία, δέν τήν άφήνει νά δει τήν πραγματικότητα, καιρός νά καταλάβει ότι τό θέμα τών ναρκωτικών δέν μπορεί νά αντιμετώπίζεται μέ κατασταλτικές ένεργειες, δέν θεραπεύεται μέ νόμους καί περιορισμούς, μέ φυλακίσεις καί διωγμούς, αλλά μόνο όταν τό έγκλημα χτυπηθεί στή βάση, στή ρίζα του.

σης τών νέων έρχεται ως δεϋτερος παράγων πρόληψης νά συμβάλει στήν έπιτυχία τής καταστολής τών ναρκωτικών οϋσιών. Οί γονείς, άναπτύσσοντας μέ τά παιδιά τους μιά όριζόντια έπικοινωνιακή σχέση, δρώντας προληπτικά, άνασταλτικά καί σωστικά, μπορούν νά επιτύχουν τήν άπομάκρυνση τών νέων από τόν λευκό θάνατο.

Ένισχύοντας τήν κριτική τους διάθεση, θωρακίζοντας τα μέ ύψηλά ιδανικά, μέ ήθικές άντιστάσεις, θά κατορθώσουν τήν ισχυροποίηση τής προσωπικότητάς τους, τήν ολοκλήρωσή τους, τόν αυτοπροσδιορισμό τους, ώστε από μόνα τους νά μπορούν νά άντιτάξουν στή διαθλασμένη θέληση τών έμπόρων τού λευκού θανάτου τή δική τους άρνηση, ή όποία θά άποδεικνύει έμπρακτα πρώτον τόν δυνατό τους χαρακτήρα καί δεϋτερον τήν έκούσια κατάφασή τους στίς προσφορές τής ζωής. Τότε, καθώς λέγει ό Θουκυδίδης, “Μηθ' ως δικασταί μηθ' ως σωφρονισταί άποτρέπουν πείρασθε” (ούτε ως δικαστές ούτε ως σωφρονιστές θά προσπαθοϋμε νά τούς σταματήσουμε).

Τό σχολείο

Τό σχολείο καί αύτό μέ τή σειρά του, προσφέροντας μιά σωστή άγωγή καί παιδεία στους νέους, μπορεί νά συμβάλει στήν πρόληψη καί ένημέρωσή τους, προσφέροντας στους νέους έναν ήθικό άνθρωπισμό καί όχι διανοητικό, προσφέροντάς τους μιά έλπίδα ζωής, γεμίζοντάς τους τό ύπαρξιακό τους κενό, μπορεί νά επιτύχει τήν άπομάκρυνσή τους από τόν λευκό θάνατο. “Ζητείται έλπίς”, ήταν, άλλωστε, καί ό τίτλος ενός από τά γνωστότερα έργα τής νεότερης λογοτεχνίας (του Άντώνη Σαμαράκη). Από μιά τέτοια έλπίδα αλήθειας, πίστης καί ήρωισμού έχουν άνάγκη οί νέοι αύτή τή στιγμή. Τό έλληνικό πνεϋμα καί ή όρθόδοξη παράδοση διαθέτει αύτά τά πρότυπα, καιρός είναι νά τά βγάλει τό σχολείο από τό περιθώριο καί νά τά ύψώσει ως οδηγούς καί φάρους.

Κάνοντας πράξη τά παραπάνω (τό σχολείο), οί νέοι μας θά λυτρωθούν από τίς καταφυγές στά ύποκατάστατα τής ζωής. Η ζωή τών Νεοελλήνων θά άποκτήσει περιεχόμενο.



Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΔΡΥΕΙ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

Τή δημιουργία τεσσάρων συμβουλευτικών σταθμών πρόληψης, πού θά λειτουργήσουν από τίς άρχές Μαρτίου στήν Άττική καί τή Θεσσαλονίκη, άνήγγειλε ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος Άθηνών καί πάσης Έλλάδος κ. Χριστόδουλος, μιλώντας από τόν άμβωνα τού Ί. Ναοϋ Προφήτη Ήλία Παγκρατίου. Οί σταθμοί αύτοί, πρωτογενούς καί δευτερογενούς πρόληψης (ό ένας θά λειτουργήσει στόν Ί. Ναό τού Προφήτη Ήλία) θά στελεχωθούν από έπιστήμονες καί ειδικά κατηρητισμένους κληρικούς καί θά καταπολεμούν συστηματικά καί σέ όλες τίς βαθμίδες τή μάστιγα τών ναρκωτικών.

άντιμετωπίσει μέ τήν άρμόζουσα σοβαρότητα τό ζήτημα τής διαρκώς διογκούμενης ήθικοβιολογικής αίμορραγίας τού λευκού θανάτου, ή όποία μαστίζει τή σύγχρονη νεότητα.

Η Πολιτεία αν δέν θέλει νά παραμείνει άνεξέλεγκτος αύτός ό νέος πλανητικός κίνδυνος, αν δέν θέλει μιά ανθρωπότητα έρειπωμένη, νεκρή ψυχικά καί σωματικά, αν δέν θέλει νά έγκαταλείψει στήν τύχη τους τούς άπόκληρους τής ζωής, αν δέν θέλει νά φορτωθεί πολύ σύντομα μιά όλοκληρωτική χρεοκοπία, αν δέν θέλει νά διεκδικήσει από τήν ιστορία τόν τίτλο τού νεκροθάφτη τής έλπίδας, πρέπει πάση θυσία κηρύσσοντας τήν πατρίδα έν κινδύνω νά καταστείλει τήν αίμορραγία τού λευκού θανάτου, ή όποία φαρμακώνει τήν έλπίδα τής ζωής.

Πρέπει νά καταπολεμήσει τήν άπανθρωπία τού σήμερα, τή ναρκωτική δυσλειτουργία τού κόσμου. Πρέπει νά ύπογράψει ένα νέο πλανητικό σύμβολο, πού θά βασίζεται στήν άναγέννηση τού κόσμου σέ συνδυασμό μέ τήν άνα-

Προσφέροντας στή νεότητα έναν κόσμο καλύτερο, ό όποιος θά τούς γεμίζει τή μέχρι τώρα στέρηση καί τό άνικανοποίητο τής ζωής τους, θά μπορέσει νά τούς άρει τόν άρνητισμό πού έχουν γι' αύτόν. Προσφέροντάς τους προγράμματα πού θά προαγάγουν τή ζωή του, πού θά έξυπηρετήσουν τόν σκοπό καί όχι τό μέσο, θά μπορέσει νά επιτύχει τήν άπομάκρυνσή τους από τούς τεχνικούς παραδείσους τών ναρκωτικών οϋσιών.

Τέλος, προσφέροντάς τους μιά Ίθάκη ιδανικών θά επιτύχει τήν ολοκλήρωση τής κοινωνίας, ή όποία πλέον δέν θά έχει τήν άνάγκη από τά δεκανίκια τών ψυχοφαρμάκων.

Η Πολιτεία, οί διωκτικές άρχές πρέπει νά σταματήσουν νά αντιμετώπιζουν τούς χρήστες ως περιθωριακά άτομα, διότι είτε τό θέλουμε είτε όχι άποτελούν καί αύτοί ένα άπερίσπαστο κομμάτι στή ζωή μας.

Η οίκογένεια

Ο πρωτογενής θεσμός κοινωνικοποιή-

ΤΙ ΑΠΑΝΤΑ Ο κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ

Συνέντευξη του Διευθυντού της ΕΚΥΟ στην «Α.» για τις έκκλησ. εκτάσεις 'Αττικής

'Η συμπερίληψη της 'Εκκλησίας στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης

«Α.»: Ο Τύπος, κ. Πυλαρινέ, κάνει λόγο για σύννεφα που εμφανίστηκαν στον ορίζοντα της 'Εκκλησίας και Πολιτείας. Σχεδόν σε όλες τις εφημερίδες γίνεται αναφορά με άφορμή αυτά που ετοιμάζει ο 'Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου 'Αθηνών για τους 'Ολυμπιακούς 'Αγώνες. Μέσα στα όποια περιλαμβάνει και έκκλησιαστικές εκτάσεις, δηλαδή τα ψιχία τα όποια έχουν απομείνει στην 'Εκκλησία για να επιτελεί το Κοινωνικό και Πνευματικό της έργο, τα όποια όπως λέγει ο Τύπος έχουν θάψει στο μάτι όρισμένοι κύκλοι. Φαίνεται ότι πολλοί δεν έχουν διδαχθεί από τις αποφάσεις του 'Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Το θέμα αυτό είναι πάρα πολύ σοβαρό.

Κ.Π.: Εύχαριστώ πάρα πολύ διότι με καλέσατε, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε στο πλαίσιο της επικαιρότητας δύο ερωτήματα που έχουν αναφύει και όντως θέλουν μία διευκρίνιση με σαφήνεια, εις τα πλαίσια της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος.

«Α.»: Το θέμα των ταυτοτήτων ακόμη υφίσταται. Η 'Εκκλησία μπορεί να εύρισκεται σε μία στάση άναμονης, όμως κρατά το θέμα ανοιχτό.

Θέμα αρχής

Κ.Π.: 'Ορθώς. Θίγετε ένα θέμα αρχής. Αυτά που θα πούμε είναι θέματα διαδικασιών, θέματα ή τρόποι επίλυσης όρισμένων προβλημάτων μεταξύ 'Εκκλησίας και Πολιτείας. Το θέμα αρχής το όποιο εθίξατε έχει ως ακριβώς αναφέρατε. Διότι το θέμα των ταυτοτήτων παραμένει ανοιχτό. Δεν κλείνει το θέμα αυτό. 'Αλλά, ανεξαρτήτως της ουσιώδους διαφοράς μεταξύ 'Εκκλησίας και Πολιτείας υπάρχουν μία σειρά θεμάτων, τα όποια όπως η Πολιτεία σκύβει άλλοτε με στοργή, άλλοτε με αδιαφορία, άλλοτε με αντιπαλότητα σε προβλήματα που άφορουν τον πολίτη, ομάδες πολιτών, φορείς, έτσι υπάρχουν και προβλήματα της 'Εκκλησίας που έκκρεμούν και μάλιστα έκκρεμούν επί πάρα πολλά έτη, ίσως και δεκαετίες. Νομίζω ότι μία εύνομούμενη Πολιτεία, μία χρηστή διοίκηση είναι υποχρεωμένη να σκύψει και στα προβλήματα της 'Εκκλησίας προκειμένου να επιλυθούν, ιδιαίτερα εκείνα τα όποια έχουν μίαν μακροχρόνιον προηγούμενη προβληματική. Τώρα όσον αναφορά το θέμα του Τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, βλέπω και εγώ ότι γράφονται στίς εφημερίδες διάφορα πράγματα. Και μάλιστα τα περισσότερα είναι καλόιστα.

Βεβαίως, είναι με μισή πληροφόρηση. Θέλω να διασαφηνίσω με καλύτερη πληρότητα αυτά τα δύο προβλήματα τα όποια θίξατε.

Το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι ίσως και το τελευταίο διά τή χώρα

μας. Η Πολιτεία κακώς, θά έλεγα κάκιστα, ενώ έσκέφθη και στήριξε με τα δύο προηγούμενα πακέτα της 'Ευρωπαϊκής Κοινότητας πρωτοβουλίες διαφόρων φορέων Νομαρχιών, Δήμων, Σωματείων, δεν σκέφθηκε και δεν θέλησε να συμπεριλάβει και τον πάρα πολύ σημαντικό κοινωνικό και πνευματικό φορέα, όπως είναι η 'Εκκλησία.

Για την 'Εκκλησία



Ο κ. Κ. Πυλαρινός.

στην 'Αμερική

«Α.»: Είναι αξιόπαινο το ενδιαφέρον της Πολιτείας που έκδηλώθηκε για την 'Αρχιεπισκοπή της 'Αμερικής ή και για άλλες περιπτώσεις. 'Εδώ όμως που είναι η 'Εκκλησία της 'Ελλάδος, νομίζουμε ότι το ενδιαφέρον της Πολιτείας πρέπει να είναι άμεσο.

Κ.Π.: Η κυβερνητική, κρατική στήριξη όμοδοξης 'Εκκλησίας της διασποράς μας μπορεί να συνεχισθεί και να αυξηθεί. Όμως τα κονδύλια αυτά προέρχονται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και όχι από τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης. 'Εδώ συζητούμε για το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο.

«Α.»: Σαφώς. 'Αλλά λέγομε για το γενικότερο ενδιαφέρον, γιατί εξ αιτίας του θέματος των ταυτοτήτων είχε σημειωθεί μία όλόκληρη περίοδος άγκύλωσης.

Κ.Π.: Η άγκύλωση αυτή δεν άφορούσε κοινοτικά πλαίσια. 'Αφορά μία σειρά προβλημάτων μεταξύ Πολιτείας και 'Εκκλησίας. 'Ας επικεντρωθούμε τώρα στο θέμα μας. 'Ελεγα ότι η Πολιτεία δεν προσήλθε άρωγός μέσα από τις διαδικασίες των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης προς βοήθειαν των δράσεων της 'Εκκλησίας. Σήμερα λοιπόν έχουμε το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο και το τελευταίο. Είναι εύλογο να εκφράζει η 'Εκκλησία την πικρία της για την άγνοσή της. Σήμερα όμως

είναι προς τιμήν της Κυβερνήσεως, διότι θέλησε προς το τέλος της Κοινοτικής Στήριξης να συμπεριλάβει και τον θεσμό της 'Εκκλησίας. Βέβαια μεσολάβησε αυτή ή διένεξις με το θέμα των ταυτοτήτων και ο διάλογος γύρω από το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης άκίνητοποιήθηκε. Σήμερα όμως με πρωτοβουλία του 'Υπουργείου 'Εθνικής Οικονομίας έχουμε νέα συζήτηση πάνω στο θέμα του Τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Οί προθέσεις φαίνεται ότι είναι αγαθές. Θα περιμένουμε το αποτέλεσμα.

Αυτά όσον άφορά το Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Νεότερα συγκεκριμένα πράγματα δεν υπάρχουν. 'Υπάρχει όμως ή πρόθεσις, ή διάθεσις ή όποια έκδηλώνεται από την κυβερνητική πλευρά να συμπεριληφθεί και η 'Εκκλησία εις αυτές τις διεργασίες τις υποβοηθητικές της 'Ευρωπαϊκής 'Ενώσεως διά την στήριξιν του Τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου.

'Αντιφάσεις

«Α.»: Καθώς δεν είσθε μόνο Διευθυντής της ΕΚΥΟ αλλά και της Τεχνικής 'Υπηρεσίας ή όποια είναι συνυφασμένη με την ΕΚΥΟ, θά θέλαμε να σάς ρωτήσουμε για το θέμα της έκκλησιαστικής περιουσίας στη Βούλα και Βουλαγαμένη, όπου στίς εφημερίδες ύπήρχαν δημοσιεύματα αντιφατικού χαρακτήρα. 'Άλλοι γράφουν ότι την εύθύνη έχει ο κ. Λαλιώτης και άλλοι ότι ή κ. Βάσω Παπανδρέου έχει σχεδιάσει όλη την ύπόθεση. Πως ακριβώς έχει αυτό το ζήτημα;

Κ.Π.: Η ιστορία των παρεμβάσεων του Κράτους εις τα της περιουσίας της 'Εκκλησίας είναι μία μακρά ιστορία θλιβερή και άδικη και δεν νομίζω ότι είναι της παρούσης στιγμής διά να αναλωθούμε εις ιστορικά στοιχεία. 'Ενδεχομένως μία άλλη φορά να συζητήσουμε για το ιστορικό της έκκλ. περιουσίας. Θά ήτο χρήσιμο να ειπωθούν κάποια πράγματα. 'Ενα μόνο θά σάς πω, το όποιο άγνοει τό πλειστον του ελληνικού λαού. 'Οτι για τα δάνεια που έχει πάρει πρό του 1930 ή 'Ελληνική Πολιτεία, τα διεθνή δάνεια, ως έγγυηση είχε εκχωρήσει τα περιουσιακά στοιχεία της 'Εκκλησίας. Αυτό το άγνοούν οι πάντες, άκομη και οι Διοικητές Τραπεζών. Και ποτέ δεν έξεφράσθη εύγνωμοσύνη προς την 'Εκκλησία.

«Α.»: Η 'Ιερά Σύνοδος με ανακοίνωσή της τονίζει ότι ή έκκλησιαστική περιουσία κυριολεκτικά «κατεληστεύθη». Δεν είναι ύπερβολή αυτό. Είναι άληθές. Διότι ή 'Εκκλησία πάντοτε έδωσε από την περιουσία της στο 'Ελληνικό Κράτος. Δίδει και θά δίδει πάντοτε εάν παραστεί ανάγκη.

Κ.Π.: Σήμερα έχουμε την έξης επέμβαση κρατικού φορέα εις τα της έκκλησιαστικής περιουσίας και μάλιστα της τελευταίας έναπομεινάσης έκκλησιαστικής περιουσίας.

'Ο 'Οργανισμός Ρυθμιστικού Σχεδίου 'Αθηνών, στο πλαίσιο όρισμένων σωστών σκέψεων για την προστασίαν του περιβάλλοντος των άκτων του Σαρωνικού. 'Επεξέτεινε τον σχεδιασμό του κατά τρόπον παράλογον και στο σύνολον περιπτωτών περιουσιακών στοιχείων της 'Εκκλησίας, π.χ. ενώ ο σχεδιασμός αυτός όμιλει περί προστασίας του μετώπου του Σαρωνικού κάμνει μία εύθεια παρέμβαση σε έκκλησιαστική περιουσία 7 χιλιόμετρα μακριά από την άκτή του Σαρωνικού στη Βάρη.

'Επομένως, οι 'Υπηρεσίες της 'Εκκλησίας αισθάνονται ότι αυτή ή επέμβασις, ή έτσιθελική διαδικασία ή όποια είναι προϊόν μίας μελέτης διότι ή μελέτη αυτή ούτε όρια είχε, έχει τό «μαξιμαλιστικό» στοιχείο της εύαισθησίας του οικολόγου αρχιτέκτονα ή όποιος θέλει να προστατέψει τά πάντα και επομένως να καταπατήσει τά πάντα.

Σήμερα έχουμε με τό προετοιμαζόμενον διά των προτάσεων του ρυθμιστικού σχεδίου των 'Αθηνών σχέδιον διατάγματος διά του όποιου καταπατά χωρίς να προβλέπει κανενός είδους άποζημίωσιν τό σύνολον της έναπομεινάσης περιουσίας με κάποια αξία.

«Α.»: 'Απαραίτητη για τό κοινωνικό και πνευματικό έργο της 'Εκκλησίας.

Τά δίδει πίσω

Κ.Π.: Η 'Εκκλησία ό,τι παίρνει τά δίδει πίσω. Και αυτό δεν έχει άποκρυπτογραφηθεί. Όπως δεν έχει άποκρυπτογραφηθεί ότι εις τις 100 δρχ. του κεριού της 'Εκκλησίας οι 35 δρχ. πάνε εις τό Κράτος. Διά την φορολογίαν που επιβάλλει τό Κράτος εις την 'Εκκλησίαν της 'Ελλάδος.

'Όσον άφορά τά θέματα της προσβολής της ιδιοκτησίας διαφαινόνται από τό σχέδιον διατάγματος τό όποιον έχει προπαρασκευασθεί. 'Ας ξεκαθαρίσουμε λοιπόν τά πράγματα. Καί εγώ έχω διαβάσει στίς εφημερίδες ότι ή κ. Λαλιώτης και ή κ. Παπανδρέου έχουν δώσει τέτοιες έντολές. Αυτό δεν είναι ακριβές. Ούτε ή κ. Λαλιώτης, ούτε ή κ. Παπανδρέου έχουν δώσει τέτοιες όδηγίες και έντολές. Αυτή είναι μία οίκοθεν πρωτοβουλία ή όποια άρχίζει από τό 1995 από τον 'Οργανισμό Ρυθμιστικού Σχεδίου 'Αθηνών. Είναι μία πρωτοβουλία τενοκρατών και όχι των 'Υπουργών.

'Εμεις είμεθα ύποχρεωμένοι να καταθέσουμε τις ένστάσεις μας και να αντιδράσουμε εκφράζοντας την έκπληξη διά τον αϊφνιδιασμό, την πικρία για την παρέμβαση και επίσης να ύψώσωμεν και έλαφρώς τον τόνο ότι δεν πάει άλλο. Δεν είναι δυνατόν να καταληστεύεται ή περιουσία της 'Εκκλησίας.

Εις τό σημείο αυτό διά να άποδώσωμεν τά του Καίσαρος τώ Καίσαρι, πρέπει να πούμε ότι οι ύπουργοί στο επίπεδο της

ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ...

► Από τον Πρωτ. **ΚΥΡΙΑΚΟ ΤΣΟΥΡΟ**,
Γραμματέα της Σ.Ε. επί των αιρέσεων

Μεταξύ των τρόπων και των μεθόδων που χρησιμοποιεί το κίνημα του σύγχρονου σατανισμού για να εξαπλωθεί στους νέους κυρίως ανθρώπους είναι τα παιδικά παιχνίδια, τα ηλεκτρονικά μέσα, τα παιδικά αναγνώσματα και η μουσική. Είναι άλλωστε γνωστό πόσο καταλυτική είναι η επίδραση της εικόνας και της μουσικής πάνω στις ευαίσθητες και εύπλαστες ψυχές των παιδιών. Έτσι, με το κάλυμμα του παιχνιδιού εύκολα μπορεί να διεισδύσει, να «περάσει» όπως λέμε, ένα μήνυμα στον νου και στην καρδιά του νέου κυρίως ανθρώπου και να διαμορφώσει μέσα του τρόπο ζωής, χαρακτήρα, συμπεριφορά, ήθικη και ιδεολογία. Για τη φαντασία του μικρού παιδιού αποτελεί μορφοποιό δύναμη το παιχνίδι, το βιβλίο και ιδιαίτερα ο μαγικός κόσμος της τηλεόρασης.

Όπως όμως η παιδεία γενικότερα από μόνη της, χωρίς την άρετή, για να θυμηθούμε τον Πλάτωνα, μπορεί να καταντήσει «πανουργία» και απειλή, έτσι και η μουσική ή η τεχνολογία είναι δυνατόν να μετατραπούν σε «όργανα» προώθησης μηνυμάτων ή «δογμάτων», που να είναι ψυχοφθόρα ή επικίνδυνα. Το ίδιο και η ψυχοπλάστρα μουσική μπορεί να καλεϊ σε ύμνο και λατρεία του σατανά, τα δε παιδικά παιχνίδια να μετατρέπονται σε μέσα μύησης «έξ απαλών ονύχων» στον άποκρυφισμό και στον σατανισμό. Είναι διαπιστωμένο ότι στο άδυτο της οικογένειας, εκεί όπου υποτίθεται ότι αναπτύσσεται προστατευμένο μέσα σε ιδανικές συνθήκες ασφαλείας το μέλλον του ανθρώπου, εισβάλλει με τον πιο ύπουλο και έχθρικό τρόπο ο αντίπαλος του γονέα, που απαιτεί το δικαίωμα της διαμόρφωσης δικού του ανθρώπου στα παιδιά μας.

Ας γίνουμε όμως πιο συγκεκριμένοι, με παραδείγματα από τον χώρο των παιδικών παιχνιδιών, των ηλεκτρονικών μέσων, των παιδικών αναγνωσμάτων και της μουσικής:

α) Παιχνίδια παγίδες

Επιτραπέζιο παιδικό παιχνίδι, που προσφέρεται σε κουτί με σχήμα φερέτρου, καλεϊ τα παιδιά να παίξουν πάνω σε χαρτόνι που απεικονίζει ένα νεκροταφείο με σπασμένα μνήματα. Οί μικροί παίκτες υποδύονται ρόλους όπως τό... φάντασμα Χελίν, τό θαμπίρ Μπάθορι, τή μάγισσα Σαντρέν, τόν λυκάνθρωπο Τζιβαουντίν, τή μούμια Κονρού κ.λπ. Νικητής είναι όποιος φτάσει πρώτος στό κέντρο του νεκροταφείου όπου είναι γραμμένη ή λέξη «Εφιάλτης». Στο παιχνίδι οί παίκτες κερδίζουν κάρτες μέ συνθήματα όπως «Γίνε άνελέητος», «Κάνε ό,τι θές για να τρομάξεις κάποιον», «Όταν δεις πανσέληνο ούρλιαξε» (ή πανσέληνος συνδέεται μέ σατανιστικές τελετές), «Τούς ήλίθιους τούς κάνω ό,τι θέλω. Τώρα ρίξε τό ζάρι γρήγορα, γιατί θά σου σπάσω τά μούτρα παλιοσκουλήκι».

Μας είναι απολύτως αδύνατον να αντίληφθούμε τήν «παιδαγωγική» αξία αυτού του «παιχνιδιού».

Σέ άλλο παιχνίδι που συνοδεύεται μέ «προσπέκτους» «διακοσμημένο» μέ έντεκα τερατώδεις και σατανικές μορφές, χαράσσεται ή «στρατηγική επίβιωσης». Μέ αυτήν καλλιεργείται μέσα στις άπαλές ψυχές των παιδιών ή βία και τό μίσος μέ φράσεις όπως: «Κάνε επίθεση στον αντίπαλό σου έχοντας στό μυαλό σου κάτι τό άπλό: Πώς θά τόν κόψεις φέτες στά γρήγορα». Και πιο κάτω: «Όσο πιο πολύ δουλεύεις μέ τά φαιά

κύτταρα, τόσο πιο θανάσιμο θά είναι τό χτύπημα».

Μήπως κάποιος υποστηρίζει ότι αυτά τά συνθήματα θά βοηθήσουν τά παιδιά να άποκτήσουν «αυτοπεποίθηση»; Τότε άς μας επιτρέψουν να έρωτήσουμε: Πότε και πώς ό νέος που «ζυμώθηκε» μέ τέτοια «δόγματα» θά άπορρίψει αυτό τό «μάθημα της βίας» που πήρε και πώς δέν θά τό μετατρέψει στό σατανικό δόγμα του Crowley: «Ό άνθρωπος έχει τό δικαίωμα να ζει σύμφωνα μέ τόν δικό του νόμο, να παίζει όπως θέλει, να ξεκουράζεται όπως θέλει, να πεθαίνει όποτε θέλει και όπως θέλει...»;

Σέ διαφήμιση παιχνιδιών ό ήρωας είναι ό «σουπερ κακός, μέ μία στρατιά τέρατα κάτω από τίς διαταγές του». Η διαφορετικότητα δέ του παιχνιδιού αυτού όφείλεται στό ότι σ' αυτό «οί καλοί δέν πεθαίνουν τελευταίοι, αντίθετα είναι αυτοί που έμποδίζουν τά

«άκόμη και ή Ένωση των Άγγλων Διευθυντών Σχολείων έχει άνησυχήσει μέ τή μαύρη αγορά καρτών στις σχολικές αύλές και τά ποσά που άπαιτούνται για να συμπληρωθεί κάποια στιγμή μία τέτοια συλλογή» (έφημερίδα «Τό Βήμα της Κυριακής», 15.5.2000).

β) Τό παιχνίδι στην όθόνη

Ήλθε, όμως, και τό νέο επίτευγμα, τά ηλεκτρονικά παιχνίδια, να αίχμαλωτίσει άκόμη περισσότερο τό μυαλό και τή φαντασία του παιδιού. Σύμφωνα μέ πρόσφατη έρευνα του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ: «Βία, αίμα και θάνατος σε άφθονία διαθέτουν τά περισσότερα ηλεκτρονικά παιχνίδια, ιδίως όσα κρίνονται κατάλληλα για μικρά παιδιά» (έφημερίδα «Τά Νέα», 11.12.2001).

Ό συντάκτης του σχετικού άρθρου σημειώνει ότι «Περισσότερο από τό 90% των χρηστών του παιχνιδιού περιέχει βίαιες πράξεις. Οί τίτλοι μέ τήν περισσότερη βία άνήκουν στις κατηγορίες των παιχνιδιών δράσης και «Shoot em up». Σέ αυτά τά παιχνίδια συναντώνται και οί περισσότεροι θάνατοι ανά λεπτό, 24 κατά μέσο όρο. Συνολικά, τά μισά από τά παιχνίδια στην έρευνα περιείχαν τουλάχιστον μία σκηνή μέ βίαιο θάνατο» (αυτόθι).

Έλληνικό περιοδικό, σε άρθρο του μέ τίτλο «Παιχνίδια που διαφημίζουν τόν σατανά» σημειώνει: «Πρόκειται για τά «Computer Games» που προτρέπουν κατά κάποιο τρόπο όλους έμάς, μικρούς και μεγάλους, να μπορούμε στους σκοτεινούς κόσμους του σατανά. Για τά παιχνίδια του θανάτου που παίζουν τόν ρόλο του μυητή, δίνουν εικόνες άλλά και «συμβουλές» μέ κάθε λεπτομέρεια για τελετές μαύρης μαγείας και θουντού, ενώ μιλοούν και για θυσίες στό Κτήνος» (Οίκ. Θησαυρός, 29.10.1996).

Στό φθοροποιό έργο των ηλεκτρονικών παιχνιδιών έρχεται συνεπικουρος ή μαγική όθόνη της τηλεόρασης. Οί παιδικές έκπομπές μέ άποκρυφιστικό και μαγικό περιεχόμενο, τύπου Χάρι Πότερ, είναι ή καθημερινή «τροφή» των μικρών τηλεθεατών σε άρκετά κανάλια. Πολλοί από τούς «ήρωες» των έκπομπών αυτών δέν είναι πρότυπα άρετής, άνθρωπιάς, άλληλεγγύης, αυτοθυσίας, άλλά «ήρωες του παραλόγου», υπεράνθρωποι που άντλοούν τή δύναμη από μέσα τους, που δέν σκέπτονται καν -άρα και δέν διδάσκουν- ότι πέραν από τίς άνθρώπινες δυνατότητες και ικανότητες υπάρχει ή Παντοδυναμία και ή Άγάπη του Θεού. Άντί οί ήρωες αυτοί να διδάσκουν τή σωστή σχέση του παιδιού προς τόν Θεό - Δημιουργό του, ντύνουν τήν «εικόνα του Θεού» μέ μορφές ζώνων και φανταστικών τεράτων.

Άλλά και μέ τό τελευταίο επίτευγμα της τεχνολογικής προόδου του ανθρώπου, τό Διαδίκτυο, συμβαίνει ό,τι και μέ τά άλλα έπιτεύγματά του. Δηλαδή, δέν χρησιμοποιείται μόνον ως πολυτιμότατο αγαθό και μέσο άνταλλαγής γνώσεων και έπικοινωνίας, άλλά συχνά ως μέσο - όργανο διακίνησης καταστροφικών ιδεολογιών διαφόρων παραθρησκευτικών και σατανιστικών ομάδων.

Έτσι, μπορεί κανείς να βρει σε ιστοσελίδα σατανιστικής ομάδας, υπό τόν τίτλο «Νέα της Κόλασης», ποιοί είναι οί «Δέκα λόγοι για τούς όποιους είναι πολύ θαυμάσιο να είσαι σατανιστής». Και βέβαια υπάρχει έκτενης άνάλυση για τό πώς θά τό πετύχεις.

Σέ άλλη σελίδα διαβάζουμε: «Συμμετέχετε για να προάγουμε τίς μεθόδους και να γεννήσουμε ένα σατανικό έθνος μέ τό να προχωρήσετε στις έπίλεκτες δυνάμεις των πιστών όπαδών του σατανά... Έχει φτάσει ή ώρα να συντρίψουμε τή χριστιανική ύποκρισία



Παιχνίδια για νέους!

σατανιστικά σας σχέδια και πρέπει να φύγουν πρώτοι από τή μέση».

Σέ καρτοπαιχνίδι μέ πολλές «άνατριχίλες», ένας μικρός παίκτης διαβάζει: «Εγώ είδα μία νεκροκεφαλή να βγάξει τήν άμορφη μάζα που δέν πεθαίνει». Και ό άλλος παίκτης λέει: «Είδα ένα χέρι δράκουλα να βγαίνει από ένα τάφο». Άραγε, πώς θά τό έρμηνεύσει αυτό τό «παιχνίδι» ένας παιδαγωγός; Και μή πει κανείς ότι είναι προσπάθεια να κατανικηθεί ό φόβος του θανάτου μέσα στην ψυχή του παιδιού!

Είναι σίγουρο πώς ή προβολή της βίας, του «κακού», των τεράτων, των άποκρουστικών φανταστικών μορφών, δέν καλλιεργεί τίς άπαλές ψυχές των παιδιών. Μάλλον είναι μία άπαράδεκτη «έμπορεύσιμη ιδέα που μπορεί να μαγέψει τό κοινό», είναι μία «άδιστακτη τακτική πωλήσεων μέ έπιπτώσεις σε άτομα που άκόμη βρίσκονται σε τρυφερή ηλικία». Παράδειγμα ή ψύχωση που προκλήθηκε στους μικρούς συλλέκτες των Pokemon μέ τήν έμπορευματοποίησή τους, ώστε

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ

καί νά φέρουμε στό προσκήνιο τήν κυριαρχία του σατανά στη γη, νά φέρουμε τούς χριστιανούς γονατιστούς μπροστά μας, δηλαδή νά τούς ύποτάξουμε καί νά τούς κυριέψουμε...».

Ἡ προσφορά μέσω του Internet ἐμπλουτίζεται ἀκόμη μέ πάμπολλες «ἀγγελίες» γιά «ἀναζητήσεις» φίλων σατανιστῶν ἢ μέ τήν προβολή τῶν προτιμήσεών τους σέ «θυσίες, ἀκρωτηριασμούς, κανιβαλισμό... μπάνιο σέ αἷμα κατσίκας καί νά τό πίνει ἀπό ἀνθρώπινο κρανίο».

γ) Βιβλία διαβρωμένα

Κι ἂν κάποιοι γονεῖς, θέλοντας νά προφυλάξουν τά παιδιά τους ἀπό ὅλα ὅσα μέχρι τώρα ἐκθέσαμε, θελήσουν νά τά ἀπασχολήσουν μέ ἕνα βιβλίο, ἄς μή νομίσουν ὅτι δέν ἔχουν φθάσει ἐκεῖ οἱ ὑπηρετές του κακοῦ.

Τό «μάρκετινγκ» καί ἰδίως τό κέρδος δέν ἔχουν ἀναστολές, ἰδιαίτερα ὅταν οἱ «ἐγκέφαλοι» τους ἔχουν στρατευθεῖ στά προστάγματα του τέρατος πού λέγεται «Νέα Ἐποχή». Ἔτσι καί στόν χώρο του βιβλίου, μέσα ἀπό τό παραμῦθι καί τά εἰκονογραφημένα ἐντυπα, προωθοῦν τόν σατανισμό. Τίτλοι βιβλίων ὅπως «Σχολεῖο ὁ Τάφος», «Ἡ κατασκήνωση του Δράκουλα», «Ὁ ἀκέφαλος ποδηλάτης» κ.ἄ. καλύπτουν κείμενα βίας, μαγείας, σατανισμοῦ. Μέσα ἀπό πολλά βιβλία καί εἰκονογραφημένα παιδικά ἀναγνώσματα ἐπιδιώκεται ἡ κατάργηση τῆς διάκρισης μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ (καθάρᾳ νεοεποχίτικο «δόγμα»). Ἡ πρόκληση τρόμου εἶναι ὁ κεντρικός ἐπιδιωκόμενος σκοπός, πού ξεκινᾶ ἀπό τά τρομακτικά ἐξώφυλλα καί καταλήγει σέ μιά ἀναστάτωση τῆς ἀπαλῆς ψυχῆς του νεαροῦ ἀναγνώστη. Πολύ εὔστοχα χαρακτηρίστηκε μιά συλλογή ἐξωφύλλων τέτοιων βιβλίων ὡς «εἰκονοστάσι του Διαβόλου».

Ἄραγε, ὅταν τό παιδί μας σήμερα ὀλοκληρώνει τό διάβασμα ἑνός παραμυθιοῦ νιώθει τό ἴδιο εὐτυχημένο, γαλήνιο, χαρούμενο, ἀνάλαφο, ἀσφαλές, ὅπως μέ ἐκεῖνα τά ἀξέχαστα παραμῦθια του παπποῦ καί τῆς γιαγιάς, του «παλιοῦ καλοῦ καιροῦ»;

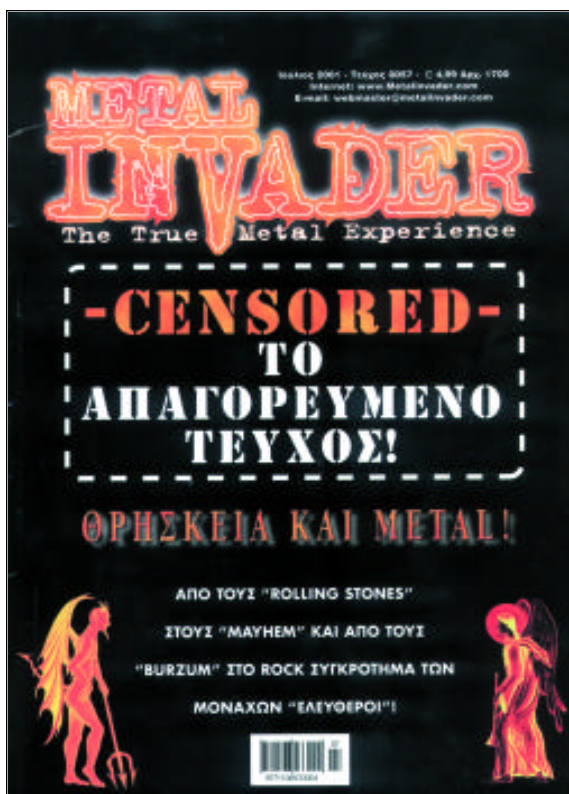
δ) Ὁ σατανικότερος τρόπος

Τέλος, ὁ σατανισμός χρησιμοποιεῖ, καί μάλιστα εὐρύτατα, τίς «χορδές» καί τά «ὄργανα». Τό σατανιστικό μήνυμα καί ἡ λατρεία του σατανᾶ χρησιμοποιοῦν ἰδιαίτερα τή hard rock ἢ heavy metal μουσική γιά μέσο προσηλυτισμοῦ τῶν νέων κυρίως ἀνθρώπων.

Σατανιστική ὁρολογία, ὕβρεις κατά του Ἰησοῦ Χριστοῦ καί του Χριστιανισμοῦ γενικότερα, συνθήματα βίας, αἰσχρά συνθήματα καί μηνύματα, ἀκόμη καί σατανιστικά ἢ ἀντιχριστιανικά σύμβολα κυριαρχοῦν σέ τραγούδια καί σέ ἐντυπα αὐτῆς μοντέρνας μουσικῆς. Συγκροτήματα φέρουν προκλητικούς καί ὑβριστικούς τίτλους ὅπως: «Rotting Christ» (σάπιος Χριστός), «Judas Priest» (ιερέας του Ἰουδα) κ.ἄ.

Μέσα στό παραλήρημα τῆς ἐντονης αὐτῆς μουσικῆς ἀκούγονται λόγια ὅπως «Εἶμαι ἐνωμένος μέ τόν σατανᾶ, ὑπακούω στίς ἐντολές του... ἀγαπάω τόν θάνατο... εἶμαι κύριος του ἑαυτοῦ μου... Φέρω τό σημάδι του Διαβόλου, σκοτώνω τό νεογέννητο μωρό, σκίζω τή σάρκα τῶν νηπίων» (συγκρότημα Venom). Χωρίς ἀμφιβολία σοκάρουν τά συνθήματα του συγκροτήματος Black Sabbath στό «Paranoïd»: «Πάρε μιά ζωή, θά εἶναι φθηνή. Σκότωσε κάποιον, κανένα δέν θά κλάψει. Ἡ ἐλευθερία εἶναι δική σου, κάνε μόνο τό καθήκον σου, θέλουμε μόνο τήν ψυχὴ σου».

Στό περιοδικό «The Forest» διαβάζουμε ὅτι: «Τό black metal ΔΕΝ εἶναι μουσική, εἶναι ἰδεολογία πού ἐκφράζεται μέσα ἀπό δαιμονικούς ἤχους καί θορύβους». Ἐπιπλέον πολλά κείμενα του περιοδικοῦ διακοσμοῦνται μέ τόν ἀντεστραμμένο σταυρό. Εἶναι πολύ χαρακτηρι-



στική ἡ ἀπάντηση πού δίνει ἕνα μέλος ξένου συγκροτήματος: «Εἶμαι Θεός. Προσκυνηστε με».

Σέ ἐρώτηση τί ἐκφράζει τό συγκρότημα Crismson Moon, δίδεται ἡ ἀπάντηση: «Τήν καταστροφή κάθε μορφῆς ἐπιβολῆς ὅπως ἡ ἀστυνομία, οἱ κυβερνήσεις καί ὁ Χριστιανισμός. Οἱ μόνες ἀρχές πού πρέπει νά διέπουν τήν ἀνθρωπότητα εἶναι τά ἀνθρώπινα ἐνστικτα ὅπως ἡ λαγνεία καί ἡ ἐκδίκηση».

Καί σέ ἄλλη ἐρώτηση: «Μέ τί ἀσχολοῦνται οἱ στίχοι

σας;», δίνεται ἡ ἀπάντηση: «Ἀσχολούμαστε μέ φιλοσοφία καί ἀποκρυφιστικές πρακτικές ὅπως ὁ ἀστροφικός, ψυχικός καί τελετουργικός βαμπερισμός, δαιμονολογία, ἀστρική προβολή, μαγεία καί ἀρχαία Σουμεριακή καί Ἀσσυριακή μυθολογία».

Ὅταν δέ τούς ζητοῦν νά ποῦν πῶς ἐμπνέονται, ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι: «Χρησιμοποιοῦμε μαριχουάνα καί μανιτάρια. Δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού ἔχουμε διώσει ἐξωκοσμικές ἐμπειρίες».

Δέν παραλείπει τό ἐν λόγω «μουσικό» περιοδικό νά ἀφιερῶσει πέντε ὀλόκληρες σελίδες γιά νά προβάλει τήν «Ἐκκλησία του Σατανᾶ». Κάνει ἰδιαίτερη ἐντύπωση τό γεγονός ὅτι φιλοξενοῦνται τέτοια συγκροτήματα μέσα σέ δημόσιους χώρους ὅπως εἶναι τό Ὀλυμπιακό Στάδιο, στό ὁποῖο διοργανώθηκε Rockwave Festival (Ἰούλιος 2001) μέ σατανιστικά τραγούδια κάτω ἀπό τό ὄνομα γνωστῆς φέρμας μπίρας.

Μετά ἀπό ὅλα αὐτά κάθε ἐφησυχασμός εἶναι ἐνοχλή. Ἡ καθυστέρηση στή λήψη μέτρων, μέσα στά πλαίσια τῶν νόμων, εἶναι ἐγκλημα. Τό πού ἀνήκει ἡ εὐθύνη εἶναι πρόδηλο: Τά ἐγκλήματα διώκονται ἀπό τίς ἀρμόδιες Ἀρχές τίς τεταγμένες νά προστατεύουν τή δημοσία τάξη, τήν ὑγεία, τή ζωή, τήν ἀσφάλεια καί τά ἐννομα ἀγαθά. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει κρούσει ἐπανειλημμένα τόν κῶδωνα του κινδύνου καί ἔχει ὑποβάλει τίς προτάσεις της. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἔχουσα συναίσθηση τῶν εὐθυνῶν της καί μέσα στά πλαίσια τῶν δυνατοτήτων πού τό Σύνταγμα καί οἱ νόμοι τῆς παρέχουν ἐπιτελεῖ τό καθήκον της.

Πρέπει ὅμως καί τά ἀρμόδια ὄργανα τῆς Πολιτείας νά ἀναγνωρίσουν τό πρόβλημα καί νά ἀναλάβουν τό μέρος τῆς εὐθύνῆς πού τούς ἀνήκει.

Ἐχουμε ἤδη θρηνησεῖ θύματα καί τοῦτο δέν πρέπει νά ξανασυμβεῖ. Αὐτό μπορεῖ νά ἀποφευχθεῖ μόνον ὅταν ἐγκαιρα, ὀρθά καί ὑπεύθυνα καί μάλιστα προληπτικά ἀντιμετωπισθεῖ ἡ ἀπειλή, ὅταν αὐτή σίγουρα ὑπάρχει.

ΜΑΥΡΗ ΜΑΓΕΙΑ μέ θυσία ἀνηλίκου στήν Ἀγγλία

Ἐνας τελετουργικός φόνος μαύρης μαγείας, μέ θύμα ἕνα ἀγόρι ἡλικίας 5-7 χρόνων, ἀπασχολεῖ ἐντονα τίς βρετανικές ἀρχές αὐτό τόν καιρό.

Ὁ κορμός του ἄτυχου μικροῦ, πού οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν ὀνομάσει Ἄδᾶμ, βρέθηκε νά ἐπιπλεῖ στόν Τάμεση στίς 21 Σεπτεμβρίου καί ἔκτοτε οἱ ἀρχές δέν ἔχουν καταφέρει νά ἐντοπίσουν οὔτε τόν δράστη του ἐγκλήματος ἀλλά οὔτε καί τήν ταυτότητα του μικροῦ.

Ὁ Δρ. Χέντρικ Σόλτζ ἀπό τή Νότια Ἀφρική, εἰδικός σέ ἐγκλήματα μαύρης μαγείας, ὁ ὁποῖος παραβρέθηκε στή δεύτερη αὐτοψία του μικροῦ, σέ συνέντευξη Τύπου ἐπιβεβαίωσε ὅτι πρόκειται γιά τελετουργικό φόνος.

Πρόκειται, δηλαδή, γιά μιά κατά παραγγελίαν ἀνθρωποθυσία, ἡ ὁποία τελέσθηκε γιά λογαριασμό «πελάτη», ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νά θεραπευθεῖ ἀπό κάτι ἢ νά αὐξήσει τήν περιουσία του.

Ἐνα λευκό σεντόνι πού εἶχε γραμμένο τό ὄνομα «Ἀντέκογιε Γιό Φόλα Ἀντεόγιε» καί ἐπτὰ μισοκαμένα κεριά βρέθηκαν κοντά στό ἀκρωτηριασμένο πτώμα του μικροῦ καί εἰκάζεται ὅτι μπορεῖ νά πρόκειται γιά τό ὄνομα του «πελάτη». Παρά τίς ἐρευνες, ὠστόσο, δέν ἔχει ἐντοπισθεῖ κανένα ἄτομο μέ αὐτό τό ὄνομα στή Βρετανία.

Οἱ ἀρχές βρίσκονται σέ στενή ἐπαφή μέ τίς ἀρχές του Βελγίου καί τῆς Γερμανίας, ὅπου πρόσφατα ἔχουν ἐντοπισθεῖ ἄλλα τρία νεκρά παιδιά δολοφνημένα μέ παρόμοιο τρόπο. Συμβαίνουν, λοιπόν, καί στή γηραιά Ἀλβιῶνα.



Σατανιστικά συνθήματα.

Γιατί δέν εκπροσωπήθηκε η Έκκλησία της Ελλάδος στη Διάσκεψη της Ασιζης

Η Έκκλησία της Ελλάδος και ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος δέν έλαβαν μέρος στη Διαθρησκευτική Σύσκεψη της Ασιζης, όπου έγινε και συμπροσευχή Χριστιανών θρησκευτικών ήγετων μέ επικεφαλής τόν Πάπα Ιωάννη Παύλο Β'. Τό Βατικανό εξέφρασε τή δυσαρέσκειά του γιά τή μή συμμετοχή της Έκκλησίας μας, αλλά και διάφορα σχόλια είδαν τό φώς στόν άθηναικό Τύπο.

Σέ άπάντηση του άρθρου του κ. Ηλία Κανέλλη μέ τίτλο «Πλήν Λακεδαιμονίων...», πού δημοσιεύθηκε στην έφημ. «Τό Βήμα», ο Παν. Αρχιμ. Επιφάνιος Σ. Οικονόμου, Έκπρόσωπος Τύπου του Αρχιεπισκόπου Αθηνών, έπισημαίνει:

«Θά έπιθυμούσα νά σημειώσω τά έξής διευκρινιστικά σχετικά μέ τή μή συμμετοχή της Έκκλησίας της Ελλάδος στη διαθρησκευτική έκδήλωση πού διοργανώνεται τό Βατικανό στην Ασιζη της Ιταλίας. Κατ' αρχάς, ο άρθρογράφος είναι κακώς πληροφορημένος, σχετικά μέ τούς συμμετέχοντες σ' αυτήν τήν έκδήλωση. Έκτός από τούς εκπροσώπους του Χριστιανισμού και των δύο μεγάλων μονοθεϊστικών θρησκειών, του Ισλάμ και του Ιουδαϊσμού, συμμετέχουν εκπρόσωποι του Βουδδισμού, των Σιντοϊστών, οπαδοί του Ζωροάστρη, Ινδουϊστές, Κονφουκιανιστές, Σίχ, Ανιμιστές της Αφρικής και πολλοί άλλοι. Η συμμετοχή της Έκκλησίας μας στην έκδήλωση σημαίνει αυτόματως έξιωση των πάντων και δέν συνάδει μέ τούς Έρους μας Κανόνες.

Καί περί της συμπροσευχής είναι

κακώς πληροφορημένος ο κ. Κανέλλης. Κάθε μή χριστιανική αντιπροσωπεία θά προσευχηθεί ξεχωριστά. Οι διάφορες όμως, χριστιανικές όμολογίες, Ρωμαιοκαθολικοί, Όρθόδοξοι, Προτεστάντες και άλλοι, θά προσευχηθούν υπό τόν Πάπα. Αντιλαμβάνεται ο άρθρογράφος σας τίς συνέπειες πού θά είχε ή παρουσία εκπροσώπου της Έκκλησίας της Ελλάδος σε μία τέτοια συμπροσευχή;

Οι Έεροί Κανόνες

Πέραν του ότι τέτοιες έκδηλώσεις απαγορεύονται ρητά και κατηγορηματικά από τούς Έρους Κανόνες, τούς όποιους σεβόμαστε και βάσει των όποιων πορευόμαστε, τή σημασία των όποιων ο άρθρογράφος σας δέν αντιλαμβάνεται γιατί δέν έχει τίς θεολογικές προϋποθέσεις, ο έσωτερικός αντίκτυπος και οι πληγές στο Σώμα της Έκκλησίας μας θά ήταν πολύ μεγάλες. Η διαθρησκευτική συνδιάσκεψη πού προγραμματίζεται ή Έκκλησία της Ελλάδος γιά τόν έρχόμενο Μάιο στην Αθήνα, καμία σχέση δέν θά έχει μέ τήν έκδήλωση του Βατικανού. Δέν θά είναι μία εύκαιρία συμπροσευχής και κοινής παρουσίας όλων των θρησκευτικών εκφράσεων του κόσμου, αλλά ένα «φόρουμ» συμπροβληματισμού γιά τήν καταπολέμηση της τρομοκρατίας, ένα μεγάλο παγκόσμιο συνέδριο, στο οποίο οι εκπρόσωποι του Χριστιανισμού, του Ιουδαϊσμού και του Ισλαμισμού θά καταθέσουν τίς θέσεις τους κατά της τρομοκρατίας και υπέρ της επικράτησης της ειρήνης. Νά είναι σίγουρος ο κ.

Κανέλλης πώς, μετά τήν έκδήλωση αυτή, ο ιστορικός του μέλλοντος θά σημειώσει ότι «ή Έκκλησία της Ελλάδος έγραψε μία χρυσή σελίδα στην ιστορία της». Η Έκκλησία της Ελλάδος κρίνει πάντοτε μέ θεολογικά κριτήρια, αλλά και μέ βάση τίς έσωτερικές της προϋποθέσεις, τή στάση της απέναντι σε τέτοιου είδους έκδηλώσεις και ένεργειες, χωρίς νά δίνει σημασία

σε κάθε είδους σκοπιμότητες και άλλες συγκυρίες πού γιά αυτήν είναι άσχετες και τήν αφήνουν παγερά αδιάφορη. Κινείται πάντοτε υπό τή σκέπη και τήν προστασία των Έρων Δογμάτων και των Έρων Κανόνων. Όποιος πορεύεται κατ' αυτόν τόν τρόπο, προστατεύεται από άδικαιολόγητες υπερβάσεις, διατηρεί δέ τό κύρος του σε ύψηλότατο επίπεδο».

Ό Σεβ. Καισαριανής μιλάει στην «Α.»

Απαντώντας σε έρώτηση της «Α.» ο Σεβ. Μητροπολίτης Καισαριανής, Ύμητου και Βύρωνος κ. Δανιήλ, Πρόεδρος της Έπιτροπής Προετοιμασίας της Διαθρησκευτικής Συνάντησης πού συγκαλεί στην Αθήνα ή Έκκλησία της Ελλάδος κατά της τρομοκρατίας και θά πραγματοποιηθεί τό πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου, δήλωσε γιά τήν πορεία της προετοιμασίας:

«Έτοιμαζόμαστε. Η Συνάντηση δέν θά έχει κανένα θεολογικό χαρακτήρα, ούτε θά γίνει καμία προσευχή. Δέν πρόκειται νά συζητηθεί κανένα θέμα Πίστews. Έπιδιώκουμε νά καταδικασθεί ή τρομοκρατία ως ένεργεια προερχομένη από τή θρησκευτική πίστη. Αυτός είναι και ο μόνος σκοπός της Συναντήσεως».

Η Συνάντηση είχε αρχικά προγραμματισθεί γιά τό πρώτο δεκαήμερο του προσεχούς Μαΐου, μετά από πρωτοβουλία του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου, πού έκδηλώθηκε κατά τήν προσφώνηση του πρós τόν νέο Πατριάρχη Έεροσούλων Είρηναίο, κατά τήν ένθρόνιση του τελευταίου στις 14 Σεπτεμβρίου 2001, στόν Πανιερο Ναό της Αναστάσεως στα Έεροσούλα. Η μετάθεση γιά τόν προσεχή Σεπτέμβριο, όπως τόνισε στην «Α.» ο Σεβ. κ. Δανιήλ, κρίθηκε αναγκαία γιά τήν καλύτερη όργάνωση της Συναντήσεως, αλλά και γιατί κατά τή μεταπασχαλινή περίοδο τά λίγα έν λειτουργία ξενοδοχεία της Αθήνας, λόγω των άνακαινίσεων έν όψει των Όλυμπιακών Αγώνων 2004, δέν έπαρκούν γιά τίς ανάγκες φιλοξενίας των πολλών διαθρησκευτικών ήγετων πού προσκαλούνται. Πρέπει νά σημειωθεί ότι θά έλθουν ήγέτες και εκπρόσωποι από τίς τρεις μονοθεϊστικές θρησκείες.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ * ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ * ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η Ύ.Μ. Αττικής γιά τούς πολύτεκνους

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΗ έκδήλωση, κατά τήν όποια τίμησε πολύτεκνες οικογένειες, πραγματοποίησε τήν Κυριακή 3 Φεβρουαρίου, 6.00 μ.μ., στο Ένοριακό Πνευματικό Κέντρο του Αγίου Γεωργίου Καματερού, ή Ύ. Μητρόπολη Αττικής. Περιλάμβανε πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα μέ τήν πολυμελή χορωδία της Σχολής Έκκλ. Μουσικής υπό τή διεύθυνση του Πρωτ. Χρ. Κυριακόπουλου και του Πρωτοψάλτη Δημ. Καλομοίρη. Ό Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Παντελεήμων έπέδωσε 41 βιβλιάρια τραπεζικών καταθέσεων σε πολύτεκνες οικογένειες, συνολικής αξίας 18.441 ι.

Τό μάθημα των Θρησκευτικών θέμα ήμερίδας

«ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ των Θρησκευτικών στο Σχολείο: Παρόν και μέλλον», ήταν τό θέμα ήμερίδας, πού όργάνωσαν τά Νέα Έκπαιδευτήρια Γ. Μαλλιάρα τήν Τετάρτη 13 Φεβρουαρίου, 6.00-9.30 μ.μ., στο Αμφιθέατρό τους στο Καλαμάκι, μέ εισηγητές τόν Πρωτ. Γ. Δ. Μεταλληνό, τόν π. Αθανάσιο Καλογήρου και τούς κ. Γιάννη Τζωρτζάκη και Νίκο Γιόδιαννο.

Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων

ΜΕΤΑ τίς άρχαιεσίες πού διεξήχθησαν γιά τήν άνάδειξη της νέας διοίκησης της Πανελλήνιας Ένωσης Θεολόγων εξέλεξαν οι κ. Μάρκος Όρφανός μέ 636 ψήφους, Αρχιμ. Δανιήλ Αεράκης μέ 552 ψήφους, Παναγιώτης Ανδριόπουλος μέ 516 ψήφους, Παναγιώτης Μπούμης μέ 418 ψήφους, άκολουθούμενοι από τούς κ. Ηλία Φραγκόπουλο, Νικόλαο Νευράκη, Σωτήριο Ευσταθίου, Δημήτριο Σπυρόπουλο και Γεώργιο Βλαχογιάννη. Ό κ. Βλαχογιάννης ίσοψήφισε μέ τόν κ. Ιωάννη Άγγελόπουλο και έλεξένη διά κληρώσεως. Αμφότεροι συγκέντρωσαν 185 προτιμήσεις των έκλογέων. Πρόεδρος του νέου Δ.Σ. της Ένωσης Θεολόγων έπανεξελέγη ο Όμότιμος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Μάρκος Όρφανός.

Η έορτή των Γραμμάτων στα Κύθηρα

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 30 Ιανουαρίου, ώρα 7.00 μ.μ., ή Ύ. Μητρόπολη Κυθήρων διοργάνωσε στόν Κυθηραϊκό Σύνδεσμο Χώρας έορταστική έκδήλωση πρós τιμήν των εκπαιδευτικών, μέ τήν εύκαιρία της έορτής των Τριών Έραρχών, προστατών των Γραμμάτων. Τήν έκδήλωση προλόγισε ο Σεβ. Μητροπολίτης

Κάλαντα των Τριών Έραρχών στόν Μακαριώτατο



ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ των Τριών Έραρχών έψαλε στόν Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλο ή χορωδία του Άρακείου Ψυχικού. Ό Μακ. έπισκέφθηκε τό σχολείο τήν έορτή των Αγίων Προστατών της Παιδείας και των Γραμμάτων και μίλησε κατάλληλα σε διδάσκοντες και διδασκόμενους.

κ. Κύριλλος, ένω μίλησε ή Γυμνασιάρχης κ. Ελένη Κορωνάου - Χάρου μέ θέμα: «Ό Ύ. Χρυσόστομος και οι ίσχυροί της έποχής του» και έψαλε ή χορωδία έπίκαιρους ύμνους.

Ψυχιατρείο Ύ. Μητροπόλεως Μεσσηνίας

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ μέ τόν Ύπουργό Ύγείας και Προνοίας κ. Άλέκο Παπαδόπουλο, είχε ο Σεβ. Μητρο-

πολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος γιά ζητήματα πού σχετίζονται μέ τά υπό άνέγερση κτίρια του Ψυχιατρείου, εύαγοϋς ιδρύματος της Ύ. Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ Άριθ. Πρωτ. 13

Έχοντας υπό όψει: 1) Τό υπό άριθ. πρωτ. 194799/12 Δεκ. 2001 έγγραφον

του Ύπουργείου Δικαιοσύνης, μέ τό όποιον μάς διαβιβάζει όλα τά σχετικά έγγραφα, λόγω άρμοδιότητας, προκειμένου νά προσληφθεί και διορισθεί ένας Έρεϋς Πανεπιστημιακής Έκπαιδύσεως εις τά Καταστήματα Κρατήσεως και ειδικότερον εις τήν Δικαστικήν Φυλακήν Κορυδαλλού, 2) Τάς σχετικές διατάξεις του Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» και 3) Τάς διατάξεις του υπό άριθ. 2/1969 Κανονισμού της Έερας Συνόδου «Περί Έρων Ναών, Ένοριών και Έφημεριών» και προκειμένου ίνα προβώμεν εις τήν πλήρωση της κενής όργανικής θέσεως τακτικού Έφημερίου της έν τή καθ' ήμάς Έερα Μητροπόλεϊ Δικαστικής Φυλακής Κορυδαλλού του Ύπουργείου Δικαιοσύνης, καλοϋμεν τούς βουλομένους και έχοντας τά άπαιτούμενα τυπικά (ΠΕ Κατηγορία) και ούσιαστικά προσόντα, όπως, έντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης εις τό Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και εις τήν Έφημερίδα «Η ΑΛΗΘΕΙΑ», υποβάλωσιν ήμίν αίτησιν μετά των σχετικών δικαιολογητικών διά τά περαιτέρω.

Έν Νικαία τή 28η Ιανουαρίου 2002
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ό Νικαίας Άλέξιος

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

‘Η φιλαδελφεία ύποχρέωση του Χριστιανού

➤ Από τον θεολόγο - καθηγητή **ΛΑΜΠΡΟ ΣΚΟΝΤΖΟ**

Η φιλαδελφεία είναι βασική ύποχρέωση του Χριστιανού. ‘Η ὀρθόδοξη ἀγιοπατερική παράδοση μᾶς διδάσκει πῶς ἡ σωτηρία περνᾷ ἀναγκαστικά ἀπὸ τὸν πλησίον μας. ‘Η στάση μας ἀπέναντί του ἀποβαίνει καθοριστική γιὰ τὴ στάση μας ἀπέναντι στὸν Θεό. ‘Ολόκληρη ἡ πατερική μας γραμματεία εἶναι γεμάτη ἀπὸ παραινέσεις γιὰ φιλανθρωπία. Οἱ Πατέρες τονίζουν μὲ ἔμφαση τὸ γεγονός ὅτι τὸ δικό μας πραγματικό συμφέρον ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξη τοῦ κοινού συμφέροντος. Στὰ ἀκόλουθα ἀποσπάσματα ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἔκανε πράξη τὴ φιλανθρωπία πού δίδασκε, τονίζει ὅτι ἡ ἔλλειψη μέριμνας γιὰ τὸν πλησίον μας καθιστᾷ τὴς ὑπόλοιπες δραστηριότητές μας χωρὶς ἀξίες καὶ ὅτι βοηθώντας τὸν πλησίον μας κατ’ οὐσίαν βοηθᾷμε τὸν ἑαυτό μας:

«‘Η ἀναζήτηση τοῦ κοινού συμφέροντος εἶναι ὁ κανόνας τοῦ τελειότατου Χριστιανισμοῦ, ὅρος ἐξηκριβωμένος, ἡ ἀνώτατη κορυφή... Γιατί τίποτε ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς κάμει μιμητὲς τοῦ Χριστοῦ καλύτερα ἀπὸ τὴ φροντίδα τοῦ πλησίον μας. Στὴν ἀντίθετη περίπτωση, καὶ ἂν ἀκόμα νησιτέψεις καὶ ἂν ἀκόμα γονατίσεις, καὶ ἂν ἀκόμα παραδώσεις τὸν ἑαυτό σου στὸ μαρτύριο, ἂν δὲν προνοεῖς γιὰ τὸν πλησίον σου, κανένα σημαντικό ἔργο δὲν κάνεις, ἀλλὰ ἀπομακρύνεσαι συνεχῶς ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ὁ πλησίον μας» (Migne P.G., 208).

«‘Ετσι θὰ βρεῖς τὸ δικό σου συμφέρον, ἂν ἐπιδιώξεις καὶ μεριμνήσεις γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ πλησίον σου... Κατάλαβε τὸ αὐτὸ καλύτερα μὲ τὸ ἔξης παράδειγμα: ‘Ας πούμε ὅτι κάποιος σπῖτι πῆρε φωτιά καὶ οἱ γείτονες ἀποθλέποντας στὸ δικό τους συμφέρον καὶ μὴ θέλοντας νὰ διακινδυνεύσουν, κλείνουν τὸ δικό τους σπῖτι, φοβούμενοι ὅτι κάποιος ἴσως τοὺς κλέψουν κάτι ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά τους. Αὐτοὶ σίγουρα θὰ λάβουν τὴν τιμωρία πού τοὺς χρειάζεται. ‘Η φωτιά θὰ φτάσει καὶ στὸ δικό τους σπῖτι καὶ θα καταστρέψει καὶ τὴ δική τους περιουσία καὶ ἴσως κάψει καὶ τοὺς ἴδιους. ‘Επειδὴ λοιπὸν παρέβλεψαν τὸ συμφέρον τοῦ πλησίον τους ἔβλαψαν καὶ τὸ δικό τους» (Migne P.G., 208).

‘Εναντι τῶν πλανεμένων

‘Ο πλανεμένος συνάνθρωπός μας δὲν πρέπει νὰ θεωρεῖται ἐχθρός μας, ἀλλὰ πνευματικὰ ἀσθενὴς ἀδελφός μας. ‘Οπως ὁ σωματικὰ ἀσθενὴς χρειάζεται εἰδικὴ ἀγωγή καὶ περιποίηση προκειμένου νὰ ἀναρρώσει, ἔτσι καὶ ὁ πνευματικὰ ἀσθενὴς ἄνθρωπος



χρειάζεται εἰδικὴ μεταχείριση γιὰ νὰ ἐπιστρέψει στὴν ὑγιᾶ πίστη. Κακὴ μεταχείριση ἀπὸ μέρους μας (θυμὸς, ἀπειλές, ὕβρεις, φωνασικίες, φανατισμὸς κ.λπ.) ὄχι μόνον δὲν πρόκειται νὰ βοηθήσει τὸν πλανώμενο, ἀλλὰ θὰ τὸν στερεώσει περισσότερο στὴν πλάνη. ‘Αν δεῖξουμε τὸ ἀληθινὸ χριστιανικὸ μας πρόσωπο, τῆς ἀγάπης, τῆς συγκατάβασης, τῆς ἐπιείκειας καὶ τῆς ἀγωνιώδους μεριμνᾶς μας γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ πλανεμένου ἀδελφοῦ μας, ἔχουμε μεγάλες πιθανότητες νὰ ἐπιτύχουμε τὸν ἱερό μας στόχο.

‘Αν τελικὰ δὲν φέρουμε ἀποτέλεσμα ὑποχρεούμαστε νὰ διακόψουμε κάθε ἐπαφή μαζί του, διότι ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ μολυνθοῦμε καὶ ἐμεῖς ἀπὸ τὴν πνευματικὴ νόσο τοῦ συνανθρώπου μας. Στὸ ἀκόλουθο ἀπόσπασμα ὁ ἅγιος Ἰ. Χρυσόστομος ἐρμηνεύει μὲ σαφήνεια τὰ σχετικὰ εὐαγγελικὰ χωρία.

«Δέν πρέπει σέ καμιά περίπτωση νὰ συμπεριφερόμαστε πρὸς τοὺς πλανεμένους ἀδελφούς μας μὲ ἀγριότητα καὶ θυμὸ, ἀλλὰ νὰ τοὺς μιλάμε μὲ ἐπιείκεια. Τίποτε δὲν εἶναι ἰσχυρότερο ἀπὸ τὴν ἐπιείκεια καὶ τὴν πραότητα. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ὁ Παῦλος παρήγγειλε νὰ ἐπιδεικνύουμε πάντοτε τέτοια συμπεριφορά, “δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ’ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας” (Β’ Τιμ. β’ 24). Δέν εἶπε μόνον “πρὸς ἀδελφούς”, ἀλλὰ “πρὸς ὅλους”. Καὶ ἀλλοῦ “τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω” ὄχι “τοῖς ἀδελφοῖς”, ἀλλὰ “πᾶσιν ἀνθρώποις” (Φιλ. δ’ 5). Καὶ ποιά εἶναι ἡ ὠφέλεια, λέγει ἡ Γραφή, ἂν ἀγαπάτε ὅσους σᾶς ἀγαποῦν; ‘Αν μάλιστα οἱ φίλιες τους προσφέρουν βλάβη, ἡ ὁποία παρασύρει γιὰ συμμετοχὴ στὴν ἀσέβεια, ἀκόμα καὶ ἂν πρόκειται περὶ τῶν γονέων σου, νὰ ἀπομακρυνθεῖς ἐσὺ ἀπὸ αὐτούς. ‘Ακόμα καὶ ἂν πρόκειται γιὰ πρόσωπα, πού ἀγαπᾶς σάν τὸ δεξιό σου μάτι, νὰ τὸ ἀποχωρισθεῖς.

“‘Εάν, λέγει, ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτόν” (Ματθ. ε’ 29). Δέν εἶναι δυνατόν νὰ ὀμιλεῖ ἐδῶ γιὰ ἀμαρτωλὴ φύση τοῦ σώματος, διότι τότε ἡ κατηγορία θὰ ἀνῆκε στὸν Δημιουργὸ τῆς φύσεως καὶ ἐξάλλου στὴν περίπτωση αὐτὴ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξορυχθεῖ ὁ ἕνας ὀφθαλμός, ἀφοῦ καὶ ὁ ἀριστερός ἂν ἔμενε, τὸ ἴδιο θὰ σκανδαλίζε τὸν ἄνθρωπο.

Γιὰ νὰ καταλάβεις ὅτι ὁ λόγος δὲν εἶναι γιὰ τὸν ὀφθαλμὸ, πρόσθεσε τὸ “δεξιόν”, δηλώνοντας ἔτσι ὅτι ἂν ἔχεις ἓνα φίλο τόσο πολὺ ἀγαπητὸ σάν τὸ δεξιὸ σου μάτι, καὶ αὐτόν νὰ τὸν ἀποδιώξεις καὶ νὰ ἀποκηρύξεις τὴ φιλία του, ἂν σέ σκανδαλίζει. Ποιὸ εἶναι τὸ ὄφελός σου ἂν ἔχεις ὀφθαλμὸ πού προκαλεῖ φθορὰ στὸ ὑπόλοιπο τὸ σῶμα;» (Ι. Χρυσόστομος, Περί ἐπιείκειας πρὸς τοὺς πλανωμένους, Βιβλιοθήκη τῶν Ἑλλήνων, τόμ 1, σελ. 40).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Τὰ ἐτήσια βραβεῖα τῆς ἀπένευσε στὶς 28 Ἰανουαρίου, 7 μ.μ., στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρνασσός», παρουσία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου, τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Φίλιππου Πετσάλνικου κ.ἀ. ἐπισήμων, ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Χριστιανικῶν Γραμμάτων.

Στὸ πρῶτο μέρος τῆς ἐκδήλωσης μίλησε ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἐξαιρώντας τὴν ἀξία τῆς λογοτεχνίας πού ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ἑλληνορθόδοξη παράδοση καὶ ἀπονεμήθηκαν:

A. Διπλώματα Τιμῆς:

– Γραμμάτων καὶ Παιδείας στὸν Ὁμότ. Καθηγητὴ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Γεώργιο Γαλίτη, γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ συμβολή του στὴν παιδεία καὶ στὴν ἐπιστῆμη μὲ τὸ διδακτικὸ καὶ συγγραφικὸ ἔργο του καὶ γιὰ τὸ βιβλίο «Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑλλήνων - Ὀδοιπορικὸ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Κύπρο».

– Μουσικῆς δημιουργίας στὸν συνθέτη Μιχάλη Ἀδάμη, τοῦ ὁποῦ ἔργα ἐκτελέσθηκαν.

B. Βραβεῖα Μελετῶν καὶ Λογοτεχνίας:

– Μελετῶν Νέου Ἑλληνισμοῦ στὸν Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Κάρλο Μητσάκη γιὰ τὰ ἔργα του «Μικρὰ Νεοελληνικὰ Ἀνάλεκτα» καὶ «Μελέτες γιὰ τὸν Ἄγγελο Σικελιανό», δρχ. 300.000.

– Τὸ ἐτήσιο Βραβεῖο Λογοτεχνίας, δρχ. 500.000, στὸν συγγραφέα Ἰ. Μ. Χατζηφώτη γιὰ τὰ ἔργα του πού προβάλλουν τὴν Ὀρθόδοξη καὶ τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ τὴν πνευματικὴ προσφορά του ἐπὶ 35ετία.

– Τὸ Βεατρίκειο Βραβεῖο Ποίησης, δρχ. 250.000, στὴ Νίκη Λαδάκη-Φίλιππου, γιὰ τὴν ποιητικὴ συλλογὴ τῆς «Πρὸς Κερνίν» (Ἐκδόσεις Ἰωλκός).

– Λογοτεχνίας καὶ Πνευματικῶν Ἀξιών στὴν Τατιάνα Ἀβέρωφ, γιὰ τὸ βιβλίο τῆς «Τὸ Ξέφωτο», δρχ. 300.000.

Βραβεῖα καὶ διπλώματα τιμῆς

– Ποίησης στὸν Ἄρη Χαραλαμπίκη γιὰ τὴν ἀνέκδοτη ποιητικὴ συλλογὴ του «Στ’ Οὐρανοῦ τὸ Φῶς», δρχ. 200.000.

– Δοκιμίου στὴ Χρυσούλα Τσικριτση – Κατσιανᾶκη γιὰ τὸ ἔργο τῆς «Ἡ Διαλεκτικὴ τοῦ Χρόνου στὴν Ποίηση».

– Μυθιστορίας στὸν Πάρι Σαμέλο γιὰ τὸ βιβλίο του «Οἱ μικροὶ παράδεισοι», δρχ. 150.000.

– Βιογραφίας στὸν Τάκη Κατσουλῆ γιὰ τὸ βιβλίο του «Ὁ παπα-Μιχάλης», δρχ. 150.000.

– Ἑλληνορθόδοξων Γραμμάτων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας στὸν κ. Γεώργιο Παπαδημητρόπουλο, γιὰ τὴν προσφορά του στὰ χριστιανικὰ γράμματα καὶ τὴν Ἐκκλησία, δρχ. 500.000.

– Ἱστοριογραφίας στὸν Ἀρχιμ. Μιλτιάδη Σιδερίδη, γιὰ τὸ ἀνέκδοτο ἔργο του «Αγῶνες καὶ θυσιές τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καστορίας».

– Παιδικῆς Λογοτεχνίας στὴ Σοφία Φίλντιση γιὰ τὸ βιβλίο τῆς «Τὰ παιδιά τῆς Γῆς», δρχ. 150.000.

– Ποίησης γιὰ παιδιὰ στὴ Ρένα Καρθαίου γιὰ τὸ βιβλίο τῆς «Στὰ μονοπάτια τοῦ ἡλίου», δρχ. 100.000.

– Ἀπονομὴ Εἰδικῶν Τιμητικῶν Βραβείων:

– Πολιτισμικῆς Προσφοράς στὴ Λίτσα Ἐβερτ γιὰ τὸ πρωτότυπο φωτογραφικὸ ὕλικό του ἔργου «Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑλλήνων - Ὀδοιπορικὸ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Κύπρο».

– Δημοσιογραφικῆς Δημιουργίας στὸν Ν. Ι. Μέρτζο γιὰ τὴν πολυετὴ συνεπὴ δημοσιογραφικὴ καὶ συγγραφικὴ προσφορά του.

– Πνευματικῆς Δημιουργίας στὸν Ρόμη Παπαγγέλου γιὰ τὸ πρωτότυπο ἔργο του «Τὸ Κυπριακὸ Ἰδίωμα – Μέγα Κύπρο-ελληνο-

αγγλικὸ Λεξικό» (Ἐκδόσεις Ἰωλκός).

– Ποιητικῆς Ἀνθολογίας στὸν Βορειοηπειρωτὴ Γρηγόρη Κατσαλῖδα γιὰ τὸ ἔργο του «Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὴ Βόρεια Ἠπειρο».

– Ἐκδοτικῆς Δραστηριότητος στὶς Ἐκδόσεις «Ἄγκυρα» γιὰ τὴν ἐκδοση τοῦ πρωτότυπου ἔργου «Χριστουγεννιάτικα Διηγήματα» τοῦ Ἀλέξανδρου Παπαδιαμάντη.

Τὰ βραβευθέντα ἔργα παρουσίασε ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ.Γ. λογοτέχνης καὶ κριτικὸς κ. Νίκος Θ. Ἀρβανίτης.

Οἱ μεγάλοι μαῖστορες τῆς Ὀρθοδοξίας στὴν ΕΡΑ3

Στὸν κορυφαῖο Ἑλληνα μουσικοδιδάσκαλο Σίμωνα Καρᾶ (1905-1999) εἶναι ἀφιερωμένες οἱ δύο πρῶτες ἐκπομπές τῆς σειρᾶς «Οἱ Μεγάλοι Μαῖστορες τῆς Ὀρθοδοξίας - Σπαράγματα ψαλλικῆς τέχνης», πού θὰ παρουσιάσει ὁ Ἰ. Μ. Χατζηφώτης κάθε Πέμπτη ἀπόγευμα, στὶς 7 ἡ ὥρα, ἀπὸ τὶς 14 Φεβρουαρίου, στὸ Τρίτο Πρόγραμμα τῆς ΕΡΑ. Στὴν προσπάθεια νὰ σκιαγραφηθεῖ ἡ μορφή καὶ νὰ ἀποτιμηθεῖ ἡ προσφορά του στὴν ἐθνικὴ μουσικὴ (ἐκκλησιαστικὴ καὶ δημοτικὴ), θὰ μεταδοθοῦν ἠχητικὰ ντοκουμέντα μὲ ἀποδόσεις τῶν ὕμνων καὶ τραγουδιῶν, πού ὁ ἴδιος ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα συνέλεξε ὡς τακτικὸς συνεργάτης τοῦ τότε Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας, μὲ συζητήσεις ὅπου ἀναπτύσσει τὶς θέσεις του καὶ τὶς θεωρίες του, θὰ ἀκουστεῖ νὰ παίζει ταμπούρα καὶ θὰ μιλήσουν γιὰ τὸ ἔργο του στενοὶ συνεργάτες του, ὅπως ὁ Λυκοῦργος Ἀγγελόπουλος.

Ἡ σειρὰ τῶν ἐκπομπῶν θὰ συνεχιστεῖ μὲ παρουσιάσεις σημαντικῶν Πρωτοψαλτῶν τῶν νεότερων χρόνων καὶ τῶν σημερινῶν συνεχιστῶν τῆς ψαλλικῆς τέχνης, μὲ αὐθεντικὴς καταγραφές σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τὴν Κύπρο, τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμὸ.



Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

► Από τον Γ.Θ. ΠΡΙΝΤΖΙΠΑ

ΤΑ ΜΕΤΟΧΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΤΜΟΥ

Άρχιμ. Πλάτωνος Κρικρή
Αθήνα, 2000, σελ. 375, εικ., σχ. 80 Μ.

Η περίφημη 'Ι. Μονή της Πάτμου, ακριβώς λόγω της ιστορικής της πορείας μέσα στο χρόνο, έχει γίνει αντικείμενο πολλών μελετών επί πολλών ζητημάτων, κυρίως ιστορικών, αρχαιολογικών, κωδικολογικών, παλαιογραφικών κ.ά. Θά έλεγε κανείς ότι έχει έρευνηθεί, τουλάχιστον ιστορικά, ώστε τίποτε τό πρωτότυπο δέν μπορεί νά λεχθεί γι' αυτήν. Κι όμως, νά πού ό συγγραφέας άσολήθηκε μέ ένα εξαιρετικά πρωτότυπο και ένδιαφέρον πατμιακό ζήτημα, όπως αυτό τών μετοχίων τής παλαιάτης μονής. Κι είναι ένδιαφέρον τό ζήτημα αυτό διότι φανερώνει τήν έμβέλεια τής μονής στόν έλληνικό χώρο, άποκαλύπτει πολλές λεπτομέρειες γιά τήν έκκλησιαστική και τήν καθόλου ιστορία, κυρίως τών μεταβυζαντινών χρόνων και βοηθά στή διερεύνηση τής οικονομικής και κοινωνικής ιστορίας τών διαφόρων έλληνικών περιοχών, όπου ιδρύθηκαν τά μετόχια.

Ακόμη παρουσιάζει τίς πνευματικές σχέσεις πού είχε ή μονή τής Πάτμου μέ τίς περιοχές πού ύπήρχαν μετόχιά τής και πού κυρίως ήταν ή Μ. Άσία και τά νησιά. Πέρα από τήν κατά τόπους λεπτομερή καταγραφή τών μετοχίων, ό συγγραφέας αναφέρεται στό οικονομικά τής μονής, στό ρόλο τών οίκονόμων τής, στό θεσμό τής ζητείας και στήν παρουσία τών Κολλυβάδων στήν Πάτμο, μιά και πολλά μετόχια και καθίσματα ιδρύθηκαν άπ' αυτούς, οι όποιοι βρήκαν καταφύγιο στή μονή τής Πάτμου. Η σχέση αυτή μάλιστα άποδεικνύει τήν πνευματική άκτινοβολία τής μονής και τό άναγεννητικό πνεύμα πού τήν

διακατείχε. ή τόσο σπουδαία αυτή μελέτη άποτελεί μεταπτυχιακή εργασία του συγγραφέα και ή έκπόνησή τής στηρίχθηκε κυρίως σέ πρωτότυπο άρχαιολογικό, δείγμα τής έρευνητικής ικανότητάς του.

Η ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ

Ντόμ Άντρέ Λοούφ - Θανάση Γλάρου
Αθήνα, Άκρίτας, 2001, σελ. 98, σχ. 80 μ.

Είναι άλήθεια πώς μερικά μās φαίνονται έντελώς άυτονόητα. Κι όμως, στήν πνευματική ζωή τίποτα δέν πρέπει νά είναι ή νά φαίνεται ως άυτονόητο. Όπως είναι, π.χ., ή ταπείνωση πού άποτελεί και τό θέμα του παρόντος βιβλίου. Τά κείμενά του τεκμηριώνουν τήν άποψη ότι ή ταπείνωση, ως φρόνημα και ως πράξη ζωής, άποτελεί τό κλειδί τής έν Χριστώ βιοτής και πρωταρχικό στόχο γιά τόν άγώνα κάθε χριστιανού. Έν τούτοις, τό κοσμικό φρόνημα έχει ύπείσέλθει στή ζωή μας και έχει άλλιώσει τό ήθος μας. Γι' αυτό και κάθε μείωση τής εικόνας τής άτομικής μας ικανότητας, τής έξωτερικής ισχύος μας εύκολα κατατάσσει κάποιον στό χώρο τών φελών και τών άποτυχημένων.

Αυτή τή νοοτροπία έρχεται νά καταγγείλει τό βιβλίο και ταυτόχρονα νά βοηθήσει τόν άναγνώστη νά άσκηθεί στήν άρετή αυτή, μέσα άπό τήν πατερική διδασκαλία και τή λειτουργική πράξη. Συγγραφείς του έργου είναι ένας Ρωμαιοκαθολικός ιερομόναχος, ήγούμενος σέ μιά μονή Τραπιστών κι ένας Έλληνας θεολόγος, οι όποιοι μέσα άπό ξεχωριστές έμπειρίες καταλήγουν στήν ίδια διαπίστωση, ότι δηλαδή ή ταπείνωση παραμένει ή βάση τής άυτοσυνειδησίας τών χριστιανών τόσο στήν Άνατολή όσο και στή Δύση. Κι άκόμη ή προσέγγιση αυτή βοηθά και σέ άλλες

παρόμοιες, πού θά καταδείξουν τή σύμπτωση του διαιρεμένου χριστιανικού κόσμου σέ σημεία κοινής ζωής.

ΑΝΤΑΡΤΗΣ ΣΤΑ ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΒΟΥΝΑ

Θεοφάνη Δεληγιαννίδη,
Άπομνημονεύματα. Έπιμέλεια Λάζαρος Τσακιρίδης,
Κατερίνη, Τέρτιος 2001, σελ. 200, σχ. 80 μ.

Τό ποντιακό άνταρτικό κίνημα, πού έκδηλώθηκε στίς άρχές του 20ού αιώνα και πρίν τή μικρασιατική καταστροφή, άποτελεί μιά άγνωστη πτυχή τής ιστορίας του ποντιακού Έλληνισμού, αλλά ταυτόχρονα και μιά συναρπαστική και ήρωική στιγμή του άδούλτου φρονήματος τών Έλλήνων τής τόσο άπομακρυσμένης περιοχής. Ξεκίνησε στόν Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν οι όρδές τών Τούρκων ληστών-όργάνων του παντουρκισμού έσφαζαν τούς Έλληνες του Πόντου εφαρμόζοντας τό γνωστό σχέδιο έθνοκάθαρσης. Ό συγγραφέας, όπως και τόσοι άλλοι, κατέφυγε στό άπόρσιτα βουνά κι άπό εκεί έδινε μάχες σκληρές γιά τήν προστασία του άμάχου ελληνικού πληθυσμού. Στο βιβλίο καταγράφει μέ τρόπο άισθαντικό και γνήσια λαϊκό γεγονότα συγκλονιστικά και ιστορικά τεκμηριωμένα πού άναδεικνύουν όλο τό δράμα του ξεριζωμένου ελληνισμού τής περιοχής. Η γραφή του μεταφέρει όλο τόν χειμάρρο τής ψυχής του και σέ πολλά σημεία γίνεται εξαιρετικά περίτεχνη, άναβιώνοντας ένα κλίμα πού οι νεότεροι δέν τό έχουμε γνωρίσει. Αυτόπτης μάρτυρας τών τραγικών ιστορικών στιγμών διασώζει όνόματα και γεγονότα άπό εκείνες τίς μέρες του μίσους, καθώς και όλες τίς μεθόδους πού χρησιμοποίησε ό κεμαλικός έθνικισμός γιά τή δημιουργία του.



ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

‘Η καθημερινή ζωή στήν Τουρκοκρατία

Ι. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ

‘Η καθημερινή ζωή τών Έλλήνων
στήν Τουρκοκρατία.

Μέ 21 εικόνες έκτός κειμένου.

Αθήνα, Παπαδήμας, 2002, σελ. 392, σχ. 80.

Είναι γνωστό και κοινώς άποδεκτό ότι καμιά περίοδος τής ελληνικής ιστορίας δέν έχει παρεξηγηθεί τόσο, όσο ή περίοδος τής Τουρκοκρατίας. Κι αυτό γιά διάφορους λόγους, είτε γιά λόγους πατριωτικής έξαρσης, είτε γιά λόγους άντιρρητικούς, είτε γιά λόγους ύλιστικής έρμηνείας τής ιστορίας, είτε γιά τίς ανάγκες λογοτεχνικής προσέγγισης τών παθών του ύπόδουλου Γένους. Πολλές φορές άνθρωποι μέ καλές προθέσεις, κυρίως διάφοροι λόγιοι και ιστοριοδίφες, μέ ύπερβάλλοντα ζήλο, «άλλ’ ού κατ’ έπίγνωσιν», θέλοντας νά τονίσουν τά παθήματα του ύπόδουλου ελληνικού λαού και νά έξάρουν τό άγωνιστικό του φρόνημα, καταλήγουν σέ ύπερβολές και φαντασιώσεις πού διαστρέφουν τά πράγματα. Βέβαια, τά τελευταία χρόνια ή ιστορική έρευνα βοήθησε στό νά άποκαθαρθεί τό τοπίο άπό συσκοτίσεις και στρεβλώσεις και νά φανερί ή μεγαλειώδης άλήθεια γιά τήν τόσο θαυμαστή και τόσο ήρωική ιστορική αυτή περίοδο.

Δέν είναι λίγιοι οι έρευνητές πού συνέβαλαν στό έργο αυτό και άνάμεσα τους είναι άναμφίβολα και ό συγγραφέας του παρόντος και διευθυντής τής ‘Αλήθειας» κ. Ι. Μ. Χατζηφώτης. Στο νέο του βιβλίο έξετάζει τήν ιστορία τής Τουρκοκρατίας μέσα άπό ένα πολύ ανθρώπινο πρίσμα. Τήν καθημερινή ζωή τών Έλλήνων εκείνα τά δύσκολα, αλλά τόσο ένδιαφέροντα χρόνια, όπως παρουσιάζεται μέσα στίς πηγές, τίς διηγήσεις, τά άπομνημονεύματα και γενικά τή βιβλιογραφία πού έχει ξεχωριστό ένδιαφέρον. Τό βιβλίο χωρίζεται σέ έξι θεματικές ένότητες, σέ έξι μέρη. Στο πρώτο ό συγγραφέας κάνει μιά εύρύτατη ιστορική αναφορά στήν περίοδο, στή θέση του Γένους μετά τήν όθωμανική κατάκτηση, στό νέο πολίτευμα πού είχαν νά άντιμετωπίσουν οι Έλληνες και στό πάθη και τά βασάνά τους. Τό μέρος

αυτό βοηθά τόν άναγνώστη νά κατανοήσει άκριβώς γιά ποιό πράγμα θά μιλήσει ό συγγραφέας. Πρόκειται γιά μιά θεμελιωμένη και πολύ γλαφυρή παρουσίαση τής ιστορίας τής Τουρκοκρατίας.

Στά έπόμενα μέρη του έργου ό συγγραφέας καταγίνεται μέ τούς θεσμούς και τούς φορείς του Γένους, πού μέ τόν ιδιότυπο πολιτικό τους ρόλο όργάνωναν τήν ζωή τών ύποδούλων σέ όλες τίς εκφάνσεις. Τέτοιοι είναι ή Έκκλησία, οι κοινότητες, οι συντεχνίες, οι παροικίες. Στο τρίτο, τό τέταρτο και τό πέμπτο μέρος δίνεται μιά έναργέστατη εικόνα τής ζωής και τής διαβίωσης τών ύποδούλων, τών έθιμων, τών παραδόσεων, τών έπαγγελμάτων πού επικρατούν, του δαιτολογίου πού φτάνει μέχρι τίς ήμέρες μας. Στο έκτο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στόν πνευματικό πολιτισμό του Γένους, στήν τέχνη, στό σχολείο, στους δασκάλους, όλα αυτά πού προετοίμασαν τό Γένος γιά τόν Άγώνα. Τό έργο όλοκληρώνεται μέ μιά πλούσια βιβλιογραφία, πού βοηθά τόν άναγνώστη στήν προσωπική του έρευνα τής ιστορίας μας.

Η έρευνα τής καθημερινής ζωής στό χρόνια τής Τουρκοκρατίας περνά άνάμεσα άπό πολλές δυσκολίες και προκαταλήψεις πού ό έρευνητής πρέπει νά ξεπεράσει. Άν τό κατορθώσει, τότε θά άποκαλύψει ένα θαυμάσιο κόσμο πού κατόρθωσε και ξεπέρασε τή μεγάλη θλίψη τής δουλείας –μέ όλα τά συμπαρομαρτούντα– και όχι μόνο επέζησε, αλλά δημιούργησε και πολιτισμό και έβαλε τά θεμέλια του νέου ελληνικού κράτους. Εκεί δηλαδή πού άλλοι λαοί θά έπεφταν σέ παρακμή, τό Γένος τών Όρθοδόξων δημιουργούσε ένα θαυμαστό πολιτισμό. Τουτό φαίνεται καθαρά στό δημιουργήματα του λαϊκού πολιτισμού, στήν αρχιτεκτονική, στή ναοδομία, στήν άγιογραφία και τίς λοιπές εκκλησιαστικές τέχνες, στήν έκκλησιαστική και στή δημοτική μας μουσική, στή λόγια και στή δημόδη γραμματεία. Έτσι λοιπόν, ή δουλεία και ή έλλειψη έθνικής ανεξαρτησίας δέν έμπόδισαν τούς ύπόδουλους στό νά ζήσουν τήν ζωή τους μέ άισιοδοξία και όνειρα γιά τό μέλλον και τήν έσχατολογική προσδοκία γιά τήν έλευση του

«ποθούμενου», τής ήμέρας δηλαδή τής πολιτικής και έθνικής αναγέννησης του ύπόδουλου έθνους. Και αυτή ή προσδοκία του έκαλλιεργείτο άπό τούς θεσμούς του, όπως ή Έκκλησία, οι κοινότητες, τά σχολεία του.

Όλα αυτά ό συγγραφέας τά αναλύει διεξοδικά, παραθέτοντας μάλιστα και ad hoc κείμενα άπό τίς πηγές. Βεβαίως, ή παρουσίαση τών θεσμών γίνεται μέ συντομία, ίσως λόγω τής κατεύθυνσης του βιβλίου πός τήν καθημερινή ζωή τών ύποδούλων, αυτό όμως δέν γίνεται εις βάρος τής άλήθειας, τήν όποία παρουσιάζει μέ άποδείξεις. Άξίζει κανείς νά σταθεί στήν παρουσίαση τών κοινοτήτων. Μέ λεπτομέρειες αναφέρεται ό συγγραφέας στή μετανάστευση, στίς ελληνικές παροικίες, όπου ζούσε μιά άλλη Έλλάδα μέ πολλές διακρίσεις στό έμπόριο και στό γράμματα και όπου κυοφορήθηκε τό σπέρμα τής ανεξαρτησίας. Δέν γίνεται θέβαια λόγος γιά τίς Παραδουνάβιες Ήγεμονίες, όπου συνεχίστηκε ή βυζαντινή παράδοση σέ τέτοιο βαθμό, ώστε ό Ν. Jorga νά τίς ονομάζει «Βυζάντιο μετά τό Βυζάντιο» (Byzance aprè Byzance). Και εκεί, λόγω τής ισχνής παρουσίας τών Όθωμανών, τής παρουσίας τών Έλλήνων Ήγεμόνων και τών προοπτικών οικονομικής δραστηριότητας, σπεύδουν οι Έλληνες και μάλιστα άπολαμβάνουν τά αγαθά τής έλευθερίας πρίν τήν ανεξαρτησία, τό βιβλίο όμως του ‘Ι. Μ. Χατζηφώτη, πολύ άποκαλυπτικό και λίαν κατατοπιστικό, αναφέρεται στίς λεπτομέρειες τής καθημερινής ζωής και του λαϊκού πολιτισμού στήν Τουρκοκρατία, τά επαγγέλματα και τίς συντεχνίες πού έδωσαν μιά μεγάλη άνάπτυξη σέ περιοχές όπου ύπήρχε άυτοδιοίκηση. Σέ πολλές περιπτώσεις, όπως στό Μέτσοβο και τά Άμπελάκια, οι έμποροι είχαν ιδρύσει παραρτήματα σέ εύρωπαϊκές πόλεις, ενώ είχαν άναπτύξει και χρηματοπιστωτικό σύστημα. Γι' αυτό έπαναλαμβάνομε ότι τό παρόν βιβλίο είναι άποκαλυπτικό γιά τή ζωή τών ύποδούλων και φωτίζει μιά σπουδαία περίοδο τής ελληνικής ιστορίας μέ πολλές έκπλήξεις.

Γ. Θ. ΠΡΙΝΤΖΙΠΑΣ

**Ἀρχιεπισκοπική
εὐαρέσκεια**

Τά θερμά του συγχαρητήρια καί τούς ἐπαίνους του ἐξέφρασε ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος στόν ὑπάλληλο τοῦ Δήμου Κερατινίου κ. Ἐμμανουήλ Χρυσάκη γιά τή «γενναία πράξη του» νά παραδώσει στό Ἀστυνομικό Τμήμα τῆς περιοχῆς του τσάντα πού θρῆκε, ἡ ὁποία περιεῖχε ἕνα ἑκατομμύριο δραχμές καί τέσσερα θιβλιάρια τραπεζικῶν καταθέσεων.

Σέ ἐπιστολή του πρὸς τόν κ. Χρυσάκη ὁ Μακ. κάνει λόγο γιά «τίμια καί εὐγενή χειρονομία» καί ἐκφράζει τή βεβαιότητά του ὅτι «τό ἐλπιδοφόρο γιά τήν κοινωνία μας αὐτό γεγονός θά βρεῖ καί ἄλλους μιμητές». Ὁ Μακ. ὑπογράμμισε ὅτι μέ τήν πράξη του ὁ κ. Χρυσάκης ἔδωσε «μέγιστο παιδαγωγικό μάθημα καί στά δύο ἀνήλικα παιδιά του, τά ὁποία πρέπει νά αισθάνονται ὑπερήφανα γιά τόν πατέρα τους καί γιά ὅσα κάνει γιά τό καλῶς νοούμενο συμφέρον τῆς πατρίδας μας».

**Διδάκτωρ τοῦ
Ἀριστοτελείου**

Διδάκτωρ τῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀνεκνήρυχθη ὁ συνεργάτης τῆς «Α.» Θεολόγος Καθηγητής - Νομικός κ. **Δημήτριος Ἰ. Τσιανικλίδης**, ὁ ὁποῖος ὑπέβαλε ἐναίσιμη



Ἀπό τή διαβεβαίωση τῶν νέων Μητροπολιτῶν Σεβ. Σύρου κ. Δωροθέου, Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου καί Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κων. Στεφανόπουλου, παρουσία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καί τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Π. Εὐθυμίου (Φωτ. Χρ. Μπόνη). Ἀκολούθησαν οἱ ἐνθρονίσεις τους παρουσία πλήθους κλήρου καί λαοῦ καί τῶν ἀρχῶν.

διατριβή μέ τίτλο: «Ὁ Ἑλληνισμός καί ἡ Μητρόπολις Σηλυβρίας». Ὁ νέος διδάκτωρ εἶναι συνεργάτης καί τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου.

**Ἐπίτιμος Δημότης
Παλλήνης**

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος λειτούργησε στό ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καί μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἀναφέρθηκε στή ζωή τοῦ Ἁγίου πού εἶχε ἔλθει σέ σύγκρουση μέ τήν κρατική ἐξουσία τῆς ἐποχῆς του, ἐπειδή ἔλεγε τήν ἀλήθεια. Προέτρεψε μάλιστα τούς χριστιανούς νά ἀκολουθήσουν τό παράδειμά του, ἐνῶ ὑπογράμμισε ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἦταν ἀγαπητός στό λαό.

Μάλιστα, τόνισε ὅτι καί ὁ ἐπίσκοπος ἀπό τότε μέχρι καί σήμερα εἶναι ἐπιτυχημένος ὅταν τόν ἀγαπᾶ ὁ λαός. Ἀναφερόμενος στή νεολαία, ἀναρωτήθηκε ποιά εἶναι σήμερα τά πρότυπά της. Γιατί, ὅπως εἶπε, δέν μπορεῖ νά εἶναι πρότυπα οἱ ποδοσφαιριστές ἢ αὐτοί πού «παίζουν ἑκατομμύρια».

Στή συνέχεια, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέφθηκε τήν Παλλήνη, στό Δημαρχεῖο τῆς ὁποίας ἀναγορεύθηκε ἐπίτιμος δημότης καί ἔκοψε τήν πίτα τῶν κατηχητικῶν σχολειῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς. Στήν ὁμιλία του προέβλεψε ὅτι ἔρχονται δεινά καί τόνισε: «Περνάμε δύσκολες ὥρες, καθημερινά ἀποκαλύπτονται σκάνδαλα. Πρέπει νά σώσουμε τόν τόπο ἀπό τά ἐπερχόμενα δεινά.

Νά σκεφτοῦμε τί κόσμο θά παραδώσουμε στά παιδιά μας».

**Τίμησαν τόν
Σεβ. Νικαίας**

Τήν Κυριακή 27 Ἰανουαρίου 2002 στίς 11.00 τό πρωί, ἡ Ἐταιρεία Πολιτισμοῦ - Ἐπιστημῶν καί Κοινωνικῆς Παρέμβασης τίμησε τόν Σεβ. Μητροπολίτη Νικαίας κ. **Ἀλέξιο** γιά τό πολύπλευρο ποιμαντικό καί κοινωνικό του ἔργο, σέ μιά σεμνή τελετή στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ νέου Δημαρχείου Νικαίας.

Τήν ἴδια ἡμέρα, ἐπίσης στίς 12.30 τό μεσημέρι, ὁ Σεβ. τιμήθηκε ἀπό τόν Δήμαρχο Κορυδαλλοῦ κ. **Στέφανο Χρήστου** κατά τήν κοπή τῆς βασιλόπιτας τοῦ Δήμου στό Ἀθλητικό Κέντρο τοῦ Κορυδαλλοῦ.

Ὁ Δήμαρχος ἀναφέρθηκε στό σεπτό πρόσωπο τοῦ Μητροπολίτου μέ μεγάλη ἐκτίμηση καί τόνισε τή πολυπλευροῦ ποιμαντικοῦ ἔργου του τόσο γιά τόν Δ.

Κορυδαλλοῦ ὅσο καί ὄλες τίς περιοχές τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καί τοῦ ἀπένειμε τιμητική πλακέτα. Ἀντιφωνώντας ὁ Σεβ., ἀφοῦ εὐχαρίστησε τόν Δήμαρχο γιά τήν τιμή, δήλωσε πῶς κύριο μέλημά του εἶναι καί θά εἶναι νά βρίσκεται κοντά στό ποίμνιό του καί στίς χαρές καί στίς λύπες του.

**«...τιμή πρὸς
τόν διδάσκαλον...»**

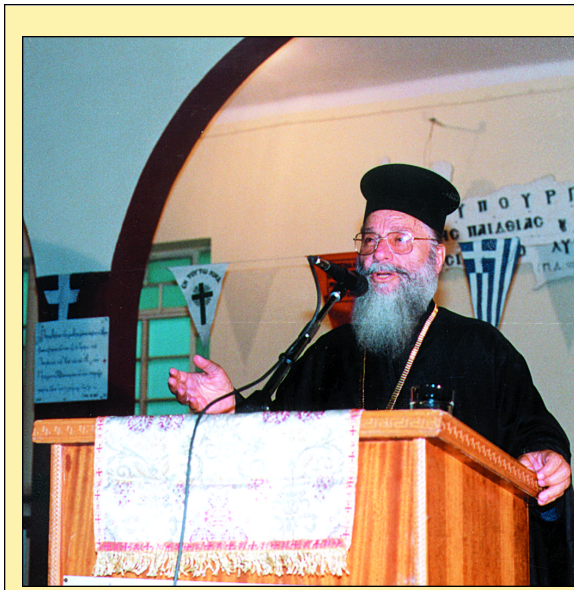
Σέ μιά ὥραία τελετή στή Μεγάλη Αἴθουσα Τελετῶν, τό Ἐθνικό καί Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν οἱ πολλοί μαθητές του διδάκτορες, σαράντα ὡς τώρα, καί ψάλτες τίμησαν τόν Καθηγητή τῆς Βυζαντινῆς Μουσικολογίας καί Ψαλτικῆς Τέχνης στό Τμήμα Μουσικῶν Σπουδῶν κ. **Γ.Θ. Στάθη**. Ἡ ἐκδήλωση ὁργανώθηκε ὡς ἐκφραση ἀγάπης καί τιμῆς στό πρόσωπο τοῦ Καθηγητή κ.

Στάθη «γιά τά ἐξηντάχρονα τῆς ἡλικίας του καί γιά τά τριαντάχρονα τῆς ἐπιστημονικῆς καί καλλιτεχνικῆς προσφορᾶς του».

Κατά τήν ἐναρξη ἐγίνε πανηγυρική εἰσόδευση τῶν Πρυτανικῶν Ἀρχῶν καί τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, πού συνόδευαν τόν τιμώμενο Καθηγητή, μέ προπορευόμενο καί ψαλμωδούντα τόν μεγάλο Χορό Ψαλτῶν «Οἱ Μαῖστορες τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης», δημιούργημα τοῦ Καθηγητῆ Στάθη.

Ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Καθηγητής κ. **Γ. Μπαμπινιώτης** προσφώνησε τό πολυπληθές ἀκροατήριό καί τόν τιμώμενο Καθηγητή. Χαιρετιστήριο Πατριαρχικό Μήνυμα τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ἀνέγνωσε ὁ Ἀρχιμ. κ. **Ἰωακείμ**. Εὐλογητική προσφώνηση ἀπηύθυνε καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ἐξαιρώντας τό ἔργο τοῦ Καθηγητῆ καί Διευθυντῆ τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ἦθος καί τή φιλεργη διάθεση καί συμβολή του στή Βυζαντινή καί Μεταβυζαντινή Μουσική.

Κύριος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. **Ἀχιλλέας Χαλδαιάκης**, ἕνας ἀπ' τούς πρώτους μαθητές του διδάκτορες, Λέκτορας στό Τμήμα Μουσικῶν Σπουδῶν, ὁ ὁποῖος ἐπέδωσε καί ὀγκώδη (928 σελίδες) τόμο - ἀφιέρωμα μέ τίτλο «Τιμή πρὸς τόν Διδάσκαλο», Καθηγητῆ Γρηγόριο Στάθη. Ὁ ἴδιος ἀνέβηκε στό βῆμα καί συγκινημένος γιά τήν τιμή καί τήν ὥραία σύναξη τῶν φίλων του καί γιά τήν παρουσία τεσσάρων ἀπ' τούς ἐπτὰ ἀδερφῶν του καί ἄλλων οἰκογενῶν καί συγγενῶν του, ἀπηύθυνε ἐγκάρδια ἀντιφώνηση.



Κρήτης, στό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης (πλατεία Ἁγίου Μηνῆ). Ὁ Σεβ. δέχθηκε τίς εὐχές Κλήρου καί Λαοῦ στό Πνευματικό Κέντρο κατά τήν παραπάνω τιμητική ἐκδήλωση καί τό ἀπόγευμα στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή.

**45ετία Ἀρχιεροσύνης
Σεβ. Κρήτης**

Τά ὀνομαστήρια τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου ἐορτάσθηκαν μέ τή συμμετοχή πολλοῦ κόσμου, τό διήμερο 21-22 Ἰανουαρίου. Τή Δευτέρα 21 Ἰανουαρίου, ὥρα 6 μ.μ., τελέσθηκε ὁ Ἑσπερινός τῆς ἑορτῆς. Τήν Τρίτη 22 Ἰανουαρίου, ὥρα 7 π.μ., τελέσθηκε ὁ Ὁρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία. Τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς Θείας Λειτουργίας στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Μηνῆ προεξήρχε ὁ Σεβασμιώτατος. Μετά τή Θεία Λειτουργία, ὥρα 11 π.μ., ἐγίνε ἡ παρουσίαση τοῦ Τιμητικοῦ Τόμου γιά τόν Σεβασμιώτατο, μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 45 ἐτῶν Ἀρχιερατικῆς Διακονίας στήν Ἐκκλησία

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰαίου 1 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 010-7230.791- Fax: 010-7239.713

Διεύθυνση Διαδικτύου τῆς Ἐκκλησίας:
http://www.ecclesia.gr
Ἡλεκτρονική διεύθυνση:
e-mail: iera-synodos@ath.forthnet.gr

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ
τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἰπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς Κλάδου:
Ὁ Σαλῶνων Θεολόγος
Διευθυντῆς Συντάξεως:
Ἱ. Μ. Χατζηφώτης

Προεκτυπωτικές ἐργασίες:
ΟΜΙΛΟΣ ΚΑΛΟΦΩΛΙΑ Α.Ε.

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία:
ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΒΕΕ

Ἐτήσιες Συνδρομές:
□ Ἐσωτερικοῦ Ἰδιωτῶν: 20 €
□ Ἱερῶν Ναῶν καί Μονῶν: 25 €
□ Ἱερῶν Μητροπόλεων: 25 €
□ Ἐξωτερικοῦ: Εὐρώπη, Ἀφρική, Ἑγγύς Ἀνατολή, Ἄπω Ἀνατολή, Αὐστραλία: \$60 (Κύπρου: \$30 ΗΠΑ).
□ Τιμή φύλλου: 1 €

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομητές ἐσωτερικοῦ νά ἀποστέλλουν τίς συνδρο - μέσ τους μέ ταχυδρομική ἐπιταγή.

Τό πνεῦμα τῆς σύγχρονης Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στήν Ἀφρική

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΜΑΣΑΪ

► Από τόν Μητροπολίτη Κένυας καί Εἰρηνοπόλεως **ΜΑΚΑΡΙΟ**

Πολλές φορές καθισμένος ὕστερα ἀπό πορεία πολλῶν ὥρων καί κάτω ἀπό ἕνα δένδρο κουρασμένος, διψασμένος καί ταλαιπωρημένος σκέφτομαι ὅτι γιά τήν κάθε κίνηση καί ζωή, πράξη καί ἐνέργεια, ἀπόφαση καί ἐκπλήρωση ἐπεμβαίνει ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Κανένας μας στόχος δέν πραγματοποιεῖται ἄν δέν ἔλθει ἐκείνη ἡ δυναμική παρουσία τοῦ ἴδιου τοῦ Κυρίου. Ζωντανή καί ἐντονη παρουσιάζεται ἡ ἐπέμβαση τοῦ Κυρίου μας πού ὁ ἴδιος ἀποφασίζει πῶς θά γίνει τό συγκεκριμένο. Ἐκεῖνος σχεδιάζει καί προχωρεῖ στήν ὑλοποίησή του.

Πρὶν μερικά χρόνια καί συγκεκριμένα πρὶν μιά δεκαετία, ἀρχισε δειλά-δειλά τό ἔργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ σέ μιά ἀπό τίς πιό ἀρχαίες, πρωτόγονες καί παραδοσιακές φυλές τῆς Κένυας. Ἐδῶ πρέπει νά ποῦμε ὅτι ἡ περί τῆς ὁ λόγος ἀνήκει στήν φυλή τῶν Μασαί. Τούς Μασαί ἔχουμε γνωρίσει ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀπό τό γεγονός ὅτι πιστεύουν οἱ ἴδιοι ὅτι φέρουν τήν καταγωγή τους ἀπό τόν Μ. Ἀλέξανδρο. Λένε Μασαί καί φαντάζονται πολεμιστές μέ ὕψος μεγάλο, κοντάρι καί χλαμύδα κόκκινη, μέ πλούσια στολίδια στά πόδια, στά χέρια καί στον λαϊμό, ψηλοί μέ χρωματισμένα πρόσωπα σάν ἀρχαία ἀγάλματα. Ἀνάμεσά τους λοιπόν ἀρχισαν μιά συστηματική

μελῶν τῆς φυλῆς στήν Ὁρθόδοξη Πίστη. Μάλιστα ἐκείνη ἡ πρώτη βάπτισμα ἔγινε σέ ποτάμι τῆς περιοχῆς τους. Κανένας τότε δέν ὑποψιάστηκε τίποτε. Τῆ συνέχεια αὐτῆς τῆς ἱστορικής στιγμῆς στή ζωή τῶν Μασαί.

Στή βάπτισμα ἐκείνη προσήλθαν νέοι, γέροι, βρέφη, μεσήλικες, παιδιά. Ἦταν μιά πολυσύνθετη καί ποικιλόμορφη ἐμπειρία, γιά τήν ὁποία ὁ Κύριος εἶχε ἕνα σχέδιο. Σέ μας πού συμμετείχαμε σ' αὐτή τῆ μοναδική στιγμή καί ἐξαιρετική εὐκαιρία ἦταν μιά ἐμπειρία ἀξέχαστη μέσα στίς τόσες ἄλλες. Κατήχηση, κήρυγμα, βάπτισμα, χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μεγάλο τό θαῦμα

Τά χρόνια πέρασαν. Οἱ πιστοί πολλαπλασιάσθηκαν. Ὁ σπόρος τῆς Ὁρθοδοξίας ἔπεσε σέ γόνιμο ἔδαφος καί θλάστηκε. Αὐξήθηκε. Μεγάλο τό θαῦμα. Ἡ ἐλπίδα καί ὁ πόθος τῶν ἀνθρώπων κορυφώθηκαν. Πίστεψαν τώρα δυναμικά. Ἡ ἀλλαγή μέσα τους ἦταν θεμελιακή καί ριζική. Ἔγινε τό θαῦμα τῆς μεταστροφῆς. Ὁ Εὐαγγελικός λόγος μίλησε μέσα στίς καρδιές τους. Εἶδαν τό φῶς τό ἀληθινό καί τήν ἀλήθεια.

Χτύπησε ξαφνικά τό τηλέφωνο στό γραφεῖο τοῦ Ἐπισκόπου. Στήν γραμμή ἦταν ὁ Πέτρος

Ἐπίσκοπος τά ἔχασε. Ἰδού λοιπόν πῶς δημιουργεῖται ἡ ζύμη γιά τό κτίσιμο μιᾶς νέας Ὁρθο-

σύζητηση συνεχίστηκε καί ὁ νέος Μασαί στό τέλος ζήτησε τήν εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου νά

στρέψει στό χωριό του γιά νά ἐτοιμασθεῖ. Δέν ὑπάρχει χρόνος. Ἔτσι σέ λίγες μέρες θά



Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κένυας κ. Μακάριος ἀνάμεσα σέ μεγάλους καί μικρούς πιστούς του.

δοξίας στόν χώρο τῆς Μαύρης Ἡπείρου. Ἡ συζήτηση ἦταν μακρᾶς διαρκείας. Ἔπρεπε νά γίνει ἡ ἀναδρομή στό διάστημα αὐτό μετά τό βάπτισμα. Ὁ νέος Μασαί θυμήθηκε τό ποτάμι, τήν τελετή, τήν σχετική ὁμιλία... Ἦταν τά πρῶτα μέλη τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπό τή φυλή αὐτή.

Πέρασαν κίολας δέκα ὁλόκληρα χρόνια κι ὁ Κύριος προετοίμασε τούς ἀνθρώπους γιά τή μεγάλη αὐτή ἀποστολή, τόσο πού ἀνάμεσά τους θέλησε νά

ἔλθει νά φοιτήσει στήν Πατριαρχική Σχολή. Προτοῦ τό κάνει αὐτό πήρε τήν εὐλογία τῶν γονέων του γιατί εἶναι μοναχογιός. Ὁ πατέρας του συνεχίζει τήν παλαιά παράδοση τῆς φυλῆς του. Αὐτός ὁ νέος τώρα τά ἀφήνει ὅλα. Δέν θέλει ν' ἀκολουθήσει τό ἔθιμο νά νυμφευτεῖ καί νά κάνει παιδιά. Τώρα ἔχει ἀνακαλύψει κάτι καινούργιο, κάτι πού τόν στηρίζει, τόν ἐνισχύει καί τόν γεμίζει.

Ὁ Κύριος, ἡ Ἐκκλησία Του,

ἐπέστρεψε γιά νά ἀρχίσει τή νέα του ἀποστολή, μιά μεγάλη προετοιμασία: νά μορφωθεῖ γιά νά γίνει κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου, ποιός; ἕνας πολεμιστής Μασαί.

Ἦλθε ἡ ὥρα. Κτύπησε τό καμπανάκι στόν ὠραῖο ναό τῆς Σχολῆς. Ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι νέοι ἀλλά καί τῶν παλαιότερων ἐτῶν ἔφθασαν ἀπό τά βάθη τῆς Ἀφρικής. Γκάνα, Ζιμπάμπουε, Ν. Ἀφρική, Μαγαδασκάρη, Τανζανία, Οὐγκάντα, Μπουρούντι, Κένυα... δεκαεννέα ἐν ὄλῳ διάλεκτοι... Τί εὐλογία μεγάλη! Σ' ἕνα σχολεῖο τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικής. Ἐκκλησία, μαθήματα, βιβλιοθήκη, κοινή τράπεζα, ἀνάγνωσμα, ἀπόδειπνο.

Μέσα λοιπόν σ' αὐτό τό περιβάλλον θά μορφωθεῖ, θά προετοιμασθεῖ, θά κάνει τά ὄνειρά του γιά τόν ἀγῶνα καί τήν ἱερή ἀποστολή του. Πόσο ἐλεήμων καί φιλεὺσπλαχνος εἶναι ὁ Κύριός μας, ὥστε ἔστω καί μέ καθυστέρηση δύο χιλιάδων ἐτῶν ἐπέτρεψε τώρα σ' αὐτούς τούς ἀνθρώπους νά τόν γνωρίσουν καί νά γίνουν δικά του παιδιά.

Στήν Πατριαρχική Σχολή

Στό διάστημα λοιπόν πού ἀκολούθησε Σεπτέμβριο-Ὀκτώβριο ὁ νεαρός Μασαί βρέθηκε σ' αὐτό τό παραδεισένιο περιβάλλον τῆς Σχολῆς. Στρώθηκε στή μελέτη καί ροφούσε τό



Ἰδιαίτερη σημασία ἀποδίδει ὁ Θεός. Ἐπίσκοπος Γκάνας κ. Παντελεήμων στήν ἐκπαίδευση τῶν νέων ὀρθοδόξων τῆς ἐπαρχίας του μέ τή λειτουργία σχολείων καί ἐπαγγελματικῶν σχολῶν πού ἱδρυσεν καί λειτουργοῦν στήν ἐπισκοπική του περιφέρεια.

κατήχηση ἀπό μερικούς ἱεροσπουδαστές τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς. Ἡ πρώτη αὐτή προσπάθεια καί ἐπαφή εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τήν εἴσοδο πολλῶν

πού μόλις τελείωσε τό Γυμνάσιο. Ἀκούστηκε νά ἐπεξηγηεῖ. Εἶμαι ἕνας ἀπό τά μικρά παιδιά πού βαπτίστηκαν στό ποτάμι πρὶν δέκα χρόνια περίπου. Ὁ

φέρει κάποιον πού θά τούς ἦταν δικός τους, τῆς ἴδιας γλώσσας, τῶν ἠθῶν καί τῶν ἐθίμων τους.

Αὐτός ἦταν ὁ ἐκλεκτός. Ἡ

τά μυστήριά της, ἡ λειτουργική καί μυστηριακή ζωή. Ὁ Ἐπίσκοπος χωρίς περιστροφές καί καμιά προκατάληψη τοῦ ἀνακοίνωσε ὅτι ἀμέσως πρέπει νά ἐπι-

κάθε τι πού άκουε από τούς σοφούς καθηγητές του και τον Έπίσκοπό του. Μέσα στις καθημερινές ακολουθίες πρωί και βράδυ εύρισκε ανάπαυση πνευματική και αισθανόταν έντονη την παρουσία του Κυρίου μέσα στη ζωή του. Τίς ελεύθερες ώρες μελετούσε κείμενα αξιόλογα. Άκόμα άρχισε νά έπεξεργάζεται κείμενα λειτουργικά στη διάλεκτο της φυλής του. Αυτά τά κείμενα θά τόν βοηθήσουν άργότερα όταν θά αναλάβει την πνευματική καθοδήγηση των πιστών της περιοχής του.

Θεανθρώπου, μιά προσευχή και ένα ύμνο.

Ίστορική στιγμή

Ήταν ιστορική ή στιγμή. Ο νεαρός Μασάι μέ φωτεινό πρόσωπο, μέ ένθουσιώδεις κινήσεις, μέ βεβαιότητα, μέ πάθος μιλούσε. Δέν ήθελε νά διακόψει. Έκείνοι μέ προσοχή άκουσαν λόγους παραμυθίας, ενίσχυσης, στήριξης, από τόν δικό τους τόν άνθρωπο. Η διδασκαλία στράφηκε γύρω από τόσα θέματα όπως τά μυστήρια, τή

ΐδιος κι έμεις πού γνωρίσαμε από κοντά τόν τόπο πού μορφώθηκε και γνώριζε τόσο καλά τήν άγγλική γλώσσα έκπληρώσαμε άλλη έπιθυμία του. Νά έπισκεφθούμε τήν καλύβα του –μανιάτα λέγεται στήν τοπική τους διάλεκτο– γνώριμη φυσικά από τά παλαιότερα ταξίδια πού φιλοξενηθήκαμε. Σκύψαμε γιά νά μπούμε μέσα. Στο μέσο άναμμένη φωτιά. Γύρω-γύρω λίγα από τά υπάρχοντα προϊόντα τής έποχής, καλαμπόκι, πατάτες, κρεμμύδια, μπανάνες. Ο καπνός από τή φωτιά μάς

γκη. Η μητέρα του κρατούσε ένα βρέφος. Μας έξήγησε ότι γεννήθηκε ύστερα από είκοσι χρόνια μετά τή δική του γέννηση. Γιά τούς ΐδιους θεωρήθηκε θαύμα από τόν Θεό. Είχε τώρα ο Πέτρος ακόμα ένα –τό πρώτο δηλ. αδελφάκι.

Τό πήραμε όλοι μας στήν άγκαλιά μας και τό γνωρίσαμε καλύτερα –παίξαμε μαζί του. Η μητέρα του Μασάι δέν ήξερε πώς νά έκφράσει τή χαρά της και τή συγκίνησή της γιά τήν έπιστροφή του γιου της.

Αν ήταν δυνατό θά τόν κρατούσε μαζί της. Δέν συγκράτησε τή συγκίνησή της. Βλέποντάς τον τήν ώρα πού κρατούσε τό μικρό του αδελφάκι στήν άγκαλιά του άφησε νά κυλήσει ένα δάκρυ. Αυτό τήν άνάπαυσε. Είχε τή βεβαιότητα τής αγάπης τους πού ήταν τόσο έκδηλη.

Βρισκόμαστε στήν πιό άπομερη και πρωτόγονη φυλή τής Άφρικής. Δέν υπάρχουν άνεσεις. Έδώ φάγαμε έπίσημα τό φαγητό τους, κρέας φυσικά, χρησιμοποιώντας τά δακτυλά μας... Η καλύβα τους λοιπόν βρισκόταν κάτω στους πρόποδες ενός βουνού μέ περίεργους κάκτους. Πρόσεξα ότι ακόμα και οι στύλοι πού έκοψαν από τοπικά δένδρα και πού άποτελούσαν τόν τοίχο τους θλάστησαν.. Άκόμα και πάνω στους βράχους θλάστησαν δένδρα και παράξενα φυτά... Φύση μαγευτική μαζί μέ τούς πολύχρωμους και διακοσμημένους ανθρώπους της.

Έπιστροφή

Η ώρα πέρασε, έπρεπε νά φύγουμε. Τό ταξίδι τής έπιστροφής άργά τό άπόγευμα λίγο πριν νυχτώσει. Στόν

δρόμο ο νεαρός Μασάι ήθελε συνέχεια νά όμιλεί και νά διηγείται: ή καλύβα του, ή μητέρα του, τό αδελφάκι του, τό σχολείο του, ή έκκλησία και οι πιστοί, ή κατήχηση, τό μάθημα.

Όλα έδειχναν τόσο διαφορετικά στό διάστημα των δύο μηνών πού άπουσίαζε. Και αυτό, όφείλεται στή νέα πορεία τής ζωής του. Άπό πολεμιστής Μασάι ντυμένος μέ τήν παραδοσιακή του στολή, τό τόξο και τό κοντάρι, τώρα Όρθόδοξος ιεραπόστολος άγωνιστής και στρατιώτης του Χριστού, του Μεγάλου Σωτήρα και Βασιλιά. Μέσα του τώρα στήν καρδιά του, στή σκέψη του και στή ζωή του είναι θρονιασμένος ο ΐδιος ο Κύριος τής ειρήνης, τής αγάπης, τής δικαιοσύνης και τής ισότητας.

Η μασάικη παραδοσιακή καταγωγή του μέ τήν τόσο πλούσια άφρικανική νοοτροπία δέν τόν έμποδίζει νά έκπέμπει μέσα τώρα από τήν Όρθόδοξη του πίστη μηνύματα έλπιδοφόρα στους όμοχώριούς του εκεί πού είδε γιά πρώτη φορά τό φώς τής ήμέρας κι άπ' εκεί πού γεννήθηκε, άνατράφηκε και μεγάλωσε.

Αισθάνεται έντονα τόν τόπο αυτό τόν δικό του, τό χώμα και τό χρώμα του και πού τώρα έχει χρέος νά μεταφέρει τή νέα ζωή και τήν αλήθεια, τό φώς του Χριστού γιά νά φωτίσει τούς έν σκότει καθημένους και έν σκιᾷ θανάτου εύρισκομένους αδελφούς του.

Η έπόμενη έπιστροφή του θά είναι ακόμα πιό έντονη, πιό άποτελεσματική, μέ περισσότερο ζήλο –θά έχει ήδη μπει πιό βαθειά στό πνεύμα και στό νόημα τής Όρθοδοξίας. Θά τόν ακολουθήσουμε...



Έξω από τήν καλύβα του μέ τόν Σεβ. Μακάριο ο ιεροσπουδαστής Πέτρος και ή μητέρα του

Ύστερα λοιπόν από συνεχή μελέτη και προετοιμασία ήλθε ή ώρα μαζί μέ τόν Έπίσκοπο νά έπισκεφθούν τήν περιοχή του. Ο λόγος, ζήτησαν οι Μασάι ειδική εύχαριστήρια τελετή πρós τόν Θεό γιά τή θεραπεία ενός μικρού, του Συμεών, από πάθηση τής καρδιάς του.

Η έγχείρηση ήταν σοβαρή. Πέτυχε όμως μέ τίς προσευχές όλων. Στόν ναό τής Γεννήσεως μαζεύτηκαν όλοι μικροί και μεγάλοι μαζί μέ τον Συμεών. Ο Έπίσκοπος δειλά-δειλά προφέρει στήν τοπική διάλεκτο των Μασάι εύχαριστήριο προσευχή (τό κείμενο είναι μεταφρασμένο από τόν ιεροσπουδαστή Πέτρο). Μόλις τελείωσε ή σύντομη προσευχή ο Πέτρος δέν έχασε ούτε λεπτό.

Άρχισε νά όμιλεί ό,τι έμαθε στό διάστημα των δύο μηνών στήν Πατριαρχική Σχολή. Δέν σταμάτησε ούτε λεπτό, δέν πήρε ούτε άναπαυή. Μιλούσε και τό πρόσωπό του έλαμπε από έσωτερική εύχαρίστηση.

Τώρα έκπλήρωνε ήδη τό πρώτο μέρος τής άποστολής του. Οι άνθρωποι του τόν περίμεναν. Ήθελαν ν' άκούσουν από τό ΐδιο του τό στόμα, στά μασάικα τόν λόγο του Θεού, τό Εύαγγέλιο, τό μήνυμα του

θεία κοινωνία, τή μετάνοια, τόν γάμο κ.λπ., ακόμα και γιά τό σημείο του σταυρού και τή σημασία του. Άφού τέλειωσε τό μάθημα ήλθε τρέχοντας νά μου πει ότι δέν θέλουν νά τόν άφήσουν νά φύγει, αν είναι δυνατόν νά τόν κρατήσουν κοντά τους γιά λίγο γιά νά τόν ακολουθήσουν, νά τόν καμαρώσουν, νά τόν άκούσουν ξανά και ξανά γιά τόσο σημαντικά και αξιόλογα-ένδιαφέροντα θέματα.

Μέσα λοιπόν στό πρόγραμμα ο νεαρός Μασάι ζήτησε νά έπισκεφθούμε τό μοναδικό Γυμνάσιο πού υπάρχει στήν περιοχή. Έδώ σέ τούτο τό σχολείο μέχρι πρό όλίγων μηνών σπούδαζε. Ήθελε νά δει τούς δασκάλους και τούς φίλους του.

Περάσαμε μέσα από μία πραγματική ζούγκλα, λίγα μόνο χιλιόμετρα διανύσαμε και είμαστε κιάλας στήν είσοδο του σχολείου. Στόν δρόμο συναντήσαμε μερικά άγρια ζώα πού έτρεχαν νά κρυφτούν μέ τόν παράξενο θόρυβο τής μηχανής του αυτοκινήτου. Σπάνια περνά από τόν δρόμο εκείνο αυτοκίνητο. Στο σχολείο λοιπόν έγινε κανονικά ξενάγηση από τόν ΐδιο τόν Μασάι πού πολύ πρόσφατα ακόμα ήταν μαθητής. Και από εκεί άφού εύχαριστήθηκε ο

προειδοποιούσε ότι κάτι έτοιμάζαν. Πράγματι σέ λίγο προσφέρθηκε δυνατό τσάι –πολύ εύγεστο και άπαραίτητο γιά τή στιγμή. Τό είχαμε τόση ανά-



ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗ ΠΟΤΑΜΟ



Η φωτογραφία από τό «Βήμα» του Σαββάτου 19 Ιανουαρίου 2002, μόνο πού ο εικονιζόμενος είναι άρχιερέυς ο Σεβ. Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτος, πού έχει τήν έδρα του στό Άμμάν τής Ιορδανίας και όχι ο άναφερόμενος άρχιμανδρίτης Χριστόφορος Χάνα.

ΕΝ ΟΛΙΓΟΙΣ

Ένοριακή Συμβουλευτική 'Ιατρική στην 'Αρχιεπισκοπή

Μέ την Ένοριακή Συμβουλευτική 'Ιατρική, ή 'Αρχιεπισκοπή 'Αθηνών επιθυμεί να δώσει τη δυνατότητα στους δεινοπαθούντες να αποκτήσουν δωρεάν πρόσβαση σε ιατρικές υπηρεσίες. Ο Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών και Πάσης 'Ελλάδος κ. Χριστόδουλος εγκαινίασε τό πρωτοποριακό αυτό πρόγραμμα στο ναό του 'Αγίου Δημητρίου στον όμώνυμο δήμο. Ο Προκαθημένος της 'Εκκλησίας τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι πρωταρχικός στόχος του προγράμματος είναι «όχι μόνο οι ένοριτες να λειτουργούν ως άμεσοι βοηθοί σε μιά επείγουσα ανάγκη συνανθρώπου μας, αλλά και να εξετάζονται δωρεάν».

Σημειώνεται ότι τό πρόγραμμα –σε πρώτο στάδιο– θά εφαρμοστεί πιλοτικά σε έξι ένορίες της 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών και έχει στόχο τήν πλη-

ρέστερη ενημέρωση των ένοριτών για γενικά ιατρικά θέματα και ιδιαίτερα για τά γυναικολογικά προβλήματα.

Τήν έποπτεία του προγράμματος έχει ο διευθυντής της Γυναικολογικής Κλινικής του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου κ. Παναγιώτης Παΐσιος, ό οποίος μαζί με τούς συνεργάτες του προσφέρει έθελοντικά υπηρεσίες του σε διάφορες ειδικότητες.

Τό πρόγραμμα Ένοριακή Συμβουλευτική 'Ιατρική θά συνεχιστεί στις Ένορίες 'Αγ. Νικολάου Χαλανδρίου (11/2), 'Αγ. Παρασκευής 'Ηλιουπόλεως (27/2), 'Αγ. Σπυρίδωνος Σταδίου (6/3), 'Αγ. Αικατερίνης Πετραλώνων (11/3), Προφήτη 'Ηλία 'Αγίας Παρασκευής (20/3) και 'Αγ. 'Ελευθερίου 'Αχαρνών (27/3).

Άνθει στή χώρα μας ή σωματεμπορία!

Σέ ποσοστό 270% αύξηθηκε ή παράνομη διακίνηση και σωματεμπορία άλλοδαπών γυναικών σε Μακεδονία και Θράκη, σύμφωνα με τά στοιχεία πού παρουσίασε σε ήμερίδα στή Θεσσαλονίκη ό Γενικός Πρόξενος των ΗΠΑ Τζών Κένινγκ. Όπως μάλιστα ανέφερε, ή χώρα μας είναι τρίτη στον σχετικό πίνακα της Εύρώπης μετά τήν Αυστρία και τή Βοσνία.

Έκεινο, όμως, πού προκαλεί άνησυχία κατά τήν άποψη του, αλλά και των λοιπών όμιλητών στην ήμερίδα, είναι ή έμπλοκή των ανήλικων άτόμων στα κυκλώματα πορνείας. Άφησε μάλιστα να έννοηθεί ότι τό φαινόμενο θά λάβει μεγαλύτερες διαστάσεις άκόμη και στή χώρα μας, αν δέν ληφθούν ριζικά μέτρα στο πλαίσιο της συνεργασίας, όμως, με τίς άλλες βαλκανικές χώρες.

Άναφερόμενος στή γενική διακίνηση λαθρομεταναστών είπε ότι 700.000 άτομα διακινούνται έτησίως σε όλο τόν κόσμο και από αυτά τά 50.000 στις ΗΠΑ. Για τήν 'Ελλάδα ανέφερε πώς τά παράνομα διακινούμενα άτομα φθάνουν έτησίως τά 20.000, σημειώνοντας παράλληλα πώς ή διακίνηση άλλοδαπών είναι ό τρίτος τομέας έγκληματικότητας μετά τά ναρκωτικά και τά όπλα πού άποδίδει παράνομο τζίρο.

Ό άρμόδιος της Έπηρεσίας Μετανάστευσης και Πολιτογράφησης των ΗΠΑ κ. Φράνκ Καμπαντού τόνισε ότι 500.000 γυναίκες έτησίως διακινούνται παράνομα στην Εύρώπη και πώς στο Κόσοβο τό φαινόμενο λαμβάνει άκόμη μεγαλύτερες διαστάσεις.

«Έκει λειτουργούν τουλάχιστον 85 πορνεία και άλλα τόσα πού δέν τά γνωρίζουμε. Όσο για τήν αξία των γυναικών πού διακινούνται, αυτή φθάνει τά 800-2.500 δολάρια», σημείωσε.

Ό Έπυργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Γ. Πασχαλίδης παρατήρησε ότι ή 'Ελλάδα βρίσκεται σε μιά γεωγραφική θέση πού τήν κάνει εύάλωτη σε διασυνοριακά κυκλώματα πού προωθούν τέτοιου τύπου παράνομες δραστηριότητες. Τί κάνει όμως ή Πολιτεία;

Βανδαλισμοί και λεηλασίες όρθοδοξων ναων στην Άλβανία

Βανδαλισμοί και λεηλασίες έγιναν τόν τελευταίο καιρό σε όρθοδόξους ναούς της Άλβανίας. Ό 'Ι. Ναός της Άγίας Παρασκευής στή Δερβιτσάνη βρέθηκε παραβιασμένος, ενώ ανάλογη ίεροσυλία σημειώθηκε για πολλοστή φορά στή 'Ι. Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κάμενας Δελβίνου.

Συμπέτευξη «βόμβα» του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, Βάνου Αραπτή, στην «Α»

«Η ελληνική κοινωνία είναι ματαιωτή... ό ορισμός της είναι οι φρεσιελίτες πού μαρκούν τα επιθετήριον παιδιά» αναφέρει χαρακτηριστικά ο κ. Αραπής, πού αποκαλύπτει ότι φρεσιελίτες υπάρχουν ακόμα στην κοινωνία ακόμα και στην ούλιανή»

«Να υιοθετούν και οι γκέι»

Εφημ. «Αύριανή»

Η γελιογραφία του Σ. Κουσαντά δημοσιεύθηκε στον «Ελεύθερο Τύπο» μετά τήν είδηση από τή Νορβηγία ότι έγινε πολιτικός γάμος μεταξύ ενός ύπουργού και ενός διευθυντικού στελέχους μέσω ενημέρωσης! Τό χειρότερο είναι ότι πίσω από τήν έπισημοποίηση των όμοφυλοφυλικών σχέσεων κρύβεται ή έπιδωξη της υιοθεσίας παιδιών και εδώ έγκειται ένα πολύ σοβαρότερο ζήτημα, άφου κάθε παιδί έχει δικαίωμα, έχει στον ήλιο μοίρα, να έχει τόν κανονικό ή θετό πατέρα και μητέρα του. Γι' αυτό και τό «Μητέρα» και τά άλλα ιδρύματα, για να δώσουν ένα παιδί για υιοθεσία εξετάζουν μήπως ό γάμος των συζύγων έχει κλονισθεί, τά οικονομικά του και πολλά άλλα στοιχεία, ώστε να περάσει σε καλά χέρια. Μερικοί δέ πού νομίζουν ότι μπορούν να τά μεταφυτεύσουν αυτά στην όρθοδοξη 'Ελλάδα, πλανώνται πλάνην οικτράν, άφου ή νεοελληνική κοινωνία διαθέτει, εύτυχώς, άκόμη ισχυρές έστίες ήθικης αντίστασης.

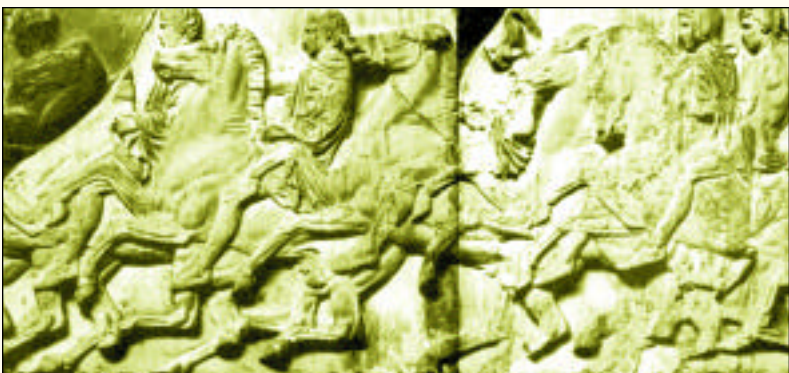
«Τό κτίριο είχε σπασμένες τίς εξώθυρες και λεηλατημένα τά κουφώματα των παραθύρων. Όστόσο, στόχος δέν ήταν ή κλοπή. Στο έσωτερικό του ναού είχαν ποδοπατηθεί και πυροποληθεί τά ιερά σκεύη, καθώς και τό Ευαγγέλιο. Πρόκειται καθαρά για πράξη ίεροσυλίας όρθοδόξου χώρου λατρείας», αναφέρεται σε ανακοίνωση της 'Εκκλησίας της Άλβανίας, στην όποία προστίθεται: «Δέν είναι όμως ή μοναδική περίπτωση. Στα δύο προαναφερόμενα κρούσματα προστίθεται και ή κλοπή πού σημειώθηκε στον 'Ι. Ναό του Άγίου Νικολάου Σαρακινίτσας 'Αργυροκάστρου, ιστορικό μνημείο πολιτισμού».

Η 'Εκκλησία της Άλβανίας έπισημαίνει ότι παρά τό ότι κλάπηκαν εικόνες άνεκτίμητης αξίας και ξυλόγλυπτα τμήματα του εικονοστασίου και έγινε ή διαμαρτυρία, ή άστυνομία όχι μόνο δέν κινηθηκε για τόν έντοπισμό των δραστών, αλλά ούτε συμπεριέλαβε στις ανακοινώσεις της τό συμβάν.

«Η 'Εκκλησία της Άλβανίας διαμαρτύρεται έντονα και έκφράζει τήν άνησυχία της για τέτοιες πράξεις βανδαλισμού πού προσβάλλουν τήν παραδοσιακή θρησκευτική άρμονία και τήν ειρηνική συνύπαρξη των θρησκευτικών κοινοτήτων στην Άλβανία», καταλήγει ή ανακοίνωση. Τό Έπυργείο Έξωτερικών δεδομένου ότι πρόκειται για 'Ι. Ναούς όμογενών πρέπει με τήν άρμόδια Διεύθυνση 'Εκκλησιών να επιδείξει έντονο ενδιαφέρον.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ:

Νά έπιστραφούν τά μάρμαρα του Παρθενώνα



Στήν ανάγκη έπαναπατριsmου των Γλυπτών του Παρθενώνα αναφέρθηκε ό Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, κατά τήν πρόσφατη έπίσκεψή του στήν Έλβετία, άπευθυνόμενος πρós τούς συνδαιτημόνες του έπίσημου γεύματος πού παρέθεσε ή Γενική Πρόξενος της 'Ελλάδας στή Γενεύη κ. Αικατερίνη Λούπα, λέγοντας ότι «ή τεμαχισμένη θεία στή καλλιτεχνήματος διατριπιά ως μάχαιρα τήν καρδιάν...». Στή συνέχεια ό Παναγιώτατος έπισημαίνοντας τήν ανάγκη έπιστροφής των Μαρμάρων, τόνισε «τό αίτημα των βιαίως άποσπασθέντων από του Παρθενώνος γλυπτών και της έπανατοποθετήσεως αυτών εις τήν θέσιν έξής άφηρέθησαν».

Ό κ. Βαρθολομαίος έπίσης είπε ότι: «Τό γεγονός της καταστροφικής

ένεργειας μένει και ή τοπική απομάκρυνση των άποσπασθέντων από τήν φυσική των θέσιν έντός του όλου, τό όποιο συνταγήριζον, άποτελεί μίαν καλαισθητικήν παραφωνίαν» και συνέχισε: «Φυσικόν είναι οί κάτοχοι των τμημάτων να μη θέλουν να στερηθούν έστω και αυτής της άποσπασματικής θεάσεως και άπολαύσεως, αλλά ή πνευματική αυτή δημιουργία είναι πλέον κτήμα όλης της ανθρωπότητας, ή όποία έχει εύλογον άπαίτησιν να βλέπη τό όλον εις τήν θέσιν εις τήν όποιαν έδημιουργήθη, έντός του φωτός, τό όποιο ένέπνευσε τόν



καλλιτέχνην και εις τήν κορυφήν του λόφου, ή όποία καθιστά αυτό σύμβολον πνευματικής αναβάσεως πρós τό θεϊον...».